

பகவத் நூலாத் துளிகள்

வே. குமாரவேல்

பகவத் ஞானத் துளிகள்*

வே. குமாரவேல்

தமிழ்மணி நிலையம்

32/28 உண்ணாமலையம்மாள் தெரு,
தினகர், சென்னை 600 017.

நாளை நாளை

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	பகவத் ஞானத் துளிகள்
ஆசிரியர்	வே. குமாரவேல்
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2008
பதிப்பு விவரம்	முதற் பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6
நூலின் அளவு	கிரெனன் சைஸ் ($12\frac{1}{2} \times 18\frac{1}{2}$ செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	$X+126=136$
நூலின் விலை	ரூ. 45.00
அட்டைப்பட ஓவியம்	ஓவியர் ஜமால்
லேசர் வடிவமைப்பு	பி.எஸ். முத்து கிராஃபிக்ஸ் சென்னை - 600 015.
அச்சிட்டோர்	பி.வி.ஆர். ஆஃப்செட் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்

ஓ

முன்னுரை

மனிதப்பிறவி எடுத்ததே இறைவனைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்று இறைவனை அடைவதற்கே! அதற்காக ஞான விஞ்ஞானத்தின் மூலம் மனதை எப்படி அமைதிப்படுத்துவது, எப்படித் தூய்மைப்படுத்துவது, தூய்மை அடைந்த பிறகு இறைவனை எப்படி அடைவது என்பதை பகவான் பகவத்கீதையில் எப்படி கூறினாரோ, அதை விளக்கமாக இந்நாலில் எழுதியுள்ளேன். பகவான் கூறிய ஞானத்தை முதல் கவிதையிலேயே பின்வருமாறு தொடங்கியுள்ளேன்.

துக்கப்படத் தகாதவர்களுக்காகத்
துக்கப்படுகின்றாய்!
பற்பலதும் கற்றப்
பண்டிதனைப் போலும் பேசுகின்றாய்!
உயிர் போன மனிதருக்கும்
உயிர்போகா மனிதருக்கும்
உண்மையில் வருந்துவதில்லை
உலகறிந்த பண்டிதர்கள்!

2/14

உயிர் போன மனிதர்களுக்கும், உயிர் போகா மனிதர்களுக்கும் வருந்த வேண்டியதில்லை என்று கூறும் பகவான், 2/20ஆவது சுலோகத்தில் ஆத்மா பிறப்பதும் இல்லை. இறப்பதும் இல்லை என்று கூறுகின்றார் அதைப் பின்வருமாறு கவிதையில் வடித்தேன்.

பிறப்பதும் இல்லை: ஆத்மா
 இறப்பதும் இல்லை!
 உண்டாகி ஏற்படுவதுமில்லை! ஆத்மா
 சிறப்பே இல்லா நித்தியமாம்!
 என்றும் உள்ளவன்
 பழையும் ஆனவன்!
 உடல் அழிந்தாலும் ஆத்மா
 அழிவதும் இல்லை!

பாவம் செய்தவன் கூட பாவக்கடலை முழுவது
 மாகக் கடந்துவிட முடியும் என்று பகவான் கூறுகின்றார்.
 இதற்கு ஞானமென்ற படகில் ஏறிப் பாவக்கடலைக்
 கடக்க வேண்டும் என்கிறார். இதை 4/36ஆவது
 சுலோகத்தில் கூறியுள்ளார். அதை நான் பின்வருமாறு
 கவிதை வடித்தேன்.

பாவம் செய்த மனிதர்களிலே
 அதிகப்பாவம் செய்தாலும்!
 பாவக்கடலை முழுவதுமாய்
 சந்தேகமின்றிக் கடந்திடலாம்;
 ஞானம் என்றப் படகேறி
 பாவக் கடலைக் கடந்தாலே!

நான் யார்? மாயை என்றால் என்ன? பரமாத்மாவின்
 விஸ்வரூபம் என்ன? பரமாத்மாவுக்கும் எனக்கும் என்ன
 சம்பந்தம்? பந்தம் என்றால் என்ன? எவ்விதம் ஸாதனை
 புரிந்தால் பரமாத்மாவை அடையலாம் என்றெல்லாம்
 அறிவதன் மூலம் ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள
 முடியும். இப்படி ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவன்
 பாவக்கடல் முழுவதையும் கடந்துவிடலாம். இதற்கான
 விளக்கத்தை இந்த சுலோகத்திற்கான விளக்கத்தில்
 எழுதியுள்ளேன்.

ஞானிகள் இவ்வகைல் உயிர்வாழும்போதே ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பிரமத்திலேயே நிலை பெற்றிருப்பார் என்று கூறப்படுகிறது. இதை நான் பின்வருமாறு கவிதையில் வடித்தேன். [5.19]

ஸத்,சித் ஆனந்த பிரமத்தில்
வீற்றிருப்பர் உலகை வென்று:
ஸமபாவணையில் வெற்றி பெற்ற
மனமுடையோர் வாழும்போதே!
ஸத்,சித் ஆனந்த பிரமமும்
மாசற்ற சமமானதே!

நான் இதற்கு விளக்கம் எழுதும்போது ஸத்வம், ரஜோ, தமமோ குணங்களைப் பற்றி விளக்கமாக எழுதியுள்ளேன்.

ஞான யோகம், கர்மயோகம், தியான யோகம் ஆகியவற்றில் இருந்து ஞான விஞ்ஞானத்தோடு கூடிய ஜம்பது சுலோகங்களை தேர்வு செய்து இந்நுலில் விளக்கம் எழுதியுள்ளேன். தியான யோகப் பயிற்சி பற்றி விரிவாக எழுதவில்லை. தியான யோகத்தை ஒரு குருவிடம் முறையாகப் பயில்வதே சரியானது என்று கூறப்படுவதால் அதைப்பற்றி ஒரு சுலோகத்தில் மட்டுமே எழுதியுள்ளேன்.

அதிகமான சுலோகங்களுக்கு சிறு, சிறு கதைகள், சம்பவங்கள் மூலம் விளக்கம் கொடுத்துள்ளேன். இது சுலோகங்களை விளங்கிக்கொள்ள வாசகர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இந்நாலை அமைதியாக இருந்து பொறுமையாகப் படித்தால் ஞான விஞ்ஞானம் என்றால் என்ன? பரப்ரம்மம் என்பது என்ன? என்பதைப் பற்றிய அறிவு வாசகர்களுக்கு ஏற்படும். இதை அறிவது

ஒவ்வொருவருக்கும் முக்கியம் என்பதால் இதைப் படித்து பயன்பெறுங்கள். இந்நாலைப் படித்து பிரமத்தை உனர முயற்சி செய்யுங்கள். பிரம்மத்தை அடையும் முயற்சி முற்றுப்பெறாவிட்டாலும் கூட உலகத்தைப் பற்றிய தெளிந்த அறிவும் அமைதியான மனமும், வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொண்டோம் என்ற தெளிவும் வாசகர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியும். இந்நாலைப் படித்து பிறந்த பயனை அடையுங்கள்.

அன்புடன்,

வே. குமாரவேல்

என்னுரை

நான் கர்மயோகம், பக்தியோகம் என்ற இரண்டு நூல்களை முதலில் எழுதியிருந்தேன். இப்பொழுது ‘பகவத் ஞானத் துளிகள்’ என்ற நூலை எழுதியுள்ளேன். எல்லாமே பகவத்கிதையில் இருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டவை. ஆகவே இவை இறைவனின் வாய்மொழிகள்.

இந்து மக்களிடையே இந்து மதத்தின் ஆழமான இக்கருத்துகள் சென்றடைவதேயில்லை. நான் ஆன்மீகத்தை பற்றி நூல்கள் எழுதுவதற்கு இதுவும் ஒரு முக்கியக் காரணம். தற்போது வர்ண வாழ்க்கை முறைகள் அழிந்து ஒவ்வொருவரும் தங்கள் அறிவை பல வழிகளிலும் வளர்த்து தங்களின் வாழ்க்கை முறைகளை வித்தியாசமான பல வழிகளில் அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். தங்களின் வித்தியாசமான அறிவைக் கொண்டே ஆன்மீகத்தையும் விவாதிக்கின்றனர். ஆகவே இவர்கள் தெளிவுபடக் கூடிய அளவுக்கு ஆன்மீகத்தில் விளக்கத்தைத் தேடி இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

மனிதர்கள், நாங்கள் அறிவாளிகள், எங்கள் முதாதையர்களைவிட எத்தனையோ மடங்கு உயர்ந்து விட்டோம் என்றுக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் குடும்பத்தோடு தற்கொலை செய்துகொள்வதையும்,

கொலை, கொள்ளள, கற்பழிப்பு போன்றவை அதிகரித்துக் கொண்டு வருவதையும் காணக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது. நிம்மதியில்லாத மனப் போராட்டமும், அலைச்சலுமாக வாழ்க்கை முழுவதுமே இருக்கிறது. அப்படியானால் இவர்கள் பெற்ற அறிவுதான் என்ன? உலகியல் வாழ்க்கையில் இன்பத்தை அனுபவிக்க அமைத்துக்கொண்ட சில வழிமுறைகளே இவர்கள் கூறும் அறிவு என்பது! ஆகவேதான் இந்த அறிவு வேதனையையும், மனநிம்மதி இல்லாத தன்மையையும் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவேதான் ஆன்மீக ஞானம் மனிதனுக்கு தற்காலத்தில் அத்தியாவசியத் தேவையென நான் கருதுகிறேன். ஆன்மீக அறிவுதான் உண்மையான அறிவு. அதைப் பெற்றுக் கொண்டால் மனிதன் தேடும் நிம்மதி என்பது கிடைத்து விடும். ஆன்மீக அறிவு மட்டுமே மனிதனை நிம்மதியாக வைத்திருக்க முடியும் என்பது அசைக்க முடியாத உண்மை.

மனிதர்களின் ஆழ் மனதில் எப்போதுமே ஒரு எண்ணம் மறைவாகவே இருக்கின்றது. அதுதான் நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கே போகிறேன்? இறைவன் என்பவன் யார்? வாழ்க்கையில் தோல்வி வந்து தன்னை வீழ்த்தும் போது மட்டும் ஆழ்மனதில் இருந்து மேலெழுந்து சிந்திக்க வைக்கின்றது. உலக இன்பம் மீண்டும் இந்த எண்ணத்தை மனதுக்குள் புதைத்து விடுகிறது. இந்தக் கேள்விகளுக்கான விடைகளை ஞானிகள் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். ஆன்மா, பரமாத்மா, என்பதைப் பற்றிய தெளிவைப் பெற்றவர்கள் ஞானிகள். ஆகவேதான் அவர்கள் அமைதியே வடிவாக இருக்கின்றனர். இதைப் பற்றி தெளிவுபட பகவத்கீதையில் பகவான் கூறுகின்றார். அதில் நான்

விளங்கிக் கொண்டதை இந்நால் மூலம் வாசகர்களாகிய உங்களுக்குத் தந்திருக்கின்றேன். பகவத்கீதை ஒரு ஞானக்கடல். அதில் நான் மூழ்கியபோது எனக்குக் கிடைத்த சில முத்துகளை உங்களுக்குத் தந்துள்ளேனே தவிர, ஞான முத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நான் எடுக்கவும் இல்லை. எவராலும் எல்லாவற்றையும் எடுத்து விடவும் முடியாது. இங்கே ஞானம் கொட்டிக் கிடக்கின்றது.

ஆத்மா என்றால் என்ன? பரமாத்மா என்றால் என்ன? பரமாத்மாவை எப்படி நாம் அடைவது? ஞானிகள் எவ்வழியில் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள்? அதை அடைவதற்கான தகுதிகள் என்ன? என்பதை பகவான் அர்ஜைனாக்குக் கூறினார். அதை பகவத் கீதையில் இருந்து எடுத்து நான் உங்களுக்குத் தந்துள்ளேன். இந்த நூலைப் படிப்பதன் மூலம் நீங்கள் தத்துவ ஞானத்தைப் புரிந்து ஞானம் பெறுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடைபெறுகின்றேன்.

வணக்கம்!

வே. குமாரவேல்

ஓம்

நன்றி

அன்னைக்கும் பிதாவுக்கும் நன்றி!
 அமுதமெனும் தமிழுக்கும் நன்றி!
 அன்பு கொண்ட தமிழ்வாணனுக்கும் நன்றி!
 அனைத்து உயிர்களுக்கும் நன்றி!
 அண்ட சராசரங்களுக்கும் நன்றி!
 ஆன்மீகம் தந்த ஆண்டவனுக்கும் நன்றி!

வே. குமாரவேல்

பகவத் நோனத் துளிகள்

ஓம்

அசோச்யா நந்வ சோசஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞாவாதாம்சச பாஷ்டே
க தாஸாநக தாஸாச்ச நாநுசோ சந்தி பண்டிதா: 2/11

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: நீ துக்கப்படத் தகாத
மனிதர்களின் பொருட்டு வருந்துகிறாய். மேலும்
பண்டிதர்களைப் போன்று பேசுகிறாய். ஆனால் உயிர்
போனவர்களுக்காகவும் உயிர் போகாதவர்களுக்காகவும்
பண்டிதர்கள் வருந்துவதில்லை.

துக்கப்படத் தகாதவர்களுக்காக
துக்கப்படுகின்றாய்!
பற்பலதும் கற்ற
பண்டிதனைப்போலும் பேசுகின்றாய்!
உயிர் போன மனிதருக்கும்
உயிர் போகா மனிதருக்கும்
உண்மையில் வருந்துவ தில்லை
உலகறிந்த பண்டிதர்கள்!

எனது நண்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிறந்த
மேடைப் பேச்சாளர். எவரும் அவருடன் வாதம் பண்ணி
வென்றுவிட முடியாது. சாதாரணமாகப் பேசும்போதுகூட

பல நூல்களிலிருந்து சிலவற்றை மேற்கோள் காட்டிப் பேசுவார். நண்பர்களிடமும் சுற்றத்தாரிடமும் அவர் ஒரு சிறந்த அறிவாளியென்று மதிப்பும் மரியாதையும் பெற்றிருந்தார். இவர் ஒரு பாடசாலை ஆசிரியராகவும் தொழில் புரிந்தார்.

ஒருநாள் இவருடைய தந்தை இறந்துவிட்டார். மரணச்சடங்கில் கலந்து கொள்ள நண்பர்களுடன் நானும் சென்றிருந்தேன். எங்களைக் கண்டதும் கூவி அழ்த் தொடங்கிவிட்டார். அவருக்கு ஆறுதல் கூறினோம். நீங்களே இப்படி அழுது வேதனைப்பட்டால் மனைவிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் யார் ஆறுதல் கூறுவது? உங்களைவிட வயதில் குறைந்தவர்கள் எல்லாம் குடும்பத்தில் இருக்கின்றார்களே, அவர்களுக்கெல்லாம் யார் ஆறுதல் கூறுவது. நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம் நடந்துவிட்டது. நாம் அழுது ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை என்று கூறி அழுகையை ஒருவாறு நிறுத்தி அமைதிப்படுத்தினோம். சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்தார். பூதவுடலை வீட்டை விட்டு வெளியே எடுக்கும் நேரம் பூதவுடலைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுத்தொடங்கி விட்டார். அப்பா செய்த நன்மைகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லி, சொல்லி அழுதார். எப்படி, எப்படியெல்லாம் செய்தார். இப்படி எனக்கும், குடும்பத்திற்கும், சமுதாயத்திற்கும், வேறு யார் செய்வார்கள். போய்விட்டாரே என்று கூறிப் புலம்பினார். மயானத்திலும் பூதவுடலுக்கு தீ மூட்டியப் பிறகு அவரை அங்கிருந்து வீட்டிற்கு அழைத்து வருவதற்கு பெரும்பாடுபட வேண்டியதாயிற்று. இப்படிப்பட்டவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். அதிகமானோர் இந்த அளவுக்கு அழுது புரண்டு விடாவிட்டாலும், வேதனைப்படவே செய்கின்றனர்.

இரண்டு நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். “சில நாட்களாக சோகமாகவே இருக்கின்றீர்களே ஏன்? முன்பு இருந்த மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும், இப்போது உங்களிடம் இல்லையே ஏன்?” எனது ஒருவர் கேட்டார்.

உங்களுக்குத் தெரியாதா என்ன! மூன்று பையன்களும் இப்போது வீட்டில் இல்லை, ஒருவன் ஈராக் யுத்த பூமியில் தொழில் செய்கின்றான். மற்ற இரண்டு பேரும் இராணுவத்தில் இருக்கின்றார்கள். இப்போது நாட்டில் யுத்த சூழ்நிலை. என்ன செய்வதென்று ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. நானும் வீட்டுக்காரியும் இதைத்தான் நாள் முழுவதும் பேசிக்கொண்டு வேதனைப்படுகின்றோம். எங்கள் இருவரின் நாட்கள் பிள்ளைகளை நினைத்தே வேதனையில் கழிகின்றன என்று மற்றவர் கூறினார்.

அங்கு தந்தை இறந்துவிட்டார் என்று ஒருவர் வேதனைப்படுகின்றார். இங்கே உயிரோடிருக்கும் பிள்ளைகளுக்காக பெற்றோர் வேதனைப்படுகின்றனர். இதேபோல் ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக எல்லோருமே வேதனைப் படுகின்றார்கள்.

உண்மை ஞானம் பெற்ற அறிஞர்கள் எது நடந்தாலும் வேதனைப்படுவதில்லை. நமது வாழ்க்கை கனவு போன்றது என்று இவர்கள் கூறுவார்கள். நாம் இன்று ஒரு கனவில் போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தால் அடுத்த நாள் கனவில் நாட்டின் ராஜாவாக இருக்கக்கூடும். மற்றொரு நாள் கனவு காணும் போது ஏழைப் பிச்சைக்காரனாகவும் இருக்கலாம். நாம் கனவில் பல பேருடன் பேசுவோம், சண்டை போடுவோம், அல்லது காதலியுடன் கொஞ்சிக் குலாவுவோம். கண்

விழித்ததும் எல்லாமே பொய்யென்று அறிந்து கொள்வோம். எத்தனையோ கனவுகளில் எப்படி எப்படி யெல்லாமோ வாழ்ந்திருப்போம். சில நேரங்களில் நினைத்துப் பார்த்தால் நமக்கே ஆச்சர்யமாக இருக்கும். எல்லாமே கனவுதானே என்று அமைதியாகி விடுவோம். இப்படி உறக்கத்தில் பலவிதமாக கனவுகள் வந்து போவது போல் தான் நமக்குப் பிறவிகளும் வந்து போகின்றன. அங்கே களவு பொய்யாகவும் வாழ்க்கை உண்மையாகவும் தோன்றுகின்றது. அறிஞனுக்கு பல பிறவிகள் கொண்ட மாறி மாறி வரும் வாழ்க்கை பொய்யாகவும் ஸத் என்ற ஆன்மா மட்டுமே உண்மையாகத் தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால் ஆன்மா மட்டுமே அழியாதது என்பதை அறிஞன் தெளிவாக உணர்கின்றான். ஸத், சித் என்ற பரம்பொருள்தான் உண்மையானது. அதுதான் ஆன்மா! இதைத் தெளிவாக உணர்ந்த அறிஞன் இவ்வுலக இயக்கத்தில் சிக்கிக் கொள்வதில்லை. இதைத்தான் பகவான் கூறுகின்றார் உயிர் போனவர்களுக்காகவும் உயிர் போகாதவர் களுக்காகவும் பண்டிதர்கள் வருந்துவதில்லையென்று!

ஓம்

ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜநாதி யா:
ந சைவ ந பவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் 2/12

இவ்விதம் நான் எப்பொழுதாவது இருந்ததில்லை என்பது இல்லவே இல்லை! நீயும் இருந்ததில்லை, இந்த அரசர்களும் இருந்ததில்லை என்பதும் இல்லை! இனிமேலும் நாம் அனைவரும் இருக்கப் போவதில்லை என்பதும் இல்லை.

எப்பொழுதாவது இவ்விதம் நான்
 இருந்ததில்லை என்பது இல்லையில்லை!
 நீயும் இருந்த தில்லை
 என்பதும் இல்லை!
 இந்த அரசர்களும் இருந்ததில்லை
 என்பதும் இல்லை!
 இனிமேலும் நாம் அனைவரும்
 இருக்கப் போவதில்லை என்பதுமில்லை!

ஒரு நடிகன் நடித்த பல படங்களில் முடிவில் இறந்து விடுகின்றான். இந்தப் படத்தை தொடர்ந்து பார்த்தவர்கள் ஒவ்வொரு படத்தையும் பார்த்துவிட்டு திரைப்பட மாளிகையை விட்டு வெளியே வரும்போது அழுது கொண்டுதான் வருகின்றார்கள். ஆனால் கதையில் வரும் நாயகன்தான் இறந்து விடுகின்றானே தவிர உண்மையிலேயே அந்த நடிகன் இறக்கவில்லை என்பது தானே உண்மை! இதேபோல்தான் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் நாம் இருக்கின்றோம். நமது உடல் அழிவதால் ஆத்மா பாதிப்படைவதில்லை. இதைத்தான் ஆத்மா நாசமுறுமென்று ஜயப்படத் தேவையில்லை யென்றும் ஆத்மா என்ற நிலையில் நாம் அனைவரும் அழிவற்றவர்கள் என்றும் பகவான் கூறுகின்றார்.

ஓம்

தேஹிநோ ஸ்மிந்யதா தேஹே கெளமாறம் யெளவநும் ஜரா
 ததா தே ஹாந்தரப்ராப்தீர்தீ ரஸ்தத்ர ந முஹயதி 2/13

எப்படி ஜீவாத்மாவுக்கு இந்த உடலில் இளமையும்,
 வாலிபப் பருவமும், முதுமையும் வருகின்றனவோ

அவ்வாறே வேறு உடலும் வந்து சேர்கிறது.
அவ்விஷயத்தில் தீரபுருஷன் கலங்குவதில்லை.

மழியையும் இளமையும்;
முதுமையும்; பெற்றிடும் ஜீவாத்மாபோல்!
குட்சும் சரிரம்;
சென்றடையும் ஆத்மாவையே!
தீர்கள் இம்முடிவில்
தீர்க்கமாகவே இருப்பர்!

இங்கே நாம் ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். வேறு உடலும் வந்து சேர்கிறது என்று கூறப்படுகின்றதே தவிர, ஆத்மா ஒரு உடலில் போய்ச் சேர்கிறது என்று கூறப்படவில்லை. ஆகவே ஆத்மா எங்கும் போவதும் இல்லை வருவதும் இல்லை. ஆத்மா பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் ஒரு சக்தி. ஸ்ரீகண்மா சரிரம் தான் ஆத்மாவுடன் போய் சேர்கிறது. இதனால் ஆத்மாவுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படுவதில்லை.

ஸ்ரீகண்மா சரிரம் என்றால் என்ன? ஸ்வபாவத்திற்கு ஏற்றவாறு இறக்கும்போது மனதில் என்னை உண்டாகிறது. (ஸ்வதர்மம் என்றால் நமது அறிவுக்கும், தகுதிக்கும் ஏற்றாற்போல் இவ்வுலகில் நமக்காக உள்ள நமது கடமைகளைச் செய்வது) அதன்படிதான் ஸ்ரீகண்மா சரிரம் அமைகிறது. இந்த ஸ்ரீகண்மா சரிரம்தான் ஆத்மாவுடன் வந்து சேர்கிறது. நமக்கு குழந்தைப் பருவம், வாலிபப் பருவம், கிழப்பருவம் என்று மாற்றங்கள் வருகின்றன. மறுபடியும் குழந்தைப் பருவம் தொடங்குகிறது. இங்கே இந்த மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது ஆத்மாவுக்கு எந்தக் கஷ்டமும் ஏற்படுவதில்லை. அதாவது ஸ்ரீகண்மா சரிரம் ஆத்மாவில்

சேர்ந்து குழந்தையாக அடுத்த பிறவியை எடுத்துக் கொள்கிறது. அடுத்த பிறவியும் நமது பருவத்தில் ஒன்றே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. இந்த மாற்றங்களால் ஆத்மாவுக்கு மாற்றங்களோ, வேதனையோ ஏற்படுவதில்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்த தீர புருஷர்கள் கலங்குவதில்லையென்று பகவான் கூறுகின்றார்.

ஓம்

மாத்ராஸ் பர்சாஸ்து கெளந்தேய சீதோஷ்ணைகது:கதா
ஆக மாபாயினோ நீத்யாஸ்தாம் ஸ்திதி கஷிஸ்வ பாரத 2/14

குந்தியின் மைந்தனே! தட்பவெப்பம் மேலும் ஸூக துக்கங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய புலன்களுடன் போக விஷயங்களின் சேர்க்கைகள் உண்டாகி அழிபவை அநித்தியமானவை. ஆகவே பாரத! அவற்றை நீ பொறுத்துக்கொள்.

தட்பவெப்பமும், சுகமும் துக்கமும்
கொடுத்திடும் புலன்களில்!
போகத்தின் சேர்க்கைகள்
உண்டாகி அழிந்திடும்!
அநித்திய மானவை இவையே!
அவற்றை நீ பொறுத்திடு!

அழிய பொருட்களைக் கண்டால் அவற்றை வேண்டி வீட்டை அலங்கரிக்க வேண்டுமென்று சிலருக்குத் தோன்றும்.

இனிமையான இசையைக் கேட்டால் அந்த இசைத் தட்டைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சிலருக்குத் தோன்றும்.

சுவையான உணவை சுவைத்தால் அதை அதிகமாகவே உண்ண விருப்பம் ஏற்படுகிறது.

நல்ல நறுமணம் உள்ள விலை உயர்ந்த வாசனைத் திரவியங்களை சிலர் தேடி அலைகின்றனர்.

அழகிய பெண்ணைக் கண்டால் அவளைத் தொட்டுப் பார்க்கவும் தழுவிக்கொள்ளவும் மனது துடிக்கின்றது.

இப்படி எத்தனையோ ஆசைகள். இவை எப்படி ஏற்படுகின்றன?

நமது ஜம்புலன்களான பார்த்தல், கேட்டல், முகர்தல், சுவைத்தல், தொடுதல் ஆகியவற்றுடன் போகப் பொருட்கள் சேர்வதால் ஏற்படுகின்றன, ஜம்புலன் களுடன் போகப் பொருட்கள் சேர்வதென்றால்?

அழகிய பொருட்களைப் பார்க்கின்றோம். அந்தப் பொருட்கள் நம் பார்வையோடு சேர்ந்து விடுகின்றன.

இனிமையான இசையைக் கேட்கின்றோம் இசை காதோடு சேர்ந்து கொள்கிறது.

சுவையான உணவு வாயோடு சேர்ந்து கொள்கின்றது.

நமது மூக்கோடு மணம் சேர்ந்துக் கொள்கின்றது.

அழகியப் பெண்ணைத் தொட்டுப் பார்க்கும் உடம்பு தழுவிக் கொள்கிறது.

இது ஒரு சில உதாரணம் தான். இதைப்போல் எத்தனையெத்தனையோ ஆயிரமாயிரம் போகப் பொருட்களுடன் நமது ஜம்புலன்கள் சேர்கின்றன. இப்படி ஜம்புலன்களுடன் போகப் பொருட்கள் சேர்வதால் ஏற்படுவதென்ன? சில நேரங்களில் விருப்பு அல்லது வெறுப்பு ஏற்படும். மகிழ்ச்சி அல்லது துயரம் ஏற்படும்; சுகம் அல்லது துக்கம் ஏற்படும். இவையெல்லாம் சில நிமிடங்கள் அல்லது சில மணித் தியாலங்கள் அல்லது நாட்கள் அல்லது சில வருடங்கள் என்று குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அழிந்து விடுகின்றன.

கணவன் மனைவியிடையே சண்டை வரும். பிறகு உறவும் வரும். சகோதரர்களிடையே சண்டைவரும். பிறகு உறவும் வரும். உறவுகள் பிரியும். பிறகு ஒன்று சேரும். நம்மிடம் உள்ள பொருட்கள் உடைந்து விட்டால் கவலையாக இருக்கும். அதைவிட நல்லதொன்று கிடைத்து விட்டால் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அதையே திருடன் கொண்டு போய்விட்டால் பிறகும் கவலை வந்து சேரும். இப்படி அனுகூலமாகவும், பிரதி கூலமாகவும் இரட்டைகள் மனதில் தோன்றுகின்றன. இவை வரும். போகும். இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. புலன்களுடன் போகப் பொருட்கள் சேர்வதாலேயே இவை ஏற்படுகின்றன என்பதை உணர்ந்து இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கக் கூடாது.

இப்படித் தோன்றுபவை நித்தியமானது அல்ல, அழியக் கூடியது என்பதை அறிந்து கொண்டால் எது நடந்தாலும் எந்த விதமான மன விகாரங்களும் ஏற்படாது என்று பகவான் கூறுகின்றார்.

ஒம்

யம் ஹி ந வ்யத யந்நத்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப
ஸமது கஸ்கம் தீரம் ஸோம்ருத்தவாய கல்பதே

2/15

ஏனெனில் புருஷர்களில் சிறந்தவனே! ஸூக
துக்கங்களை ஸமமாக ஏற்கின்ற எந்தத் தீரனான
மனிதனை புலன்கள் மற்றும் போக விஷயங்களின்
சேர்க்கை கலங்க வைப்பதில்லையோ அவன்
மோகஷத்திற்குத் தகுதி பெறுகிறான்.

புலன்களும் போகத்தின் சேர்க்கையும்
கலங்கிட வைப்பதில்லை!
சுகமும் துக்கமும்
ஸமமாக ஏற்கும் தீரனை!
இவனே பெறுவான்
மோட்சத்தின் தகுதியை!

ஒருவன் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக தன்னை சுற்றியிருந்த
எல்லோருக்கும் இனிப்பு வழங்கிக் கொண்டிருந்தான். காரணம் என்னவென்று வினவியபோது அவனுக்குத்
திருமணம் செய்ய அவன் காதலித்தப் பெண்ணையே
பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டதாகக் கூறினான்.
பிறகு அதே பெண்ணையே திருமணமும் செய்து
வாழ்க்கையைத் தொடங்கினான். சில மாதங்களின் பின்
ஒரு நாள் மிகவும் சோகமாக இருந்தான். ஏன்? என்று
கேட்டதுமே கண்களில் இருந்து தாரை தாரையாக நீர்
கொட்டியது. பேசும்போது துக்கம் தொண்டையை
அடைத்தது. திக்கித்தினை தன் மனைவி விபத்தொன்றில்
இறந்துவிட்டதாகக் கூறினான்.

இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் அவன் ஒரு உணவகத்தில் ஒரு அழகிய பெண்ணோடு உணவு உட்கொள்வதைப் பார்த்தேன். என்னைக் கண்டதுமே என்னையும் பக்கத்தில் அமரும்படி கூறி எனக்கும் உணவு வரவழைத்தான். அந்தப் பெண்ணை தனது இரண்டாவது மனைவியென்று எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். மிகவும் ஆடம்பரமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இரண்டு பேரும் இருந்தனர்.

இதேபோல் பலவிதமாக இன்பழும் துன்பழும் வாழ்க்கையில் மாறிமாறி வருகின்றன. ஒரு பொருள் கையில் கிடைக்கையில் இன்பம். அது கையை விட்டுப் போனால் துன்பம். அதைவிடப் பெறுமதியானது கிடைத்துவிட்டால் மீண்டும் இன்பம்.

சில நேரங்களில் பணம் வந்து சேர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். சில நேரம் எல்லா பணமும் போய்விடும். சில நேரங்களில் பொருட்கள் வந்து சேரும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாமே அழிந்துவிடும்.

இதுபோன்ற நேரங்களில் மனம் எப்படி இருக்கின்றது இன்பழும், துன்பழும், விருப்பும் வெறுப்பும் மாறிமாறி இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன? நமது புலன்கள் பொருட்களோடு வைத்திருக்கும் தொடர்புகளால் மனதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்.

நாம் கடந்த காலங்களில் மகிழ்ச்சியாக இருந்த நேரங்களையும், துன்பப்பட்ட நேரங்களையும் மீண்டும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து அமைதியாக சிந்தித்தால் இவற்றின் பின்னணியில் போகப் பொருட்களுடன் புலன்கள் கூடியதை அறிய முடியும். மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் நேரத்திலும் துன்பப்படும் நேரத்திலும் ஏன்

மகிழ்ச்சியாக இருக்கின்றோம், ஏன் துன்பப் படுகின்றோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க பழகிக் கொண்டால் உடனுக்குடனேயே போகப் பொருட்கள் புலன்களுடன் உறவு கொள்வதை அறிவதன் மூலம் ஒரு தெளிவை நாம் பெற முடியும். விருப்பு வெறுப்பும், மகிழ்ச்சி துன்பங்களும் நம்மில் இருந்து வேறுபட்ட ஒன்றுபோல் தோன்றும்.

மகிழ்ச்சி - துன்பமும், விருப்பு - வெறுப்பும் நம்மிடம் இருந்து வெளிப்படுவது போல் தோன்று கின்றதேயன்றி உண்மையில் வெளியில் இருந்து போகப் பொருட்கள் புலன்கள் மூலமாக நம் மனத்திற்குள் வந்து அங்கிருந்து விருப்பு-வெறுப்பு மகிழ்ச்சி-துன்பங்கள் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. இந்த விருப்பு-வெறுப்பு, மகிழ்ச்சி - துன்பங்கள் என்ற இரட்டைகள் மாறி மாறி வந்து போகின்றனவேயன்றி நிரந்தரமாக இருப்பதில்லை. நம் மனதில் ஏற்படும் இன்பதுன்பங்கள் உண்டாகி அழிபவை. இதைத் தெளிவாக அறிந்துகொண்டால் இவ்வுலகில் உள்ள போகப் பொருட்களிடம் நம் புலன்கள் கொள்ளும் சேர்க்கையால் நம் மனம் கலங்கிவிடாது. நமக்கு சுகமும், துக்கமும் சமமாகத் தெரியும். இந்த நிலையை அடைந்த மனிதன் பரமாத்மாவை அடையத் தகுதி பெற்றவன் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

நாஸதோ வித் யதே பாவோ நா பா வோ வித்யதே ஸத:
உப யோரபி த்ருஷ்போ ந்தஸ்த்வ நயோஸ்தத்வத ர்சியி: 2/16

இல்லாததற்கு இருப்பது என்பது இல்லை. மேலும் உண்மையாக இருப்பதற்கு இல்லாமை என்பதும் இல்லை. இந்த இரண்டின் தத்துவம் தத்துவ ஞானிகளால் கண்டறியப்பட்டது.

இல்லாத வற்றிற்கு

இருப்பது என்பதும் இல்லை!

இருப்பதற்கு; உண்மையில்

இல்லாமை யென்பதும் இல்லை!

இவ்விரண்டின் தத்துவங்கள்

கண்டறிவர் ஞானிகளே!

தத்துவ ஞானிகள் ஆராய்ச்சி செய்து ஸத், அஸத் என்ற இரண்டிற்கும் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்கள். அதன்படி ஸத் என்பது எப்போதும் இல்லாமல் போகாதது, எங்கும் நிறைந்தது, நித்தியமானது, எந்தக் காரணத்தாலும் மாறுபடாதது, எப்போதும் ஒரே சீரானது, துண்டுபடாதது, விகாரப்படாதது என்று கூறினார்கள். இதுதான் பரமாத்ம தத்துவம் என்று இவர்களால் உணரப்பட்டுள்ளது.

உடல், புலன்கள், புலன் நுகர்பொருட்கள், ஜடப் பொருட்கள் எல்லாமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. இவை எல்லாமே தோன்றி பல மாறுதல்களைப் பெற்று அழிபவையென்றும் இவைகளுக்கு இருப்பு கிடையாது என்பதால் இவை அஸத் என்று ஞானிகளால் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மனிதன் பிறந்ததும் குழந்தையென்று அழைக்கப் பட்டு, பிறகு சிறுவன் என்று அழைக்கப்பட்டு இந்த வாழ்க்கையில் பல மாறுதல்களைப் பெற்று முடிவில் இறந்து விடுகின்றான். இவன் இறந்த பிறகு நாம் இவனைப் பார்க்க முடியாது. அதேபோல் பிறப்பதற்கு முன்பும் நாம் பார்த்திருக்க முடியாது. ஆகவே மனித னுக்கு இருப்புக் கிடையாது.

இதேபோல்தான் பார்த்தல், கேட்டல், முகர்தல், சுவைத்தல், தொடுதல் எல்லாமே! இவற்றுக்கு இருப்பு இல்லாமல் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும்.

இதேபோல் புலன்களுடன் தொடர்புடைய பொருட்களும் பல மாற்றங்களைப் பெற்று அழிந்து விடும்.

நாம் நம் முற்றத்தில் ரோஜாச் செடியில் மொட்டு வரும்போது பார்க்கின்றோம். சில நாட்களில் மொட்டு கட்டவிழ்ந்து அழிய இதழ்களாக நறுமணம் வீசி இரண்டொரு நாளில் உதிர்ந்து மண்ணோடு கலந்து விடுகிறது. நமது பார்வையும் ஒரு இடத்தில் நிலைப்பதில்லை. பலதையும் ரசிக்கும், பலதையும் பார்க்கும். இன்றொன்றை ரசிக்கும். நாளை மற்றொன்றை ரசிக்கும்.

இனிமையான பாடலைக் கேட்கின்றோம். காலப்போக்கில் அதைவிட இனிமையான பாடல் வருகிறது. பழைய பாடல் எங்கேயோ மூலையில் முடங்கிவிடுகின்றது. பாடலும் மாறிவிடுகின்றது. காதும் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறது.

பூவின் வாசனையை முகர்ந்தவர்கள், வாசனைத் தைலங்களைத் தேடிப் போகின்றார்கள். அதன் பிறகு

உயர்ந்த ரக வாசனையைத் தேடுகிறார்கள். வியாபாரிகள். புதிய புதிய உயர்தர வாசனைகளை தயாரிக்கும் போது அவற்றைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் இந்த வாசனைகளும் தனது தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.

சுவையும் இது போன்றதே. எத்தனை விதமான உணவுகள் இருந்தாலும் நாக்கு திருப்தி கொள்ளாது. விருந்துகளுக்குச் சென்றால் அலைமோதும். இது உயர்ந்த சுவையா? அது உயர்ந்த சுவையா என்று தடுமாறும். சுவைகளை மாறிமாறிச் சுவைக்க ஆசைப்படும். இந்த உணவுகளும் அடுத்த நாள்வரை வைத்திருந்தால் புளிப்புத்தன்மை உண்டாகி துர்நாற்றம் வீசுத் தொடங்கி விடும்.

தொடுதலும் அப்படித்தான். அழகிய மலர் இதழ்களைத் தொட்டுப் பார்க்கத் தோன்றும். அவையே நீரில் வீழ்ந்துவிட்டால் இரண்டு நாட்கள் சென்ற பிறகு அழுகிவிடும். இப்போது மலர் இதழ்களைத் தொடுவதற்கு விருப்பம் ஏற்படாது. அழகிய பெண்ணைக்கண்டால் காதலிக்கத் தோன்றும். அவளே மனைவியாகி விட்டால்! அவளைவிட அழகான ஒருவளைத் தொட்டுப் பார்க்கத் தோன்றும். அவளுக்கு ஒரு தொற்று நோய் வந்துவிட்டால் பத்தடி தள்ளி நின்றே பேசுத் தோன்றும். அவளைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் போய்விடும்.

இதேபோல்தான் ஜடப்பொருட்களும். ‘பிளாஸ்டிக்’ பொருள் இருந்தால் அந்தப் பொருள் உடைந்தவுடன் அதன் துண்டுகளை எடுத்து வேறு பொருட்களைத் தயாரிக்கின்றார்கள். பஞ்ச நூலாக மாறி, துணியாக மாறி உடையாக உருவெடுத்து பல மாற்றங்களைப் பெற்று

அழிந்து விடுகின்றன. ஆகவே இவை எவற்றிற்கும் இருப்புக் கிடையாது. இவற்றை ஆராய்ச்சி செய்த ஞானிகள் இவை அஸ்த் என்று கூறினார்கள். பரமாத்ம தத்துவமே ஸத் என்றும் மற்றவையெல்லாம் அஸ்த் என்றும் ஞானிகளால் உணரப்பட்டது.

ஓம்

அவிநாசி து தத்வித்தி யேந ஸர்வமிதம் ததம்
விநாசமவ்ய யஸ்யாஸ்ய ந கச்சித்கர்துமர்ஹதி

2/17

அழிவற்றதுதான் என்று அதை அறிந்துகொள். எதனால் காணப்படும் பொருட்கள் அனைத்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்த அழிவற்றதற்கு, அழிவை உண்டாக்குவதற்கு எவரும் ஆற்றல் பெற்றவரல்லர்.

அனைத்திலும் வியாபித்து
அழியாமல் இருப்பதை!
எவருக்கும் ஆற்றலில்லை
அழிவை உண்டாக்க!
அழிவற்றதுதான் அதுவென்று
அறிந்து கொள்வாய் நீ!

உடலில் உயிராக!
புலன்களில் செயல் வடிவமாக!
மனதில் இயக்கமாக!
போகப் பொருட்களில் போகமாக!
பொருட்களின் சக்தியாக!
காற்றின் இயக்கமாக!

இப்படிப் பிரபஞ்சம் முழுவதுமே பரமாத்ம தத்துவத்தினால் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஒரு இரும்புத்துண்டில் மின்சாரத்தைப் பாய்ச்சினால் எப்படி மின்சாரம் இரும்புத் துண்டு முழுவதும் நிறைந்து நிற்குமோ அதுபோல்! ஒரு காய்ந்துபோன ரொட்டித்துண்டை நீரில் போட்டால் நீரை தன்னகத்தே உறிஞ்சிக் கொண்ட பிறகு ரொட்டித் துண்டு எப்படி இருக்குமோ அதேபோல் பிரபஞ்சம் முழுவதும், பரமாத்ம தத்துவத்தினால் வியாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் தத்துவத்தைக் கொண்டே பிரபஞ்சத்தில் அனைத்தும் இயங்குகின்றன. இந்தத் தத்துவத்தைச் சார்ந்தே எல்லாமே இருந்தாக வேண்டும். பிரபஞ்சம் முழுவதுமே இந்த தத்துவத்தை சார்ந்தே இருப்பதால் இந்தத் தத்துவத்தை சார்ந்த இவற்றால் இந்தத் தத்துவத்தை அழித்துவிட முடியாது. இது அழிவற்ற ஒரே சக்தி!

ஓம்

அந்தவந்த இமே தேஹா நிதயஸ்யோக்தா: சரீரினா:
அநாசி நோப்ர மேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத 2/18

அழிவற்ற விளக்க முடியாத நித்யமான ஜீவாத்மா வினுடைய இந்த அனைத்து உடல்களும் அழியக் கூடியவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே பரத குலத்தோன்றலே! அர்ஜன! நீ போர் புரிவாயாக!

அழிவே இல்லா;
விளக்கமும் இல்லை;
நித்தியமான ஜீவாத்மாவின்;
அனைத்து உடல்களும் அழிபவையே!

ஆகவே போர் புரிவாய்!

பரத குலத்தில் பிறந்தோனே! அர்ஜனா!

மனிதர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் இறந்து விடுகின்றனர். ஐம்பதோ, அறுபதோ, எழுபதோ, அல்லது பிறந்த உடனேயோ, பத்து வயதிலோ, என்று ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இறந்து விடுகின்றனர். பழைய கதைகளில் ஆயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்தார், இரண்டாயிரம் வருடங்கள் வாழ்ந்தார் என்றெல்லாம் கூறப்படுகின்றது. இதுகூட வருடங்கள் எத்தனையென்று குறிப்பிட்டுள்ளன. அதன் பிறகு அவர்கள் வாழவில்லை! ஆகவே எந்த ஒரு சக்திபடைத்த மனிதனும் இறந்து விடுவான். இறவாமல் எவரும் இருப்பதில்லை. மனிதர்கள் மட்டுமல்ல. எல்லா உயிரினங்களுமே அழிந்துவிடும். ஆகவே உடல் அழிந்து விடுகிறதே என்று வருத்தப்படுவது வீண்.

ஆனால் உடல்கள் சார்ந்திருக்கும் ஆத்மா நித்தியமானது. இது அழிவில்லாதது. ஓவ்வொரு உடலுக்கும் ஓவ்வொரு ஆத்மா என்று மனிதர்கள் நினைப்பது தவறு. ஆத்மா என்பது முழு பிரபஞ்சமும் நிறைந்திருக்கும் ஒரு சக்தி.

இதற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் ஒரு விளக்கம் கொடுக்கின்றார். சமுத்திரத்தில் பல லட்சக்கணக்கான குடங்களில் நீரை நிரப்பி மிதக்கவிட்டால் மிதந்து கொண்டிருக்கும். பிறகு எல்லாக் குடங்களையும் உடைத்து விட்டால் முழுவதும் கடலோடு கலந்துவிடும். குடத்தில் இருந்த நீரை எங்கே என்று எவருக்கும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இதில் குடம்தான் இறந்துப்போன உடல்கள். அதில் இருந்த நீர்தான்

ஆத்மா. ஆகவே ஸத் என்ற பரமாத்மாவும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான். பல உடல்கள் மூலம் பல ஆத்மாவாக தோன்றினாலும் உண்மையில் ஆத்மா என்பது ஒன்றே ஒன்றுதான்.

இப்படிப்பட்ட ஆத்மாவை சார்ந்திருக்கும் உடல்கள் எல்லாமே அழிந்துவிடும். ஸத்தென்று கூறப்படும் ஆத்மா மட்டுமே நித்தியமானதாக இருக்கும். ஆகவே அழிந்து விடுகின்ற ஒன்றைப்பற்றி அழிந்து விடுகின்றதே என்று வருத்தப்படத் தேவையில்லை. நாம் எல்லோரும் அழிந்து விடுவோம் என்பதுதானே உண்மை!

ஓம்

ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யச்சைநம் மந்யதே ஹதம்
உபள தெள ந விஜாந்தோ நாயம் ஹந்தி ந ஹந்யதே 2/19

எவன் இந்த ஆத்மாவைக் கொல்பவனாக நினைக்கிறானோ, மற்றும் எவன் இந்த ஆத்மாவைக் கொல்லப்பட்டவனாக நினைக்கிறானோ அந்த இருவருமே அறியாதவர்கள். ஏனெனில் இந்த ஆத்மா உண்மையில் யாரையும் கொல்வதுமில்லை; யாராலும் கொல்லப்படுவதுமில்லை.

கொல்பவனாக நினைப்பவனும்;

கொல்லப்பட்டவனாக நினைப்பவனும்;

அறிவுதில்லை உண்மை நிலை!

அறிவில்லா இருவருமே!

ஆத்மா யாரையும் கொல்வதுமில்லை

யாராலும் கொலைசெய்யப்படுவதுமில்லை!

பிரகிருதியில் உண்டான ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ், ஆகிய மூன்று குணங்களால்தான் மனம், புத்தி, அஹங்காரம், ஜம்பெரும் ஸௌக்ஷம பூதங்கள், காது முதலான பத்து புலன்கள், ஒலி முதலான ஜந்து புலன் நுகர்பொருட்கள், ஆக இருபத்துமூன்று தத்துவங்களாக மாறுகின்றன. இவையெல்லாம் பிரகிருதியின் குணங்கள். இவற்றில் அந்தகரணமும் புலன்களும் விஷயங்களை கிரஹிக்கின்றன. இது எப்படியென்றால் ஒரு விஷயத்தை முடிவு செய்தல் புத்தியினுடைய செயல்; ஒரு விஷயத்தைக் குறித்து சிந்தித்தல் மனதின் செயல்; ஒலியைக் கேட்பது செவியினுடையது; பொருளைத் தொடுவது சர்மத்தினுடையது; உருவத்தைப் பார்ப்பது, கண்களுடையது; சுவைத்துப் பார்ப்பது, நாக்கினுடையது; மனத்தை நுகர்வது முக்கினுடையது; சொற்களைப் பேசுவது வாக்கினுடையது; ஒரு பொருளைப் பற்றுவது கையினுடையது; நடைகள் கால்களுடையது; மல முத்திரம் வெளிப்படுவது புட்பம், ஆண், பெண், குறி இவற்றினுடையது ஆகும். இப்படி யாவும் நடக்கின்றன. மேலே சொன்ன வாக்கியத்தில் பகவான் உணர்த்துவது உலகில் என்னென்ன செயல்கள் நடக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் மேலே சொல்லியபடி முக்குணங்களாலேயே நடக்கின்றன. உருவமற்ற ஆத்மாவுக்கும் குணங்களுக்கும் உண்மையில் ஒரு ஸம்பந்தமும் இல்லை என்பதே.

3/27

மனம் புத்தியுடன் கூடிய ஸ்தால சரீரம்தான் அழியுமே தவிர ஆத்மா அழிவதில்லை. மனம் புத்தியுடன் கூடிய ஸ்தால சரீரம் இதைப்போன்ற மற்றொரு சரீரத்தை அழிக்க முடியுமே தவிர ஆத்மாவை அழிக்க முடியாது. அது நித்தியமானது. காற்று நிறைந்த பலூனை உடைத்து விட்டு பலூனுக்குள் உள்ள

காற்றையும் அழித்து விட்டதாகக் கூறுவது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனமோ அதேபோன்றதுதான் ஒருவனை கொலை செய்துவிட்டு அவனை அழித்துவிட்டதாகக் கூறுவதும்.

மரணம் என்றால் என்ன? இதற்கு விளக்கம் “கீதா-தத்வவிவேசனி”யில் கொடுக்கப்படுகின்றது.

கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற ஸ்தால சரீரத்திலிருந்து ஸ்ரீக்ஷ்ம சரீரம் (நுட்பமான உடல்) பிரிவதுதான் மரணம்.

ஆகவே அழிவது மனம் புத்தியுடன் கூடிய ஸ்தால சரீரம் மட்டுமே, ஆத்மா நித்தியமானது. அழிவதில்லை! ஆகவேதான் ஆத்மா யாரையும் கொல்வதுமில்லை யாராலும் கொல்லப்படுவதுமில்லை என்று கூறப் படுகின்றது.

ஓம்

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் -

நாயம் யூத்வா பஸிதா வா ந யூய:

அஜோ நித்ய: சாச்வதோயம் புராணோ

ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே சரீரே

2/20

இந்த ஆத்மா ஒருபொழுதும் பிறப்பதும் இல்லை அன்றியும் இறப்பதும் இல்லை. அவ்வாறே முன் உண்டாகிப் பிறகு ஏற்படக் கூடியது என்பதும் இல்லை. ஏனெனில் இந்த ஆத்மா பிறப்பற்றவன். நித்திய மானவன், எதிர் காலத்திலும் உள்ளவன். பழமை

யானவன், உடல் கொல்லப்படும் போதும் இந்த ஆத்மா
கொல்லப்படுவதில்லை!

பிறப்பதும் இல்லை ஆத்மா

இறப்பதும் இல்லை!

உண்டாகி ஏற்படுவதுமில்லை; ஆத்மா

பிறப்பே இல்லா நித்தியமாம்!

என்றும் உள்ளவன்

பழமையும் ஆனவன்!

உடல் அழிந்தாலும்; ஆத்மா

அழிவதும் இல்லை!

ஒருவன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் பழ விதை ஒன்றை
விதைத்தான். சில நாட்களில் விதை முளைவிட்டு
வெளியே வந்தது. பழ விதை முளைத்து விட்டதை
வீட்டில் உள்ளவர்களிடம் கூறினான். வீட்டில்
உள்ளவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஓடிச்சென்று பார்த்தார்கள்.
உண்மைதான்! விதை முளைத்துவிட்டது. இது நாளொரு
மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து ஒரு
வருடத்திலேயே பெரிய மரமாகி பூத்துக் காய்த்தது. இந்த
மரம் மிகவும் சுவையான பழங்களைக் கொடுத்தது.
வீட்டில் உள்ளவர்களும் சுற்றுத்தாரும் உண்டு
மகிழ்ந்தனர். சில வருடங்கள் தொடர்ந்து பழங்களைக்
கொடுத்த மரத்தில் ஒரு நாள் இலைகள் பழுத்திருந்தன.
இரண்டொரு நாளில் இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து
வீழ்ந்தன. மரத்தில் பயன் பெற்றவர்கள் இலையுதிர்
காலம் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால் பிறகு இலைகள்
தளிர்க்கவேயில்லை. மரமும் பட்டுப்போய் சாய்ந்து
விட்டது. மரத்தை வெட்டி அடுப்புக்கு விறகாக்கிக்
கொண்டார்கள். அது அடுப்பில் எரிந்து சாம்பலாகி
காற்றில் பறந்து கண்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றாகி
விட்டது.

இந்த மரத்திற்கு ஏற்பட்ட இருப்பு, வளர்ச்சி, மாற்றங்கள், அழிவு எல்லாமே பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லாவற்றிற்குமே ஏற்படும். அனுவில் தொடங்கி அனைத்திற்குமே ஏற்படும். அதாவது மரம், செடி, கொடி, மனிதன், மிருகங்கள், எல்லா உயிரினங்கள், மாட மாளிகைகள், எல்லாப் பொருட்கள் என்று எதுவுமே தப்புவதில்லை. எல்லாமே உற்பத்தியாகி, இருந்து, வளர்ந்து, மாற்றங்கள் பெற்று தேய்ந்து அழிந்துவிடும். ஆனால் அழியாதது ஆன்மா ஒன்றுதான் என்று கூறப்படுகின்றது. இதுதான் பிறப்பதில்லை, வளர்வதில்லை, மாறுவதில்லை, தேய்வதில்லை, அழிவதில்லை என்று கூறப்படுகின்றது.

ஆன்மா பிறப்பற்றவன், நித்தியமானவன். எக்காலத்திலும் உள்ளவன், பழமையானவன் என்று ஞானிகளால் கூறப்படுகின்றது. உடல் கொல்லப்படும் போது ஆன்மா கொல்லப்படுவதில்லை என்று பகவான் கூறுகின்றார்.

ஓம்

வேதாவி நாசிநம் நித்யம் ய ஏ நமஜமவ்யயம்

கதம்ஸ புருஷः பார்த கம் காதயதி ஹந்தி கம்

2/21

ப்ருதையின் (குந்தியின்) மைந்தனே அர்ஜீன! எந்த மனிதன் இந்த ஆத்மாவை அழிவற்றவன்; நித்திய மானவன்: பிறப்பற்றவன்; மாறுதலற்றவன் என்று அறிகிறானோ அவன் எவ்வாறு யாரைக் கொலை செய்கிறான்? எப்படி யாரைக் கொல்கிறான்?

அழிவற்றவன் ஆத்மா தான்!

நித்திய மானவன் ஆத்மாதான்!

பிறப்பற்றவன் ஆத்மா தான்!

மாற்றம் அற்றவனும் ஆத்மாதான்!

என்று அறிந்த மனிதன் இங்கு

யாரை எப்படிக் கொலை செய்வான்!

ஓரு நாட்டின் அரசியலில் நிர்வாகத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோது அந்நாட்டு அரசன் மந்திரிமாரை அழைத்து ஆலோசனை நடத்தினான். ஆனால் நல்ல முடிவுகள் எதையுமே எடுக்க முடியவில்லை. அதன் பிறகு காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த ஒரு முனிவரை சந்தித்து ஆலோசனை கேட்டான். முனிவரின் ஆலோசனை அனைத்துமே அரசியல் ஞானம் நிறைந்த சிறப்பான ஆலோசனைகளாகவே இருந்தன. முனிவரின் அரசியல் ஞானத்தைக் கேட்டு வியப்படைந்தான். இவருக்கு இவ்வளவு அறிவு இருக்கின்றதே இவரை அரசவையில் வைத்துக் கொண்டால் சிறப்பாக இருக்குமே, என்றெண்ணி அவரை அரசவையில் வந்து வீற்றிருக்குமாறு வேண்டினான். முனிவர் மறுத்துவிட்டார். அரசனுக்கோ கோபம் வந்துவிட்டது. நான் ஒரு நாட்டையே ஆளும் அரசன். என் வார்த்தைக்கு மதிப்பளித்து இவரால் ஏன் என்னுடன் வரமுடியாது? என்று எண்ணி கோபத்துடன் தன் வாளை உருவி நான் சொல்வதைக் கேட்டு என்னுடன் வராவிட்டால் உன்னை கொன்றுவிடுவேன் என்று கூறினான். அதைக் கேட்ட முனிவர் சிரித்துவிட்டார். ஏன் சிரிக்கின்றாய் என்று அரசன் கேட்டான். நீ இவ்வளவு நேரம் பேசியதில் இப்போது பேசிய வார்த்தைதான் மிகவும் முட்டாள் தனமானது என்று கூறினார். உன்னால் மட்டுமல்ல எவராலும் என்னைக் கொல்ல முடியாது என்றார்.

முனிவர் இப்படிக் கூறியதற்கு என்ன காரணம்? முனிவரின் ஞானத்தில் நிறைந்த ஆத்ம தத்வம் அப்படிப்பட்டது. முனிவர் ஆத்மாவை உணர்ந்தவர். அரசனோ முக்குணங்களால் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவன்.

பிரகிருதியில் உண்டான ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய முக்குணங்களான புத்தி, அஹங்காரம், ஜம்பெரும் பூதங்கள், புலன்கள் விஷயங்கள் என்று இருபத்தி மூன்று தத்துவங்களின் தொகுப்புத்தான் சரீரம். இந்த சரீரத்தை மற்றுமொரு சரீரம் அழித்துவிட முடியும். இந்த சரீரங்கள் சார்ந்திருப்பது ஆத்மாவை. கொல்லப்படும் போது ஆத்மா எந்தப் பாதிப்பும் அடைவதில்லை. ஆத்மாவை எவராலும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது. கொல்லப்படும் போது சரீரம் செயலிழந்து வீழ்ந்துவிடும். ஆத்மா அப்படியேதான் இருக்கும். முக்குணங்களான சரீரத்திற்குத்தான் பிறப்பு, வளர்ச்சி, இறப்பு எல்லாமே, ஆத்மாவுக்கும் இவற்றிற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆத்மா நித்தியமானவன், அழிவற்றவன், பிறப்பற்றவன், மாறுதலற்றவன் என்பதை உணர்ந்த ஞானிக்கு அரசனின் வார்த்தைகள் சிரிப்பை உண்டாக்கின. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் உண்மையை அறிந்தவன் ஞானி. இவர்கள் யாருக்காகவும் எந்தவித சோகமும் அடைவதில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் தனது சரீரத்தைப் பற்றியே சோகப்படுவதில்லை!

ஓம்

வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி யதா விஹாய

நவா நி க்ருஹணாதி நரோ பராணி
ததா சரீரரணி விஹாய ஜீர்ணா -

ந்யந்யாநி ஸம்யாதி நவாநி தேஹி 2/22

எப்படி மனிதன் நெந்துபோன பழைய துணிகளை
நீத்து விட்டு வேறு புதிய துணிகளை எடுத்துக்
கொள்கிறானோ அவ்வாறே ஜீவாத்மா நெந்துபோன
பழைய உடல்களை நீத்து விட்டு வேறு புதிய
உடல்களை அடைகிறான்.

நெந்த துணிகளை நீத்து விட்டு

நல்லதைப் பெற்ற மனிதனைப் போல்!

நெந்த உடலை நீத்து விட்டு

புதிய உடலில் புகுந்திடுவான்!

மனிதன் எப்படிச் செயற்படுகிறானோ அதற்கு
ஏற்றவாறு ஸ்வபாவம் மாறுகிறது. ஸத்வம், ராஜஸம்,
தாமஸம் ஆகிய குணங்களில் ஏற்றத் தாழ்வினால்
ஒவ்வொருவருக்கும் குணமயமான அவனுக்கே உரித்தான்
தனித்தன்மையுடைய வ்யஷ்டி பிரக்ருதி அமைகிறதோ
அது காரண சரீரம். இதையே ஸ்வபாவம் என்று
அழைக்கிறார்கள்.

ஸ்வபாவத்திற்கு ஏற்றவாறுதான் இறக்கும்போது
மனதில் எண்ணமும் உண்டாகிறது. அதன்படிதான்
அவனுக்கு ஸூக்ஷ்ம சரீரம் அமைகிறது.

காரணம் ஸூக்ஷ்மம் என்ற இந்த இரண்டு
சரீரங்களுடன் உடலை விட்டு பிரிந்த பின்னர். ஸூக்ஷ்ம

சர்வத்திற்கு ஏற்றவாறு அடுத்தப் பிறவியில் ஸ்தால சர்வம் பெறப்படுகின்றது.

(காரணத்திற்கு ஏற்றவாறு அடுத்த உடலில் ஸ்வபாவம் அமைகிறது.)

காரணம் ஸூக்ஷ்மம் என்ற இரண்டு சர்வங்களும் ஸ்தால சர்வம் பலவீனம் அடையும் ஒவ்வொரு முறையும் அதை விட்டுப் பிரிந்து மற்றுமொரு ஸ்தால சர்வத்தை சென்றடைகிறது. அங்கே ஆன்மாவின் துணையுடன் பிறக்கின்றது. இந்த காரணம் ஸூக்ஷ்மம் என்ற சர்வம் பல ஆயிரம் முறையோ, பல கோடி முறையோ பிரபஞ்சத்தில் பிறந்திருக்கலாம். எப்பொழுது இந்த சர்வத்திற்கு பிரம்ம ஞானம் ஏற்படுமோ அதுவரைக்கும் பலவீனமடைந்த உடல்களை விட்டு புதிய உடல்களை எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

ஓம்

கைநநம் சிந்தநந்தி சஸ்த்ராணி கைநநம் தஹதி பாவக:
ந சைநம் க்லேத யந்த்யாபோ ந சோஷயதி மாருத: 2/23

இந்த ஆத்மாவை ஆயுதங்கள் வெட்டுவதில்லை. இவனை நெருப்பு எரிப்பதில்லை. இவனைத் தண்ணீர் நனைப்பதில்லை. மேலும் காற்று உலர வைப்பதில்லை.

எரிப்பதுமில்லை நெருப்பு
நனைப்பதும் மில்லை தண்ணீர்!
உலர்த்துவ தில்லை காற்று
வெட்டுவதில்லை ஆயுதங்கள்!

அழித்திட முடியா இவையால்
ஆத்மா என்பதனையே!

ஓம்

அச்சேத் யோயாமதா ஹ்யோயாமக்லேத் யோசேஷ்ய ஏவ ச
நித்ய ஸர்வகத ஸ்தானுரச லோயம் ஸநாதந: 2/24

இந்த ஆத்மா வெட்டப்பட முடியாதவன்;
எரிக்கப்பட முடியாதவன்; மேலும் ஸந்தேஹமின்றி
உலர்த்தப்பட முடியாதவன்; மற்றும் இந்த ஆத்மா
நித்தியமானவன்; எங்கும் நிறைந்தவன்; இயக்கமற்றவன்;
ஸ்திரமாக இருப்பவன் சாச்வதமானவன்.

வெட்டும் படாமல்;
எரிக்கவும் படாமல்;
நனைக்கவும் படாமல்;
உலர்த்தவும் படாமல்!
இயக்கமும் இல்லா!
இஸ்திரமாகவும்;
எங்கும் நிறைந்தும்;
நித்திய மாகவும்;
தொன்மையுடையவன்
ஆத்மா என்பவன்!

ஓரு நாட்டின் மீது படையெடுக்கும் போது யுத்த
வீரர்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்படுவார்கள். குத்திக் கொலை
செய்யப்படுவார்கள். இப்படி ஆயுதங்களால் தாக்கி
அழிக்கப்படும்போது அவர்களின் உடல்கள்தான்
அழிக்கப்படுகின்றதே தவிர ஆன்மா அல்ல! ஆன்மாவை
ஆயுதங்களால் தாக்கி அழித்து விட முடியாது.

ஒரு மதப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு துறவியும் அவரோடு சேர்ந்த சிலரையும் வாகனத்தோடு நெருப்பு வைத்துக் கொள்ளுத்தி விட்டார்கள். பார்த்தவர்களும் அதைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டவர்களும், வேதனைப் பட்டார்கள். இறந்தவர்களின் ஆன்மா வேதனைப் பட்டிருக்குமே, நெருப்பில் சிக்கித் துடித்திருக்குமே என்று புலம்பினார்கள். இது தவறு. உடல் எரிந்து சாம்பலானது உண்மைதான். ஆனால் ஆன்மாவுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்பட்டிருக்காது. ஆன்மாவை எரிக்கக் கூடிய சக்தி கொண்டதல்ல நெருப்பு! ஆன்மா எப்போதும் இருப்பது போல்தான் உடல் எரியும் போதும், எரிந்த பிறகும் இருந்திருக்கும்.

சுனாமி வந்தபோது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் நீரில் மூழ்கி மரணமானார்கள். அந்த உடல்கள் அழுகி நாற்றமெடுத்துக் கிடந்தன. நீரின் வேகத்திற்கு மனித உடல்களை அழிக்கக் கூடிய சக்தி இருந்ததென்பது உண்மைதான். ஆனால் நீருக்கு ஆத்மாவை நனைத்து விடக்கூட முடியாது.

அதேபோல்தான் காற்றும். காற்று சூறாவளியாக மாறும் போது மனிதர்களைப் பந்தாடும். தூக்கி வீசி விளையாடும். நெந்து நசங்கிப் போய் மனிதர்கள் செத்துக் கிடப்பார்கள். ஆனால் உடல்கள் சார்ந்திருக்கும் ஆத்மாவை ஒன்றுமே செய்துவிட முடியாது.

பிரபஞ்சத்தில் எல்லாவற்றிருக்குமே அழிவுண்டு. மஹா பிரளையம் ஏற்படும்போது எல்லாமே அழிந்துவிடும். ஆனால் ஆத்மா மட்டுமே அழியாமல் இருக்கும். ஆத்மா நித்தியமானவன்.

பிரபஞ்சத்தை அணுவணுவாக ஆராய்ச்சி செய்தாலும் பிரபஞ்சம் முழுவதுமே நிறைந்த சக்தியாக ஆத்மா இருக்கும். நகர்வதற்கே அணுவளவும் இடமில்லாமல், அசைய முடியாமல் நிறைந்த சக்தியாக பிரபஞ்ச முழுவதும் நிறைந்து இருக்கும் ஒரு சக்தி ஆத்மா! இப்படியே எப்போதும் இருப்பதால் இதற்குத் தொடக்கமும் இல்லை முடிவும் இல்லை!

ஓம்

அவ்யக்தோ ய மசிந்த் யோ யமவி கார் யோ யழச்யதே
தஸ்மாதே வம் விதித்வைநம் நாநுசோசிது மர்ஹனி 2/25

இந்த ஆத்மா புலன்களுக்கும் புலப்படாதவன். மனதால் சிந்திக்க முடியாதவன்; மேலும் மாறுதல் இல்லாதவன் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகையால் அர்ஜன்! இந்த ஆத்மாவை மேலே கூறியவாறு அறிந்து கொண்டு நீ வருத்தப்படுவது உசிதமில்லை.

புலப்பட மாட்டான்
புன்களுக்கு!
சிக்கிட மாட்டான்
சிந்தனைக்கு!
மாறிட மாட்டான்
என்றும் அவன்!
என்பதை நீயும்
அறிந்துகொண்டு;
வருத்தப்படுவது
உசிதமன்று!

நாம் மலர்களையோ ஓவியங்களையோ பார்த்து மகிழ்வது போலவோ, உலக அதிசயங்களைப் பார்த்து ஆச்சர்யப்படுவது போலவோ ஆத்மாவை கண்களால் பார்த்துவிட முடியாது. இனிமையான இசையைக் கேட்டு ரசிப்பது போலவோ வேறு எந்தவொரு ஒசையையும் கேட்பது போலவோ ஆத்மாவை ஒலி வடிவமாக காதால் கேட்க முடியாது. நாம் அறுசுவை உணவை சுவைத்துப் பார்ப்பது போல ஆத்மாவை சுவைத்தும் பார்த்துவிட முடியாது. அதன் தன்மையை அறிவது போல் ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ள முடியாது. எப்படிப்பட்ட நுணுக்கமான ஆராய்ச்சிகள் செய்தாலும் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ள முடியாது. எந்த நிலையிலும் எவ்விதத்திலும் மாற்றமடையாத ஒரு சக்தியே ஆத்மா என்று கூறப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட எந்த ஒரு பாதிப்புக்கும் சிக்காத இந்த ஆத்மாவுக்காக வேதனைப்பட வேண்டியதில்லை.

ஓம்

அவ்யக்தாதீ நி புதாநி வ்யக்தமத் யாநி வாரத
அவ்யக்த நித நாந்யேவ தத்ர கா பரிதேவநா 2/28

அர்ஜீன, எல்லா உயிர்னங்களும் பிறப்பதற்கு முன் தென்படாதவையாக இருந்தன. மேலும் இதற்குப் பின்னும் தென்படாமலே போகக் கூடியன. நடுவில் மட்டுமே தென்படுகின்றன. பிறகு இந்நிலையில் ஏன் வருத்தப்பட வேண்டும்?

பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும்
 நடுவேதான்!
 தென்படும் இந்த
 உயிரினங்கள்!
 பிறப்பிற்கு முன்னும்
 தெரிவதில்லை!
 பிறப்பிற்குப் பின்னும்
 தெரிவதில்லை!
 ஏன் இந்நிலையில்
 வேதனைகள்!

சனாமி வந்த நேரம் உயிர்கள் அழிவதை எவராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் அழகையும் ஒப்பாரியமாகத்தான் இருந்தன. யாருக்கு யார் ஆறுதல் கூறுவது?

தனது ஆறு குழந்தைகளையும், உறவுகளையும் இழந்த தந்தை ஒரு மரத்தடியில் சோகமே உருவாக அமர்ந்திருந்தார். அவரது மனைவி அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். தனக்கு பைத்தியம் பிடித்து விடுமோ என்ற பயம் இவருக்கு! எழுந்து எங்குப் போவது என்பது தெரியாமலேயே நடந்து கொண்டிருந்தார். வழியில் ஒரு கோயிலைக் கண்டு அங்கே சென்றார். அங்கே ஒரு ஞானி அமைதியாக வீற்றிருந்தார். அவர் பாதங்களில் சாஷ்ட்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினார். எனக்கு அமைதி வேண்டும். எனக்கு விளக்கம் வேண்டும் என்று அழுதார். அவனை ஆறுதல்படுத்தினார். எழுந்து அமருமாறு கூறினார்.

நீ ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வளர்த்தாய். அது உன் வீட்டிற்குள்ளும் துள்ளி விளையாடி வளர்ந்தது. அதன் அழகையும், விளையாட்டையும் ரசித்தாய். அது

ஆசையாக உண்ணும் இலை தழைகளைக் கொடுத்து வளர்த்துமல்லாமல் சில நேரம் நீ உண்ணும் ரொட்டித் துண்டுகளையும் கொடுத்து வளர்த்தாய், அது வளர்ந்து ஒரு பருவத்தை அடைந்ததும் அதைக் கசாப்புக் கடைகாரனுக்குக் கொடுத்து பணமாக்கிக் கொண்டாய்!

இதேபோல் உன் வீட்டில் கோழிக் குஞ்சுகள் பொரித்த நேரம் அவற்றின் அழகை ரசித்தாய். அவை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ச்சியடையும் போது தன்னையே மறந்து ரசித்த நேரங்களும் உண்டு. அவ்வளவு அழகாக அவை இருந்தன. இவையும் வளர்ந்து ஒரு பருவத்தை அடைந்தபோது விருந்தினருக்கு ஒவ்வொன்றாக வெட்டி சமைத்துக் கொடுத்து நீயும் உண்டு மகிழ்ந்தாய்!

இந்த ஆட்டுக் குட்டிகளையோ, கோழிக் குஞ்சுகளையோ, நீ அவை பிறப்பதற்கு முன் பார்த்திருக்க வில்லை. அதேபோல் அவை இறந்த பிறகும் பார்க்கவில்லை. இனி பார்க்கப் போவதுமில்லை.

நீ திருமணம் செய்யும் முன் உனக்கு மனைவியோ குழந்தைகளோ இருக்கவில்லை. தாய், தந்தை, உறவினர்கள், குழந்தைகள் என்று இவர்களிடம் அளவுக்கு அதிகமான பாசம் வைத்தாய். அன்போடும் எல்லா வசதிகளுடனும் இந்தக் குழந்தைகளை வளர்த்தாய். இப்போது இந்தக் குழந்தைகள் இறந்துவிட்டனர். இந்தக் குழந்தைகளை நீ திருமணத்திற்கு முன் பார்த்திருக்க மாட்டாய். இப்போது இறந்து விட்டன. இனிமேலும் பார்க்கப் போவதில்லை! இந்தக் குழந்தைகளும், அந்த ஆட்டுக் குட்டிகளும் கோழிகுஞ்சுகளும் உன் வாழ்க்கையின் இடையில் வந்து

போன பந்தங்கள். நீ ஆட்டுப் குட்டிமீதும், கோழிக்குஞ்சுகள் மீதும் வைத்திருந்த பாசத்தை விட அதிகமாக உன் குழந்தைகள் மீது பாசம் வைத்திருந்தாய். அதுதான் உன் மன வேதனைக்குக் காரணம். மற்றபடி உறவுகள் எல்லாமே வாழ்க்கையில் வந்து போகும் சாதாரணமான ஒன்றுதான் என்பதை புரிந்துகொண்டால் உனக்கு அமைதி கிடைக்கும்.

இந்த உயிரினங்கள் பிறப்பதற்கு முன் யாருமே பார்த்திருக்க முடியாது. அதேபோல் இறந்தபிறகும் பார்க்கப் போவதில்லை! இவ்வுடல்கள் எல்லாமே தோன்றி மறைபவை. பிறப்பதற்கு முன் உயிருக்கும் உடல்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கவில்லை. இறந்த பிறகும் இந்த உடல்களுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தம் இருக்கப் போவதில்லை. பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையேதான் உடல்களுடன் ஆன்மாவுக்கு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. எந்த நிலையிலும் ஆன்மாவுக்கு எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை. தோன்றும் உடல்கள் எல்லாமே அழிந்துவிடும். தோன்றாத ஆன்மா அழிவதில்லை. அந்த ஆன்மா புனிதமானது. எந்த சக்தியாலும் அதை எதுவும் செய்துவிட முடியாது. ஆகவே உன் குழந்தைகளைப் பற்றியும் உறவினர்களைப் பற்றியும் கவலைப்படத் தேவையில்லை. தோன்றும் மறையும். இதுதான் உடல்! இங்கே வேதனைப்பட ஒன்றும் இல்லை!

ஓம்

ஆச்சர்ய வத்பச்யதி கச்சிதே நம்
 ஆச்சர்யவத்வததி ததைவ சாந்ய:
 ஆச்சர்யவச்சை நமநய: ச்ருணோதி
 ச்ருந்வாப்யேநம் வேத ந சைவ கச்சித்

2/29

யாரோ ஒரு மஹா புருஷன்தான் இந்த ஆத்மாவை ஆச்சர்யமாகப் பார்க்கிறான். மேலும் அவ்வாறே வேறு ஒரு மஹாபுருஷன்தான் இந்த தத்துவத்தை ஆச்சர்யமாக வர்ணிக்கிறான். மற்றும் வேறொரு தகுதி பெற்றவன்தான் ஆத்மாவை ஆச்சர்யமாகக் கேட்கிறான். மேலும் யாராவது ஒருவன் அப்படிக் கேட்டாலும் ஆத்மாவை அறியவே மாட்டான்.

ஆச்சர்யமாகப் பார்ப்பவனும்
 மஹா புருஷனே!
 ஆச்சர்யமாக வர்ணிப்பவனும்
 மஹா புருஷனே!
 ஆச்சர்யமாகக் கேட்பவனும்
 மஹா புருஷனே!
 ஆத்ம தத்வத்தை அறிந்திடான்
 கேட்டாலும் வேறொருவனே!

ஆத்ம தத்வம் உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று கூறப்படுகின்றது. அப்படியென்றால் உலகத்தில் இருந்து வெகு தூரத்தில் இருப்பதாக அர்த்தம் இல்லை. பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆத்ம தத்வம் நிறைந்து இருக்கின்றது. ஆனால் மனம், புத்தி, புலன்கள் மூலம் உலகப் பொருட்களை கண்டறிவது போல் ஆத்மாவைக் கண்டறிய முடியாது. ஆத்மா என்று கூறப்படும்போது

அது ஒன்றே ஒன்றுதான்; பல ஆத்மாக்கள் கிடையாது. வேறு ஒன்றை உதாரணம் காட்டி ஆத்மா இப்படித்தான் இருக்கும் என்று கூற முடியாது என்று கூறப்படுகின்றது.

தியானத்தின் மூலம் உலக இயல்புகளைக் கடந்து சென்ற ஞானிகள் ஆத்ம தத்துவத்தை பெற்றுக் கொள்கின்றனர். ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற மஹான்களும், ரிஷிகளும், முனிவர்களும் ஆத்ம தத்துவத்தை விளக்க முடியும். இவர்களும் மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு முழுமையான விளக்கத்தைக் கொடுக்க முடியாது. மக்களுக்கு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவு சக்தியில்லை. அவர்கள் கொடுக்கும் விளக்கத்தையானையைப் பார்த்த குருடர்கள் பெற்றுக் கொண்ட விளக்கம் போல் விளங்கிக் கொள்வார்களே தவிர முழுமையாக விளக்கம் பெற்றுக்கொள்ள சக்தி யற்றவர்கள். இதற்குக் காரணம் இவர்கள் முழுமையாகவே உலகியலில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பதுதான்.

நான் விளங்கிக் கொண்டதை உங்களுக்கு விளக்க முயற்சி செய்கின்றேன்.

(1) ஒரு கம்பியில் மின்சாரம் நிறைந்திருப்பதைப் போல் பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆத்ம தத்துவம் நிறைந்திருக்கின்றது. மின்சாரம் கம்பியில் இருப்பது கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. அதே போல் பிரபஞ்சம் முழுதும் நிறைந்துள்ள ஆத்மாவும் உலகியல் சக்திகளால் கண்டறிய முடிவதில்லை. மின்சாரம் உள்ள கம்பியில் மின்விளக்கைப் பொருத்தியவுடன் பிரகாசமாக வெளிச்சம் தருவதுபோல் ஆத்மாவை உணர்ந்த ஞானி உலகில் பிரகாசிக்கின்றார். இவர்களைக் கூட பக்தியென்ற கண்கொண்ட மனிதர்களால் மட்டுமே

கண்டுகொள்ள முடியுமே தவிர உலக இயல்புகளில் மயங்கித் திரியும் மக்களால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியாது.

(2) பல குடங்களில் நீரை நிறைத்து கடலில் மிதக்க விட்டால் பல குடங்களிலும் நீர் வேறு வேறாக மிதந்து கொண்டிருக்கும். அப்படிக் குடத்தில் உள்ள நீருக்குப் பார்க்கக் கூடிய சக்தி இருந்தால் ஒரு குடத்து நீரை மற்றக் குடத்து நீர் பார்த்துக் கொள்ள முடியும். பேசும் சக்தி இருந்தால் ஒரு குடத்து நீருடன் மற்ற குடத்து நீர் பேசிக்கொள்ளும். எல்லாக் குடமும் உடைந்து கடல் நீரோடு கலந்து விடுமானால் எந்தக் குடத்து நீர் எந்தக் குடத்து நீரைப் பார்ப்பது? இப்போது எல்லாக் குடத்து நீரும் கடல் நீரோடு கலந்து இருக்கும். இந்த நிலையில் நீர் தன்னைத்தானே தான் பார்த்துக் கொள்ள முடியுமே தவிர ஒன்றை ஒன்று பார்த்துக் கொள்ள முடியாது. இங்கு எதுவுமே பிரிந்து இருக்காது. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையைத்தான் பார்ப்பவன், பார்க்கப்படுவது, பார்ப்பது என்ற மூன்று நிலைகள் அற்றுப் போன நிலை என்று கூறப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சக்தி பிரபஞ்சம் முழுதும் நிறைந்து இருக்கின்றது. இதைத்தான் ஆத்மா என்கின்றோம்.

(3) ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்கும் ஒருவன் தனது காதல் தெய்வீகமானது என்று கூறுகிறான். அந்தக் காதலின் சக்தியை, அவனிடம் இருக்கும் தெளிவான அன்பை வார்த்தைகளால் வெளியே கூற முடியாது. அதற்கு வடிவம் கொடுக்கவும் முடியாது. அந்தச் சக்தி அவனிடம் முழுமையாக நிறைந்து நிற்கும். இப்படிப்பட்ட பலகோடி மடங்கு தெய்வீகமான ஒரு சக்தி முழு பிரபஞ்சமும் நிறைந்து நிற்கின்றது. காதலர்கள்

கண்கள் மூலம் ஒளிவடிவாக தெய்வீக அன்பு வெளிப்படுவதுபோல் ஞானிகள் மூலமாக ஆன்மீக சக்தி வெளிவருகின்றது.

(4) பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து ஒளிப்பரப்பப்படும் பாடல்கள் எப்படி வானெளிப் பெட்டியை வந்தடைகின்றன? பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து ஒளிப்பரப்பப்படும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் எப்படி தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை வந்தடைகின்றன? பிரபஞ்சம் முழுதும் நிறைந்து நிற்கும் ஆத்ம சக்தியின் மூலம் தான் இவை வந்தடைகின்றன என்பது எனது நம்பிக்கை!

(5) பூந்தோட்டத்தில் பூக்களின் வாசனை தோட்டம் முழுவதும் நிறைந்து இருக்கும். அதை சவாசம் மூலம் மட்டுமே பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. இந்தப் பூ வாசனை போல் கோடான கோடி மடங்கு பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆத்ம சக்தி நிறைந்து இருக்கின்றது. வாசனையை சவாசத்தால் உணர்வது போல் ஆத்ம சக்தியை ஞானத்தால் மட்டுமே உணர முடியும்.

மனம், புத்தி, புலன்கள் மூலம் உலகத்தை அறிந்து உலக மக்களுடன் நேர்மையாக வாழ்ந்துவரும் ஒருவன் நல்ல ஒழுக்கமுடைய பகத்னாகவும் இருந்தால் அவன் ஆத்ம தத்துவத்தைப் பற்றி கேட்டறியும் போது ஆச்சரியப்படுகின்றான். இவ்வளவு காலமும் நம்பிக்கையுடன் இருந்த இந்த உலக வாழ்க்கை அநித்தியம், அழியக் கூடியது ஆத்மா இவற்றினின்றும் வேறுபட்டது என்பதைக் கேட்கும் போது ஆச்சரியப் படுகின்றான். இவன் பக்தன் என்பதால் இந்த ஆத்ம தத்துவத்தை மிகவும் ஆர்வத்தோடும், மெய்மறந்தும்

கேட்கின்றான். உலக இயக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு இந்தத் தத்துவத்தோடு ஒன்றியிட முயலுகின்றான். இவனுக்கு எப்பொழுதும் தொடக்கம் முதலே இறைவனைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் இருப்பதால் இந்த விஷயத்தில் முழுக் கவனமும் செலுத்துகிறான்.

உலக இயக்கத்தில் மூழ்கி மெய்மறந்து வாழ்பவன் இவ்வுலக வாழ்க்கை உண்மையானதென்றும் உலக இன்பத்தை விட வேறு உயர்ந்த இன்பம் கிடையாது என்றும் நினைத்து மீண்டும் மீண்டும் உலக இன்பத்தையே தேடித்தேடி அனுபவிக்க முயற்சி செய்கின்றான். மெய்மறந்து இவ்வுலக வாழ்க்கை யிலேயே அவனுடைய மனமும், புலன்களும் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. இவனிடம் ஆத்ம தத்துவத்தைப் பற்றி பேசினால் சந்தேகப்படுவது மட்டுமல்லாமல் இதைப் பற்றி பேசுபவரை ஏதோ பைத்தியம் என்று எண்ணுகிறான். இவர்கள் ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்வது மிகவும் அரிது என்று கூறப்படுகின்றது.

ஐம்

யாவாநர்த உத யாநே ஸர்வதः ஸம்ப்லுதோத கே
தாவாந்ஸர்வேஷ வேதேஷ ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதः 2/46

எல்லாப் புறங்களிலும் நிறைந்த நீர்நிலையை அடைந்த பிறகு சிறிய நீர்நிலையினால் மனிதனுக்கு எவ்வளவு பயன் இருக்கிறதோ ப்ரம்மத்தை தத்துவர்தியாக அறிந்த ப்ராம்மணனுக்கு அனைத்து வேதங்களினாலும் அவ்வளவு பயன்தான் கிடைக்கும். பெரிய நீர்நிலையை

அடைந்தவனுக்குக் கிணறு, குளம் போன்ற சிறிய
நீர்நிலைகள் தேவையற்றுப் போவது போல்
ப்ரமாணந்தத்தைப் பெற்ற பிறகு, ஆனந்தத்தைப்
பெறுவதற்காக வேதங்கள் தேவைப்படுவதில்லை.

நிறைந்த நீர் நிலையை
எங்கும் அடைந்த மனிதனுக்கு;
கிணறு குளம் போன்றவை
தேவையில்லை யென்பதைப் போல்!
பிரமாணந்தத்தைப்
பெற்றவர்க்கு;
வேதங்கள் தேவையில்லை
ஆனந்தம் பெறுவதற்கு!

ஒரு மதப் போதகர் இருந்தார். இவர் உள்நாட்டிலும்
வெளிநாட்டிலுமாக உள்ள பல கோயில்களுக்குச் சென்று
மதபோதனை செய்து வந்தார். இவரின் ஆன்மீக
அறிவைக் கண்ட அறிஞர்கள் ஆன்மீக சம்பந்தமான வாத
விவாத மேடைகளுக்கும் இவரை அழைத்துச் சென்றனர்.
இவருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பான வரவேற்பு
கிடைத்தது. இவர் கோயில்களில் உபநியாசம் செய்யும்
பொழுது மேலாடையில்லாமல் கழுத்தில் தங்கச்
சங்கிலியும் இடுப்பில் பட்டு வேஷ்டியும் நெற்றி நிறைய
விபூதி, நடுநெற்றியில் சந்தனப் பொட்டு என்று
பார்ப்பதற்கு அழகாகவும், கவர்ச்சியாகவும் இருப்பார்.
இவர் ஒரு கோயிலில் உபநியாசம் செய்கிறார் என்றாலே
மக்கள் கூட்டம் மண்டபம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும்.
ஆன்மீகத்தைப் பற்றி எப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கும்
அவரிடம் சரியான பதில் இருக்கும். அந்த அளவுக்கு
வேதங்களை கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

ஒரு நாள் ஒரு கோயிலுக்கு ஒரு சந்தியாசி வந்திருந்தார். இவர் கோவணத்தோடு கோயிலில் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து தியானத்தில் இருந்தார். கோயில் பூசைக்கு வந்த பக்தர்கள் பூசை முடிந்து செல்லும் போது அவர் பாதங்களை தொட்டு வணங்கி விட்டுச் சென்றனர். கோயிலில் அதிக கூட்டம் இருக்கவில்லை. திடீரென்று பிரபலமான அந்த மதபோதகர் எந்த அறிவித்தலும் இல்லாமல் அந்த கோயிலுக்கு வந்தார். அங்கே வீற்றிருந்த சந்யாசியின் பாதங்களில் சாஷ்ட்டாங்கமாக வீழ்ந்து வணங்கினார். சந்யாசி அவர் நெற்றியில் விபூதி பூசி ஆசீர்வதித்தார். அங்கே இருந்தவர்களுக்கோ திகைப்பு! எவ்வளவோ படித்து ஆன்மீகத்தை அறிந்த இவர், இவர் நடந்தால் எத்தனையோ பேர் இவர் காலில் வீழ்ந்து வணங்குகின்றனர். இவர் போய் அந்த சந்யாசி காலைத் தொட்டு வணங்குகிறாரே! என்று முனுமுனுத்தனர்.

அடுத்தநாள் ஒரு பத்திரிகை நிருபர் அவரைப் பேட்டி காணும்போது, ஆன்மீகத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ கற்றுத் தேர்ந்த நீங்கள் ஒரு சாதாரண துறவியின் காலில் விழுந்து வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றிருக்கின்றீர்கள் இதன் காரணம் என்ன? என்று கேட்டார்.

நான் இருக்கு, யசூர், சாமம், அதர்வனம் என்ற நான்கு வேதங்களையும் படித்தவன், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் என்று ஆன்மீக சம்பந்தப்பட்ட எல்லா நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவன். இவற்றை திரும்ப திரும்பவும் படிக்கின்றேன். இவற்றின் அறிவைக் கொண்டு உபநியாசங்களை நடத்துகின்றேன். ஆனால் அந்தத் துறவியோ இவற்றையெல்லாம் கடந்தவர். ஞான வடிவானவர். பிரமத்தை உணர்ந்த ஞானி. அமைதியே

வடிவானவர். அங்கே பிரமத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை என்பதுதான் உண்மை. நான் ஒரு குளம் என்றால் அவர் ஒரு மகா சமுத்திரம். அவரும் ஒரு காலத்தில் என்னைப் போல் கோயில்களில் உபநியாசம் செய்தவர்தான். ஆனால் இப்பொழுது அவர் நிறைவுபெற்ற ஒரு ஞானி. இவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குவதற்கு என் வாழ்நாளில் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நான் அடையும் மகிழ்ச்சி அளவற்றது. என்று கூறினார்.

எல்லா போகங்களிலும் பற்று, தனது என்ற எண்ணங்களை தியாகம் செய்து ஸத், சித் ஆனந்த மயமான பரமாத்மாவை அறிந்து கொண்டவனுக்கு பரமானந்தக் கடலான, பூரண பிரம்மமான பரமாத்ம ஸ்வரூபம் கிடைத்து விடுகின்றது என்று கூறப்படு கின்றது. இவர்கள் எல்லாவித ஆசைகளும் நிறைவேற்றியவர்களாக, திருப்தி உடையவர்களாக, கர்வம் இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

ஓம்

ப்ரஜஹாதி யதா காமாந் ஸர்வாந்பார்த மநோக தாந்
ஆத்மந்யேவாத்மநா து;ட் ஸ்தி தப்ரஜஞ்சஸ்ததோச்யதே 2/55

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: அர்ஜன! எப்பொழுது இந்த மனிதன் மனதிலுள்ள எல்லா ஆசைகளையும் அறவே துறக்கிறானோ, மேலும் ஆத்மாவினால் ஆத்மாவிடமே ஆனந்தமாக இருக்கிறானோ, அப்பொழுது அவன் ஸதிகப்பரக்ஞன் என்று கூறப்படுகின்றான்.

அறவே துறந்து
 ஆசைகள் எல்லாம்;
 ஆத்மாவினால் ஆத்மாவிடமே
 ஆனந்தமாக இருப்பவனே;
 அழைக்கப் படுவான்
 ஸ்திதப்ரக்ஞன் என்றே!

விருப்பம்

1. நான் எனது உடலை அழகாகவும் திடகாத்திர மாகவும், மற்றவர்கள் பார்த்துப் பிரமிக்கும் அளவுக்கு உடற்பயிற்சி செய்து உறுதியாகவும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
2. என் மனைவி மிக அழகாகவும் நல்ல ஒழுக்கம் உடையவளாகவும் எனக்குக் கட்டுப்பட்டவளாகவும் இருக்க வேண்டும்.
3. எனது குழந்தைகள் அழகும், திறமையும் மிக்கவர்களாகவும், எனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.
4. நான் எல்லா வசதிகளும் உள்ள செல்வந்தனாக வாழ வேண்டும்.
5. சமுதாயத்தில் மான மரியாதையுடன் வாழ வேண்டும்.
6. தன்னை மற்றவர்கள் புகழ்ந்து பேச வேண்டும். இப்படிக் கற்பனை செய்து இவையெல்லாம் தன் வாழ்வில் நடக்க வேண்டுமென்று நினைத்து

விருப்பத்தோடு வாழ்வது, இப்படிப்பட்ட விருப்பங்களுக்கு இடையூறு ஏற்படுமாயின் எதிராக இருப்பவை எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட வேண்டும் என்று விரும்புவது. (இவை வெளிப் படையாகத் தோன்றாத ஆசை.)

ஞாவல்

நமக்குத் தேவையான பொருட்கள் நம்மிடம் இல்லாததை அறியும் போது மனதில் அவை இல்லையே என்று கவலைப்பட்டு அவற்றை அவசியம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அவையில்லாமல் காரியம் நடக்கப் போவதில்லையென்று ஆழமாக சிந்திப்பது. (இவை தேவையின் உணர்வு.)

பேராவல்

நம்மிடம் இல்லாத நமது தகுதிக்கும் அப்பாற்பட்ட பொருட்கள் கிடைப்பதாலோ நமது தகுதிக்கும் அப்பாற்பட்டு உயர் பதவிகள் கிடைப்பதாலோ அல்லது நாம் விரும்பாத பொருளோ, மனிதர்களோ நம்மை விட்டுப் போவதாலோ மனதில் ஏற்படும் மாற்றம் (இது வாஸனையின் வெளிப்பாடு.)

பேராசை

தனது மனைவியைவிட அழகான, அடக்கமான, கவர்ச்சியான மனைவி வேண்டுமென்று, மீண்டும், மீண்டும் மனைவிமார்களைத் தேடிக் கொள்வது. குழந்தைகள் போதாதென்று அதிகமான குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்வது. தன்னிடம் இருக்கும் பணமும், வசதிகளும் போதாதென்று இன்னும் இன்னுமென்று அதிகப் பணத்தை சம்பாதித்து பலகோடிகளுக்கு

அதிபதியாவது. இவையெல்லாம் பேராசை. (இதுதான் காமத்தின் ஸ்தூலமான உருவம்.)

இந்த விருப்பம், ஆவல், பேராவல், பேராசை எல்லாம் நம் மனதில் நிறைந்து இருக்கின்றன. இவையெல்லாம் மனதில் இருந்து அகற்றப்பட வேண்டும். இவற்றை மனதில் இருந்து அகற்றி விட்டால் நித்தியமானதும், சுத்தமானதும், அறிவுமயமானதுமான பரமாத்மாவினுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை நேரிலேயே உணர்ந்து அதிலேயே திருப்தியடைந்து தனக்குத்தானே ஸந்தோஷமாக இருக்க முடியும் என்று கூறப்படுகின்றது. இதைத்தான் ஆத்மா ஆத்மாவிலேயே ஆனந்தமாக இருப்பது என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

யதா ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோங்காநீவ ஸர்வச:

இந்த ரியாஸீந்த் ரியார்தேப் யஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா 2/58

ஆமை எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் தனது உறுப்புகளை உள்ளிழுத்துக் கொள்வதுபோல எப்போது இந்த மனிதன் புலன் நுகர் பொருட்களிலிருந்து புலன்களை முற்றிலும் இழுத்துக் கொள்கிறானோ, அப்போது அவனுடைய புத்தி ஸ்திரமானது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உறுப்புகளை உள்ளிழுக்கும்
ஆமைபோல்;

புலன் நுகர் பொருட்களிலிருந்து
புலன்களை இழுப்பவன்;

ஸ்த்திர புத்தி யுடையான்
என்பதை அறிந்துகொள்வாய்!

நாம் எதையும் பார்க்கும்போது அதனிடம் ஒரு தெளிவான விளக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் இயற்கைக் காட்சிகளை ரசிக்கும் போது இயற்கைக் காட்சியென்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் அதாவது பனிபடர்ந்த மலைகளும், பச்சைப் பசேலென்ற மரங்களும் செடி கொடிகளும், கொத்துக் கொத்தாய் பூத்துக் குலுங்கும் பூ மரங்களும் சூரிய ஒளியினால் மின்னி ஜோலிக்கும் பனிபடர்ந்த மலை முகடுகளும், அழகிய நீர்வீழ்ச்சிகளும், அல்லது விடியற் காலையில் பார்த்தால் கிழக்கே செவ்வானக் கோலம், கதிரவனின் வருகை, இரவில் பல கோடி நட்சத்திரங்களுக்கு நடுவே மிதந்து செல்லும் வான் நிலா என்று உலகில் பலவிதமான ரசிக்கக் கூடிய காட்சிகள். இவற்றைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றோம். இவற்றில் நமக்குத் திருப்தி வேண்டும். இவற்றைப் பற்றி சிந்தித்து இதை எப்படி ரசித்தாலும் இவ்வளவுதான் இவற்றில் இன்ன, இன்ன மாற்றங்கள்தான் ஏற்படும் என்று தெளிவு பெற வேண்டும்.

அழகிய பெண்ணைக் கண்டால் நமது கண்கள் அவள்மேல் நிலைத்து நின்று ரசிக்கின்றது. அவள் சதையும், ரத்தமும், எலும்பும் கொண்ட உருவம், அவளின் அலங்காரம் தான் நம் கண்களை இழுத்துச் செல்கின்றன என்பதை அறிவு பூர்வமாக அறிய வேண்டும். மூன்று நாட்களுக்கு முகம் கழுவாமல், குளிக்காமல், இருந்தால் அவள் உடல் நாறிவிடும். அவளை நம்மால் ரசிக்க முடியாது என்ற உண்மையை அறிய வேண்டும். நமது கண்களை இழுத்து நம்மை

மயக்கும் ஒவ்வொன்றையும் இப்படி அறிவு பூர்வமாக சிந்தித்து அவற்றிற்கு விடைகொடுக்க வேண்டும்.

இனிமையாகப் பேசும் சிலரே சிலநேரம் வேதனைப் படும்படிடியும் பேசுகின்றார்கள். அன்பான மனைவி எவ்வளவு இனிமையான வார்த்தைகளை பேசியிருப்பாள். அவளே சில நேரம் மிகமிகக் கொடுரமான வார்த்தைகளையும் பேசுகிறாள். ஆகவே இவையெல்லாம் நிரந்தரமானவையல்ல. பொய்யானவை என்பதை அறிய வேண்டும். இனிமையான இசையைக் கேட்கின்றோம். ரசிக்கின்றோம். இசையென்றால் இப்படித்தான் இருக்கும். இதுதான் இசை என்பதையும், இசை எப்படி மனிதனை மயக்கக் கூடியது என்பதையும், அதன் சக்தியின் தன்மையையும் தெளிவாக அறிந்து கொண்டால் தொடர்ந்து அதை கேட்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படாது. அப்படி கேட்டாலும் மயக்க நிலை ஏற்படாது.

எத்தனையோ விதவிதமான வாசனைகளை முகர்கின்றோம். ரோஜாவின் வாசனை எப்படி என்பதும் மல்லிகையின் வாசனை எப்படி என்பதும் நமக்குத் தெரியும். நாம் மல்லிகை, ரோஜா, சந்தனம் போன்ற வாசனைகளை அடிக்கடி முகர்வதால் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது குறைவு. புதிதாக ஒரு வாசனைத் தைலம் கிடைத்தால் அதை முகர்வதில் நாட்டம் செல்கிறது. எதையுமே முழுமையாக தொடர்ந்து அனுபவிக்கும் போது அதன் தன்மையை அறிய முடிகிறது. பிறகு அதில் ஆர்வம் குறைகிறது. ஆகவே எல்லா வாசனையும் இவ்வளவுதான், இதில் புதிதாக ஆச்சர்யப்பட ஒன்றுமே இல்லை என்பதை அறிய வேண்டும்.

சுவைகளை ஆறுசுவையென்று பிரித்தார்கள். நாம் எப்படிச் சுவைத்து உண்டாலும் இந்த அறுசுவைக்குள் தான் எல்லாமே அடங்குகின்றன. ஒவ்வொரு சுவையையும் சுவைத்து உண்ணும் போது சுவையின் முழுத் தன்மையும் தெரிந்து விடும். சுவையென்பது இவ்வளவுதான் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இதனால் இதில் ஒரு திருப்தியான நிறைவை நாம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இதன் பிறகு எந்தச் சுவையைப் பற்றிய எண்ணம் வந்தாலும் இதன் சுவை இப்படித்தான் இருக்கும் என்பதை உடனடியாகவே நம்மால் முடிவுசெய்ய முடியும். ஆகவே இவற்றுக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க மாட்டோம்.

நாம் நமது படுக்கையில் ஒரு மென்மையான படுக்கை விரிப்பை விரித்து முதல் நாள் உறங்கும் போது மிகவும் ரசித்து அனுபவித்து சுமாக உறங்குவோம். அந்த விரிப்பு நமது உடம்புக்கு மலர்போன்ற மென்மையைக் கொடுக்கின்றது. நமது உடல் அதை அனுபவித்து மகிழ்கிறது. சிறிதுகாலம் சென்றபின் பழகிவிடுகின்றது. அதன் பிறகு அந்த விரிப்பிற்கு மனதில் முக்கியத்துவம் குறைந்து கொண்டே போகிறது. அதேபோல் ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்கும் போது அவளைத் தொட்டுப் பார்க்க மனம் துடிக்கின்றது. தொட்டுப் பார்த்ததும் அந்த மென்மையான உடலை மீண்டும் மீண்டும் தொட்டுப் பார்க்க மனம் துடிக்கின்றது. திருமணம் செய்து சில மாதங்களிலேயே அவளைப் பிரிந்து சென்று வேறு ஊர்களில் போய் தனிமையில் வேலை செய்தாலும் அவளைத் தொட்டுப் பார்க்க வேண்டும், கட்டிப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அடிக்கடி வருவதில்லை. ஏனென்றால் தொடுதலில் உள்ள சுகம் இவ்வளவுதான் என்பதை உணர்ந்து கொள்கின்றோம்.

ஆகவே பார்த்தல், கேட்டல், முகர்தல், சுவைத்தல், தொடுதல் போன்றவற்றின் தன்மை இதுதான், இவ்வளவுதான் என்று அறிந்தபிறகு குழந்தைகளை நாம் கொஞ்சம் போது அது உதைப்பதையும், கடிப்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்வது போல் இவ்வுலகில் நடக்கும் எல்லாவற்றையும் எந்தவொரு சஞ்சலமும் இல்லாமல் நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். நமது ஜம்புலன்களும் நம்மை எங்குமே சிக்கி விடாது. ஆமை தனது உறுப்புகளை உள்ளிழுத்துக் கொள்வதுபோல் ஜம்புலன்களும் நம்மிடம் அடங்கி அமைதியாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலையில் புத்தி ஸ்திரமானதாக இருக்கும்.

ஓம்

இந்த ரியாணாம் ஹி சரதாம் யந்மநோநு வத்தீயதே
தத ஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர் நாவமிவாம்பளி 2/67

ஏனெனில் நீரில் போய்க்கொண்டிருக்கும் ஒடத்தைக் காற்று அடித்துக் கொண்டு போவது பேரல் போகங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்ற புலன்களில் எந்த ஒரு புலனுடன் மனம் ஒட்டி இருக்கிறதோ அந்த ஒரே புலன் மனம் வசப்படாத இந்த மனிதனின் புத்தியைக் கவர்ந்து செல்கிறது.

காற்று அடித்துச் செல்வது போல்
நீரில் போகும் ஒடத்தை;
புத்தியை அடித்துச் சென்றுவிடும்;
போகங்களுடன் ஒட்டிய;

**எந்தவொரு புலனுடனும்
ஒட்டிவிட்டால் மனதிங்கே!**

திருமண வீடோன்றிற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கு வந்திருந்த அழகிய இளம் மங்கையை பார்த்த வாலிபன் மனதைப் பறிகொடுத்து விட்டான். இதைக் கவனித்த அவனது நண்பன் அவனை எச்சரித்தான். அவள் ஒரு பணக்கார வீட்டுப் பெண். அவள் மேல் ஆசையை வளர்த்துக் கொள்ளாதே, பிறகு விபரீதமாக ஏதாவது நடந்து விடும் என்றுக் கூறினான். ஆனாலும் அவன் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அங்கேயே அவளைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் திரட்டிக் கொண்டான். அவள் ஒரு பாடசாலை மாணவியென்றும், மாலையில் பாடசாலையில் இருந்து வீடு திரும்பும் நேரத்தையும் கேட்டறிந்து கொண்டான். அதன் பிறகு தினந்தோறும் மாலையில் அவளைப் பின்தொடர்ந்தான். அவளிடம் பேச முயற்சி செய்தான். காதல் கடிதங்கள் கொடுக்கத் தொடங்கினான். இவையெல்லாம் பெண் பிள்ளை வீட்டாருக்குத் தெரிய வரவே அவனை அடித்துத் துன்புறுத்தியது மட்டுமல்லாமல் போலீசில் ஒப்படைத்து விட்டார்கள். அவன் மட்டுமல்லாமல் அவன் குடும்பமே பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய தாயிற்று. அவனது குடும்பம் ஊரை விட்டே போய் விட்டது.

இவையெல்லாம் நடந்தது அவன் அவளைப் பார்த்த பார்வை, மனதை அவள் பக்கம் அவன் புத்தியைத் தடுமாற வைத்து விட்டதால் தான்.

பார்த்தல், கேட்டல், முகர்தல், சுவைத்தல், தொடுதல் போன்ற ஜம்புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் எல்லாமே இதேபோல் ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையில்

கொண்டுபோய் தள்ளிவிடும். நாம் பாவங்கள் செய்வதும், தவறுகள் செய்வதும் இதனால்தான். நாம் வாழ்க்கையில் துன்பப்படுவதும் இதனால்தான்.

ஜம்புலன்களின் சக்தி மனதை அதன் வழியில் இழுத்துச் செல்லும்போது நமது புத்தி மனது சொல்வதை சரியானதுதான் என்று ஏற்றுக் கொள்ளாமலும் மனதுக்கு சாதகமாக செயற்படாமலும் சுயமாக சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். நன்பன் என்பதால் அவன் செய்யும் தவறுக்கு நியாயம் கற்பிக்க முயலும் நன்பனைப் போல் புலன்கள் பாதையில் செல்லும் மனம் செய்யும் தவறுக்கு புத்தி நியாயம் கற்பிக்க இடம் கொடுக்கக் கூடாது. நேர்மையாக சிந்தித்து மனதை புத்தியின் பக்கம் திருப்பி ஜம்புலன்களையும் நமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர வேண்டும்.

ஓம்

யா நிசா ஸர்பு தாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ
யஸ்யாம் ஜாக் ரதி புதாநி ஸா நிசா பச்யதோ முநே: 2/69

அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் எது இரவுபோல இருக்கிறதோ, அந்த நித்தியமான ஞானவடிவான பரமானந்தத்தை அடைவதில் ஸ்திதப்ரக்ஞானான யோகி விழித்திருக்கின்றான். மேலும் எதில் அழியும் தன்மையுடைய உலகியல் இன்பங்களை அடைவதில் அனைத்து உயிரினங்களும் விழித்திருக்கின்றனவோ பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை உணர்கின்ற முனிவருக்கு அது இரவுபோல ஆகின்றது.

நித்தியமான ஞானவடிவான
 பரமானந்தத்தை அடைவதில்;
 ஸ்திதப்ரக்ஞனான யோகி
 விழித்திருப்பான்;
 அனைத்து உயிர்களுக்கும்
 இரவுபோல் இருக்கும்நேரம்!
 அனைத்து உயிர்களும்
 விழித்திருக்கும் உலகில்;
 உலகியல் இன்பங்களை
 அனுபவிக்கும் நோக்கில்
 பரமாத்மாவின் தத்துவத்தை
 உணரும் முனிவருக்கோ!
 அதுவே இரவுபோல்
 ஆகிவிடுமன்றோ!

எங்குப் பார்த்தாலும் அழகிய இயற்கைக் காட்சிகள்,
 அழகிய பொருட்கள், மாட மாளிகைகள், கண்களுக்கு
 விருந்தளிக்கக் கூடிய அழகு ராணிகள், பூப்போன்ற
 பிஞ்சுக் குழந்தைகள், மனிதனை மயக்கிவிடும்
 மென்மையான இசைகள், உணர்வுகளைத் தூண்டிவிடும்
 மேலை நாட்டு சங்கீதம், மலர் வாசனையையும்
 மிஞ்சிவிடும் வாசனைத் திரவியங்கள், மென்மையான
 பஞ்ச மெத்தைப் படுக்கைகள், அங்கே கட்டிப்பிடித்து
 கொஞ்சவதற்கும் உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் பஞ்ச
 மெத்தையையும் மிஞ்சிவிடும் தளிர் போன்ற மேனியைக்
 கொண்ட இளம் தேவதைகள், அறுசுவை நிரம்பிய
 விதவிதமான உணவு வகைகள், உல்லாச வாழ்க்கை,
 அளவற்ற பொழுது போக்குகள் - இவ்வுலகில்
 இதைவிட என்ன வேண்டும்? என்று மக்கள் இவற்றில்
 புரண்டு புரண்டு போட்டிபோட்டுக் கொண்டு வாழும்
 வாழ்க்கை.

இதுதான் வாழ்க்கை. இதைத் தவிர உயர்வானது வேறு ஒன்றும் இல்லையென்று மனிதர்கள் நினைக்கிறார்கள். இதைத் தவிர வேறொரு வாழ்க்கை முறை இருப்பதை அறிந்தால் கூட அதை அடைய முயற்சி செய்யாமல் இந்த உலகியல் வாழ்க்கையே சுகம் என்று முடிவுசெய்து கொள்கின்றனர்.

ஜம்புலன்களையும் அடக்கி ஆசைகளைத் துறந்த யோகி இந்த உலக வாழ்க்கையில் சிக்கிக் கொள்வதில்லை. இவ்வுலகில் நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் நித்தியமில்லை என்பதை யோகி அறிவான். உலக இயக்கத்தைப் பற்றி தெளிவான அறிவு அவனிடம் இருக்கும். ஜம்புலன்களின் மூலம் கிடைக்கும் இந்த வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் மனதில் மட்டுமே தோன்றி மனிதனின் முழு வாழ்க்கையிலும் மயக்க நிலையை உண்டு பண்ணும் ஒரு இருண்ட வாழ்க்கை என்பதை அறிந்து கொள்வான். ஞான வடிவான ஒரு சக்தி இருப்பதை மட்டுமே தேடுகிறான் யோகி. என்றும் ஞானவடிவான பரமானந்தமயமான பரமாத்ம பிரகாசத்தைப் பெற்று பரம சாந்தியும், நித்தியமான ஆனந்தத்தையும் நேரடியாக அனுபவிக்க முயற்சிக்கிறான். ஆகவே உலக வாழ்க்கையில் மனிதர்கள் மயங்கி தாங்கள் விழித்திருப்பதாக நினைக்கும் நேரத்தை யோகி இருண்ட பகுதியாகக் காண்கிறான். மனதில் எந்த ஒரு சிந்தனையும் இல்லாமல் இருப்பதை மனிதன் விரும்புவதில்லை. ஆனால் உலக இயக்கமே இல்லாத மனதையே யோகி விரும்புகிறான்.

ஓம்

அபூர்யமான மசலப்பரதிஷ்டம்

ஸமுத்ரமாபः ப்ரவிசந்தி யத்வத்
தத் வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே
ஸ சந்திமாப்நோதி ந காமகாமீ

2/70

எவ்விதம் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நீர் நிறைந்தும்
அசைவில்லாமலும் இருக்கும் கடவில் பல ஆறுகள்
அதை கலங்கச் செய்யாமலேயே கலந்து
விடுகின்றனவோ, அதே போல ஸ்திதப்ரக்ஞனான
மனிதனை அனைத்து போகங்களும் எவ்வித மாறுதலும்
உண்டு பண்ணாமலேயே வந்து அடைகின்றன. அவனே
மேலான அமைதியை அடைகிறான். போகங்களை
விரும்புபவன் அமைதியை அடைவதில்லை.

கலங்கச் செய்யாமலே கடலைக்

கலக்கும் ஆறுகள் போல;
கலக்குமே போகங்கள் அனைத்தும்
ஸ்திதப்ரக்ஞனை மாறுதல் இல்லாமலே!

அடைந்திடுவான் மேலான

அமைதியை இவனே!

அடைவதில்லை அமைதி;

போகத்தை விரும்பியே செல்லும் மனிதன்!

ஒரு சிறிய மடத்தில் சில துறவிகள் இருந்தார்கள்.
இவர்கள் மடத்தின் பொறுப்பை ஒரு துறவியிடம்
ஒப்படைத்தார்கள். அதை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.
இவரின் ஆன்மீக சக்தியை அறிந்த மற்ற துறவிகள்
இவருக்கு சீடர்களானார்கள். இங்கே வந்துபோகும் சிலர்
இவரிடம் ஆசி பெற்றுச் சென்றனர். இவரிடம்

ஆசிபெற்றுச் சென்றவர்கள் அமைதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வதாகக் கூறிக் கொண்டார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட அதிகமானோர் இந்த ஆசிரமத்திற்கு வரத் தொடங்கினர். இதில் பெரிய செல்வந்தர்களும் அடங்குவர். இவர்களும் இங்கு வந்து துறவியிடம் ஆசிபெற்றுச் செல்வதில் அமைதி கிடைக்கிறது என்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ஆகவே இந்தத் துறவிக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பிய செல்வந்தர்கள் இந்த மடத்தை பெரியதாகவும் நவீனமாகவும் அமைத்துக் கொடுத்தனர். சிலர் மடத்தைச் சுற்றி பூந்தோட்டத்தை அமைத்தனர். சிலர் பழ மரங்களையும், தென்னைக் கன்றுகளையும் நட்டு தோட்டங்களையும் உண்டாக்கி எல்லாவற்றையுமே மடத்தின் பெயரில் பதிவு செய்தனர். மடத்தின் பெயரில் வங்கிக் கணக்குகளைத் தொடங்கி வைத்தனர். இதனால் மடத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் பாடசாலைகளும் உதவி ஸ்தாபனங்களும் தொடங்கப்பட்டன. எல்லாவற்றையும் நிர்வாகம் செய்வதற்கு பலரை நியமித்தார் அந்தத் துறவி. இப்படிக் கோடிக்கணக்கான சொத்துகள் அவரை வந்தடைந்தன. மடத்தின் நிர்வாகத்தில் பல சொகுசு வாகனங்கள் இருந்தன. இவர் நினைத்தால் ஒரு கையெழுத்தின் மூலம் விமானமே வாங்கிவிடலாம். ஆனாலும் எங்கு சென்றாலும் நடந்து செல்வதையே வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். கால்களில் செருப்புக் கூட இல்லாமலும், மேலாடையில்லாமலும் இடுப்பில் ஒரு வேஷ்டித்துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு எல்லா இடமும் போய் வருவார். இவர் தியானம் செய்வதும், மற்றவர்களை ஆசிர்வதிப்பதும்தான் இவர் செய்து கொண்டிருந்தாரே தவிர தன்னை வந்தடைந்த செல்வங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையில்

விழுந்து விடவில்லை. தாமரை இலை நீர் போல் இருந்தார். இப்படிப்பட்ட துறவிகள் தான் பரமானந்த மயமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் ஒன்றி பரமாத்மா வாகவே ஆதிவிடுபவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

மனைவி இருக்கும்போதே இரண்டு முன்று பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பவன் சீக்கரமே நோயில் விழுந்து விடுகின்றான். அல்லது சட்டத்தின் பிடியில் சிக்கிக் கொள்கின்றான். அதிகப் பணத்திற்கு ஆசைப்படுகிறவன் நிம்மதியில்லாமல் வாழ்கிறான். விதவிதமான உணவுகளையெல்லாம் உண்டு மகிழ்பவன் வாழ்நாளில் பாதி வழியிலேயே நோயில் விழுந்து விடுகின்றான். சிலர் பேராசையில் சொத்துத் தகராறில் சகோதரர்களையே வெட்டி வீழ்த்தி விட்டு சிறையில் அடைந்து கிடக்கின்றார்கள். இப்படி போகங்களில் விருப்பம் உள்ளவர்கள் எக்காலத்திலும் சாந்தியைப் பெறமுடியாது. மகிழ்ச்சி, துயரம், விருப்பம், வெறுப்பு, காமம், குரோதம், பேரராசை, விகாரம் போன்றவை இவர்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றன.

ஓம்

விஹாய காமாந்ய: ஸர்வாந்பு மாம்ச்சரதி நிஃஸ்பருஹ: நீர்மமோ நிரஹங்கார ஸ சாந்திமதி கச்சதி 2/71

எந்த மனிதன் அனைத்து விருப்பங்களையும் துறந்து விட்டு மயதை இல்லாதவனாக, அஹங்காரமற்றவனாக சிறிதளவு ஆசையும் இல்லாதவனாக ஸஞ்சரிக்கிறானோ, அவனே அமைதியை அடைகிறான். அதாவது அவனே சாந்தியைப் பெற்றவன்.

மமதையும் இல்லா
 ஆகையும் இல்லா!
 அணைத்து விருப்பமும்
 துறந்தவனாக!
 அஹங்காரம் அற்று
 ஸஞ்சரிப்பவன் எவனோ!?
 அவனே பெறுவான்
 அமைதியெனும் சாந்தி!

ஒரு வியாபாரி பெரிய செல்வந்தராக வாழ்ந்தார். இவர் நிர்வாகத்தில் கண்டிப்பானவர் என்று பெயரெடுத்தவர். அதே நேரம் இவர் மிகவும் நல்லவர் என்றும் அவரிடம் வேலை செய்யும் சிலர் பேசிக் கொள்வார்கள். இவர் சிறந்த கடவுள் பக்தி உள்ளவராக வாழ்ந்தார்.

இவருடன் சில நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது ஒருவர் கேட்டார், நீங்கள் உங்கள் நிர்வாகத்தில் வேலை செய்பவர்களிடம் மிகவும் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்வதாகவும் இதனால் சில ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படுவதாகவும் கூறுகிறார்களன்றே?

தொழில் நிர்வாகம் என்று வரும்போது அதை எப்படி நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதில் சில தர்மங்களும், நியாயங்களும் உள்ளன. அதன்படி செயற்பட்டால்தான் இந்த உலகம் சரியான வழியில் செயற்படுவதற்கு நாம் துணை போனவர்களாவோம். இப்படியல்லாமல் தனிப்பட்ட முறையில் நண்பர்கள், உறவினர்கள், வேண்டப்பட்டவர்கள் என்று தகுதி இல்லாதவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுப்பதும், தவறு செய்பவர்களைக் கண்டிக்காமல் விடுவதும்

சமுதாயத்தையும், உலகத்தையும் தவறான பாதையில் வழிநடத்துகிறோம் என்றாகிவிடும் என்று கூறினார்.

ஒரு விழா மேடையில் ஒருவர் இவரை அறிமுகப்படுத்திப் பேசும்போது, ஏற்றுமதி இறக்குமதி நிர்வாகத்திற்குச் சொந்தக்காரர், ஆறுபாட சாலைகள், ஐந்து ஒட்டல்கள், ஐந்து பெட்ரோல் நிலையங்கள், இரண்டு தேயிலைத் தோட்டங்கள் என்று இன்னும் பல வியாபார ஸ்தாபனங்களுக்கு உரிமையாளர். இவரை இந்தச் கோயில் தர்மகர்த்தாவாக தேர்வு செய்ததில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று கூறினார். இவரைத் தொடர்ந்து பேசியவர்களும் பலவாறாக புகழ்ந்து பேசினார்கள். முடிவில் இந்தச் செல்வந்தர் நன்றியுரை கூறினார்.

எனது வளர்ச்சி பற்றியும் எவ்வளவு சொத்திற்கு சொந்தக்காரன் என்பதைப் பற்றியும் எனது நண்பர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இவ்வளவு செல்வமும், செல்வாக்கும் எங்கிருந்து வந்தது? எதுவும் எங்கிருந்தும் வரவில்லை. நான் பிறக்கும் போதும் கொண்டு வரவில்லை. இவையெல்லாம் இறைவன் கொடுத்தவை. இவ்வுலகிலேயே எடுத்தவை. உலகை விட்டுப் போகும்போது உலகிலேயே விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டியவை. குழந்தைகளுடன் கடற்கரைக்குச் செல்கின்றோம் அங்கே மணல் குவித்து வீடுகளையும், கோபுரங்களையும் கட்டுகின்றோம். குழந்தைகளிடம் அதைப்பற்றி பேசி மகிழ்கின்றோம். சூரியன் மறையும் நேரம் வீடு வந்து சேர்கின்றோம். அதேபோல் தான் இவ்வுலகில் பிறக்கின்றோம். சொத்து சேர்க்கின்றோம். முடிவில் வெறும் கையுடன் சென்று விடுகின்றோம். நான் தர்மகர்த்தாவாக தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளேன். இதுவரை பக்தனாக மட்டுமே இருந்தேன். இனிமேல்

இறைவனுக்கும் உங்களுக்கும் தொண்டனாக செயற்படப் போகிறேன். எல்லாமே இறைவன் செயல். நடப்பவையெல்லாம் நல்லவையாக நடக்கட்டும் என்று முடித்தார்.

இரண்டு பெரிய கல்வி நிலையங்களை நிறுவி கோயில் பெயரில் பதிவு செய்து கோயில் நிர்வாகத்தின் கீழ் செயற்பட வைத்தார். இந்த நிர்வாகம் கோயிலுக்கு அதிக வருவாயைத் தேடிக்கொடுத்து தமது சொந்த வியாபாரத்திலிருந்து வரும் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியையும் கோயிலுக்குக் கொடுத்தார். இதனால் கோயில் நிர்வாகம் தர்ம ஸ்தாபனங்களையும் தொடங்கிற்று. இவர் உழைப்பும், சொத்தும் பொதுச் சொத்தாக மாறுவதைக் கண்ட சகோதரர்களும் மனைவி, மக்களும் சொத்தைப் பிரித்துத் தங்கள் பெயர்களில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தினார். அதற்கு சம்மதம் தெரிவித்து பங்கு பிரிக்கப்பட்டது. முடிவில் இவருக்கு எதையுமே இவர் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. உடுத்திய உடையோடு வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார். கோயில் நிர்வாகத்திடம் சென்று அங்கே தனக்கு ஒரு வேலையைத் தேடிக் கொண்டார்.

கோயில் நிர்வாகத்தில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தபோது அங்கிருந்த ஒருவருக்கு தனது சிறுநீரகம் ஒன்றை தானமாகக் கொடுத்தார். தனது இரண்டு கண்களையும் இறந்த பிறகு தானமாக எடுத்துக் கொள்ளும்படி எழுதி வைத்தார். இவற்றைக் கேள்விப்பட்ட நண்பர்கள் ஓடோடி வந்து ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள் என்றுக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் தான் இறந்து விட்டால் இந்த உடல் மண்ணோடு மண்ணாகப் போனாலும் போகும், நெருப்போடு வெந்தாலும்

வேகும். இதனால் யாருக்கு என்ன லாபம்? எனது என்று எதையும் வைத்துக்கொள்ள நான் விரும்ப வில்லை. இறக்கும் முன் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று கூறி சிரித்தார்.

இவரின் செயல்களைக் கவனித்த நண்பர்கள் இவர் ஒரு உயர்ந்த மனிதர். இவரை இப்படியே விட்டுவிட்டால் கூடிய சீக்கிரம் இறந்துவிடுவார். இவருக்கு எல்லா விதத்திலும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து அழகான பெரிய வீட்டை வாங்கி அங்கே நான்கு வேலை ஆட்களும் வைத்து எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுத்து அந்த வீட்டில் அவரை தங்க வைத்தார்கள். ஒரு ஏற்றுமதி வியாபாரத்தையும் தொடங்கி அதை அவரையே நிர்வகிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். அவர் சில வருடங்களிலேயே மீண்டும் பெரிய செல்வந்தரானார். அவரை விட்டுச் சென்ற உறவினர்கள் கொண்டு சென்ற எல்லா சொத்துகளையும் இழந்துவிட்டு மறுபடியும் அவரிடமே வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களை எந்த வசைமொழியும் கூறாமல் இன்முகத்தோடு அழைத்து தன்னோடு வைத்துக் கொண்டார். தன் உழைப்பிலேயே அவர்களையும் வாழ வைத்தார். கோயில் நிர்வாகத்தின் மூலம் பல தொண்டு நிறுவனங்களை அமைத்து சேவை செய்தார். மக்கள் இவரை உயர்ந்த நிலையில் வைத்து போற்றினார்கள். உலக வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்பதை அறிந்த இவர் ஆசையற்று அஹங்காரமற்று அமைதியாக வாழ்ந்தார். இப்படிப் பற்றற்று உலகில் நடமாடும் புருஷன்தான் பரமசாந்தி ஸ்வரூபமான பரமாத்மாவை அடைந்து விட்ட ஸ்திதப்ரக்ஞன் ஆவான் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

ஏஷா பர்ராஹ்மீ ஸ்திதி; பார்த கைநநாம் ப்ராப்ய விழுஹ்யதி
ஸ்தி த்வாஸ்யா மந்தகாலேபி ப்ரஹ்ம நிர்வாணம்ருச்சதி 2/72

அர்ஜன! இதுதான் ப்ரம்மத்தை அடைந்தவனின் நிலை. இதை அடைந்தபின் யோகி ஒருபோதும் மோஹமடைவதில்லை. மேலும் உயிர் பிரியும் நேரத்திலும் இந்த ப்ரமம் நிலையிலேயே நிலைபெற்று ப்ரம்மானந்தத்தை அடைகிறான்.

பிரமத்தை அடைந்தவன்
நிலையே இதுதான்!
மோஹம் அடையான்
இதை அடைந்த பின்பும்!
உயிர் பிரியும் வேளையும்
பெறுவான் பிரம நிலை!
பிரம நிலை பெற்றவன்
பிரமானந்தத்தையே அடைவான்!

அஹங்காரம் : உடலை தான் என்று நினைத்து உடலுக்கு இன்பதுன்பங்கள் வந்தாலும் தனக்கு வந்ததாக நினைப்பது.

மமகாரம் : உடலிலும், உடலுடனும் உறவு கொள்ளும் மனைவி - மக்கள், அண்ணன் - தம்பி, உற்றார், உறவினர், வீடு, செல்வம், ஐசுவர்யம், முதலியவற்றிலும், உடலால் செய்யப்படும் செயல் களிலும் விளையக்கூடிய பயன்களான போகங்களிலும் தனக்கு உரியது என்ற எண்ணம் இருப்பது.

ஸ்ப்ருஹா : பற்று வைத்துள்ள பொருளில் ஏற்படுவது. தன்னிடம் இல்லாத தனக்குத் தேவையான பொருளைத் தீவிரமாக விரும்புவது.

காமங்கள் : இது எல்லா தீமைகளுக்கும் காரணமாக இருக்கும் ஆசை. இது மனிதனை பாவச்செயல்களில் ஈடுபடுத்தும்.

இந்த அஹங்காரம், மமகாரம், ஸ்ப்ருஹா, காமங்கள் அற்று விகாரம், சலனம் இல்லாமல் ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் எப்பொழுதும் இடைவிடாது மூழ்கி இருப்பதே ப்ரம்ம நிலையைப் பெற்றுப் பரமானந்தத்தை அடைவதாகும்.

கர்மயோகம், தியானயோகம், பக்தியோகம் போன்ற ஸாதனைகள் புரிந்து இந்த ப்ரம்ம நிலையில் நிலைத்து நிற்கிறானோ அவனும் ப்ரம நிலையைப் பெற்று ப்ரமானந்தத்தை அடைகிறான்.

அல்லது தற்செயலாக மரணகாலத்தில் அஹங்காரம், மமகாரம், பற்று, ஸ்ப்ருஹா, காமங்கள் அற்று உறுதியாக பரமாத்ம ஸ்பருபத்தில் நிலைபெறுகிறவனும் ப்ரமானந்தத்தை அடைகிறான்.

இந்நிலையை அடைந்தவுடன் மோஹம் என்று கூறப்படும் ப்ரமம் என்றால் என்ன? ஈசவரன், யார்? பிரபஞ்சம் எது? மாயை என்றால் என்ன? இவற்றிடையே ஒன்றுக்கொன்று என்ன சம்பந்தம்? நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? நான் செய்ய வேண்டியது என்ன? நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்? என்ற என்னை அழிந்து போய்விடும் என்று கூறப் படுகின்றது.

ஓம்

அயி சேதனி பாபேப்ய: ஸர்வேப்ய: பாபக்ருத்தம:
ஸர்வம் ஜ்ஞாநப்லவேறைவ வ்ருஜிநம் ஸந்தரிஷ்யனி 4/36

மற்ற எல்லா பாவம் செய்தவர்களைக் காட்டிலும்
அதிகமான பாவத்தைச் செய்தவனாக நீ ஒருகால்
இருந்தாலும் கூட ஞானம் என்னும் படகினால்
ஸந்தேகமின்றி பாவக்கடல் முழுவதையும் நன்கு கடந்து
விடுவாய்.

பாவம் செய்த மனிதர்களிலே
அதிகப்பாவம் செய்தாலும்;
பாவக்கடலை முழுவதுமாய்
சந்தேகமின்றிக் கடந்திடலாம்;
ஞானம் என்ற படகேறி
பாவக்கடலைக் கடந்தாலே!

ஆத்ம ஸம்யம், சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது தத்துவ
ஆராய்ச்சி, யோக ஸாதனை முதலிய விவேகம்,
விஞ்ஞானம் ஸம்பந்தப்பட்ட நற்செயல்களுள் ஒன்றில்
ஈடுபட்டிருத்தல், அக்கினியில் நெய், சர்க்கரை, தயிர்,
பால், என், அரிசி, உலர்ந்த பழம், சந்தனம், கற்பூரம்,
அகில், மணமுள்ள மூலிகைகள், அன்னம், இவற்றை
விதிப்படி ஹோமம் செய்வது, தானம் கொடுப்பது,
பரோபகாரமாகக் கிணறு, ஓடை, குளம் வெட்டுவது,
தர்ம சாலைகள் கட்டுவது என்று உலகியல்
பொருட்களைப் பயன்படுத்தி சாஸ்திர முறைப்படி
செய்யப்படும் நல்ல செயல்கள் செய்வது. இவற்றைச்
செய்யும்போது மமகாரம், பற்று, பயனில் கருத்து
இவற்றைத் துறந்து ஞானத்தோடு செய்வது, மற்றும்

உருவ வழிபாடு, வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பலவிதமான உபாயங்களைப் பின்பற்றி (செருக்கு, மமகாரம், பற்று, பயனில் விருப்பம் இவற்றைத் துறந்து) ஸாதனைகள் நிறைவேற்றுவது.

இந்த ஸாதனைகளில் வெற்றி பெற்றவர்கள் ரூணிகள். இவர்கள் உலகியலில் ஒட்டாதவர்கள், விகாரமடையாதவர்கள், நித்தியன், முடிவற்றவன் என்று உணரப்பெற்றவர்கள். இப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவிடம் பரமாத்ம ரூன உபதேசம் பெற்று ஆத்மா எங்கும் நிறைந்தது, எல்லையற்றது என்று அறிந்து எல்லாப் பிராணிகளிடமும் பேத புத்தி அகன்று அனைத்தையும் தானாகவே பார்க்க முடியும். நான் யார்? மாயை என்றால் என்ன? பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம் என்ன? பரமாத்மாவுக்கும் எனக்கும் என்ன ஸம்பந்தம்? பந்தம் என்றால் என்ன? எவ்விதம் ஸாதனை புரிந்தால் பரமாத்மாவை அடையலாம் என்றெல்லாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இப்படி ரூனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவன் அதிகமான பாவத்தை செய்தவனாக இருந்தாலும் பாவக்கடல் முழுவதையும் கடந்து விடுவான் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஞுத்ம ஸம்யம் : (ஸமாதி யோகம்) முதலில் மனதை தியானிக்கும் ஸ்வரூபத்தில் நிலைக்க வைத்து அதில் மூழ்கி, மனம் ஒருமுனைப்புடன் அந்த தியானத்தில் ஒன்றி விடுகிறது. இப்படி தியானம் திடமான பிறகு அந்த ஸ்வரூபத்தில் மனம் கட்டுப்பட்டு விடுகிறது. இதுதான் ஸமாதி நிலை.

ஞானம் : பகவானுடைய நிர்க்குண நிராகார தத்வத்தின் ப்ரபாவம் மாஹாத்மயம் (பெருமை)

ரஹஸ்யம் இவற்றைத் தெள்ளென அறிவுதே ஞானம் எனப்படும்.

விஞ்ஞானம் : குணமுள்ள ஆனால் உருவமற்ற மற்றும் குணமுள்ள தெய்வீக உருவமுள்ள தத்துவத்தின் லீலை, ரஹஸ்யம், குணம், பெருமை, ப்ரபாவம் இவற்றினுடைய உண்மை அறிவுதான் விஞ்ஞானம் எனப்படும்.

அகில்: நறுமணப் பொருளாகப் பயன்படுத்தும் ஒரு வகை மரம்.

ஓம்

யதை தாம்ஸி ஸமித்தோக் நீர்ப் ஸ்மஸாத்குருதே ர்ஜாந் ஜ்ஞாநாக் நீ: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா 4/37

அர்ஜான! எப்படி கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பு விறகுகளைச் சாம்பலாகச் செய்கிறதோ, அதேபோன்று ஞானம் என்னும் நெருப்பு எல்லாக் கர்மங்களையும் சாம்பலாகச் செய்கிறது.

சாம்பலாக்கும் நெருப்பு
எரிக்கும் விறகைப்போல்!
கர்மங்களைச் சாம்பலாக்கும்
ஞானமெனும் நெருப்பு!

தத்துவஞானம் பெற்றவர்க்கு இப்பிறவியில் செய்யப்படும் கர்மங்களில் ‘‘நான் கர்த்தா’’ என்ற அபிமானமும், மமகாரமும், பற்றும், வாஸனையும் அழிந்து போய் விடும். ஆகவே இந்தக் கர்மங்கள்

மனப்பதிவுகளை ஏற்படுத்தாது. இதனால் விருப்பு - வெறுப்புகள், மகிழ்ச்சி - துயரங்கள் என்ற விகாரங்கள் ஏற்படாது. எல்லா விகாரங்களும் கர்ம பயன்களும் கர்மங்களுடன் சேர்ந்து அழிந்து விடும்.

அதேபோல் தத்வங்களும் பெற்றவனுக்கு முன்வினை மனப் பதிவுகள் எல்லாம் அழிந்து விடும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் மனம், புத்தி, உடலுடன் முன்வினைப் பயனான ஸ்கம், துக்கங்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டாலும் அவனது மனதில் மகிழ்ச்சி துயரம் என்ற விகாரங்களை ஏற்படுத்தாது. ஆகவே இவ்விதம் முன்வினைப் பயன் அழிந்து விடுகிறது.

இப்படி ஞான நிலையைப் பெற்றவன் தான் உலகியலில் ஒட்டாதவன் (தாமரை இலையில் தண்ணீர் என்பதைப்போல்) விகாரமடையாதவன், நித்தியன், முடிவற்றவன் என்று உணர்ந்து விட்டால் அந்த ஞானத்தினால் அவன் செய்த பாவங்களைத் தாண்டி எல்லாவிதமான கர்ம பந்தங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகிறான் என்று கூறப்படுகிறது.

ஓம்

ந ஹி ஜ்ஞாநேந ஸத் ருசம் பவித்ரமிஹ வித் யதே
தத்ஸ்வயம் யோக ஸம்லித்த: காலேநாத்மநி விந்த தி 4/38

இவ்வுலகில் ஞானத்திற்கு நிகராகப் பரிசுத்தம் செய்யக் கூடியது ஸந்தேகமின்றி எதுவும் இல்லை. அந்த ஞானத்தை நெடுங்காலமாகக் கடைப்பிடித்த

கர்மயோகத்தின் மூலம் உள்ளத் தூய்மையடைந்த மனிதன் தனக்குத்தானே ஆத்மாவிடம் எய்தப் பெறுகிறான்.

ஞானத்தைக் கடைப்பிடித்தால்

நெடுங்காலமே!

தூய்மையடைந்து உள்ளம்

கர்மயோகத்தில்;

தனக்குத்தானே எய்தப்பெறுவான்

ஆத்மாவிடமே!

ஞானத்திற்கெதிராக எதுவுமில்லை

பரிசுத்தம் செய்வதில்; சந்தேகமில்லை!

ஞானிகளான பெரியோர்களிடமிருந்து கேட்டறிதல், முறைப்படி சிந்தித்தல், நிதித்யாஸனம் முதலிய ஞானப் பயிற்சியினால் தத்வஞானத்தைப் பெற முடியும். இதனால் பரமாத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை உணர முடியும்.

இதே பரமாத்ம தத்துவத்தை கர்மயோகியும் பெற முடியும்.

கர்மம் எனப்படுவது சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட உயர்ந்த கடமைகள். விதிக்கப்பட்ட கடமைகளை ஆற்றும்போது அவற்றின் பயனாக இவ்வுலக பரலோக போகங்களில் விருப்பு-வெறுப்புகளை தியாகம் செய்து செய்த கர்மத்தின் வெற்றி - தோல்விகளில் ஸமபாவனையுடன் இருந்து தன்வசப் பட்டுவிட்ட புலன்களின் மூலம் ஒலி முதலிய விஷயங்களை ஏற்று யாகம், தானம், தவம், அத்யயனம், கற்பித்தல், மக்களைக் காப்பது, கொடுக்கல் - வாங்கல் செய்வது, மக்களுக்கு சேவை, உண்பது, உடுப்பது, தூங்குவது, விழிப்பது, நடப்பது, திரிவது, உட்காருவது, எழுந்திருப்பது முதலிய புலன்களால் ஆக்கக்கூடிய

எல்லாச் செயல்களையும் சாஸ்திர முறைப்படி செய்து கொண்டிருப்பதுதான் புலன்களால் கர்மயோகத்தை கடைப்பிடிப்பது.

3/7

தனது தகுதிக்கேற்ப (ஸ்வதர்மப்படி) கடமைகளை சுயநலமில்லாமல் இறைவனுக்குச் செய்வதாக எண்ணிச் செய்ய வேண்டும். இப்படித் தொடர்ந்து கர்மயோகத்தை கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் உலக இயக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தெளிவான விளக்கம் கிடைக்கின்றது. அனுபவ ரீதியாக அறிவு தெளிவடைகிறது. இதனால் மனத் தூய்மையும், சித்தியும் கிடைக்கும். இப்படி தொடர்ந்து கர்மயோகத்தை கடைப்பிடிப்பதால் தானாகவே ஞான ஒளி வீசுவதைப் பார்க்க முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. ஞானத்தை அடைவதற்காக ஞானிகளை அண்டியிருக்க வேண்டியதில்லை என்றும் வேறு எவ்விதமான ஸாதனையோ, உதவியோ, இன்றி கர்மயோக சாதனையிலேயே பகவானுடைய கிருபையால் ஞானம் தானாகவே மலரும் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

ச்ரத் தாவந்லப தேஜஞாநம் தத்பரः ஸம்யதேந்த்ரியः
ஐஞாநம் லப்த்வா ப்ராம் சாந்திமசிரேணாதீ கச்சதீ 4/39

புலன்களை அடக்கி வெற்றிகொண்டு ஸாதனையிலேயே ஒன்றிய ச்ரத்தை உடைய மனிதன் ஞானத்தைப் பெறுகிறான். ஞானத்தைப் பெற்று அவன் தாமதமின்றி அதே கணத்தில் பகவானை அடைவது என்ற பரம சாந்தியைப் பெறுகிறான்.

புண்களை அடக்கி வென்று
 சாதனையில் ஒன்றியவன்;
 ஞானத்தைப் பெறுவான்; அவனே
 தாமதமின்றி அடைவான்;
 பகவானை அடைவதென்ற
 பரம சாந்தியையே!

இந்தியாவில் இருந்து ஒரு ஞானி இலங்கையில் உள்ள கோயில் ஒன்றிற்கு வந்திருந்தார். வரும்போது அவரை பல்லக்கில் வைத்து சுமந்துகொண்டு வந்தனர். ஏன் அவரை பல்லக்கில் வைத்து தூக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று கேட்டபோது, அவர் பதினான்கு ஆண்டுகள் தியானத்தில் இருந்ததாகவும் ஞானம் பெற்றதும் அவரால் எழுந்து நடக்க முடியாமல் போய்விட்டதாகவும் கூறினார்கள். இதற்குக் காரணம் அவரிடம் இருந்த சிரத்தை ஞானம் அடைந்தே தீருவேன் என்று விடாப்பிடியாக ஆர்வத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் செய்த ஸாதனை. இப்படிப்பட்ட மன உறுதியும் சிரத்தையும் இருந்தால்தான் ஞானத்தைப் பெற முடியும். இப்படிப்பட்டவர்கள் ஜம்புலன்களையும் அடக்கி உடலை துச்சமென நினைத்து, பகவானை அடைவது ஒன்றே குறியாக ஸாதனை செய்து ஆனந்த ஒளிமயமான பரமாத்மாவை அடைகின்றனர். இந்த வழியில் இறைவனை அடைவதற்கு ஞான நிஷ்டையென்று கூறப்படும்.

வேதம், சாஸ்திரம், பகவான், பெரியோர்களின் சொற்கள் இவற்றில் நம்பிக்கை வேண்டும். இவர்கள் போற்றத்தக்க உத்தமர்கள் என்ற தெளிவைப் பெற வேண்டும். இவற்றில் நம்பிக்கை வேண்டும். இதனால் நமக்கு ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற

ஆர்வம் (சரத்தை) ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட ஆர்வம் ஏற்பட்டவர்களால் தான் மஹான்களை அணுகி வணங்கி அவர்களிடம் உபதேசம் பெற்று ஞான நிஷ்டை மூலமோ (ஸாங்கியோகம்) யோக நிஷ்டை (கர்மயோகம், பக்தியோகம்) மூலமோ தத்துவஞானத்தைப் பெற முடியும் என்று கூறப்படுகிறது.

கர்மயோகத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவன் உலக வாழ்க்கையில் இருந்து பல விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு பலகாலம் கர்மயோகத்தைக் கடைப்பிடித்து விருப்பு-வெறுப்புகள் விலகி, மனத்தூய்மை பெற்று கர்மயோகத்தில் வெற்றிபெற வேண்டும். செயல் அனைத்தையும் மமகாரம், பற்று, பயனில் கருத்து இவையின்றி பகவானின் ஆணைப்படி பகவானுக்காகவே சேவை செய்வதாக அறியவேண்டும். இதற்கு சிரத்தை வேண்டும். சிரத்தை இல்லையென்றால் முயற்சி பலவீனப்படும். சிரத்தையும் முழுமையான ஈடுபாடும் இருந்தால் ஸாதனை வெற்றி பெறும்.

இப்படிப்பட்ட சாதனை மூலம் வெற்றி பெற்றவுடனேயே ஞானம் கிடைத்து விடுகிறது. ஞானம் கிடைக்கும் அதே நேரம் பரம சாந்தி கிடைக்கின்றது. இந்த பரம சாந்தியைத்தான் விஞ்ஞான ஆனந்த ஒளிமயமான பரமாத்மாவை அடைவது என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

கைவ கிஞ்சித்க ரோ மீதி யுக்தோ மந்யேத தத்த்வவித்
பச்யங் ச்ருண்வந் ஸ்ப்ருசந் ஜாக்ரந் அச்நந் கச்சந்
ஸ்வயங் ச்வஸந் 5/8

ப்ரலயங் விஸ்ருஜந் க்ருஹ்ணந் உந்மிஷந் நிமிஷந்நா
இந்த் ரியாஸீந்த் ரியார்தேஷ் வர்தந்த இத் தாரயந் 5/9

தத்துவமறிந்த ஸாங்ய யோகியோ பார்த்தாலும்,
கேட்டாலும், தொட்டாலும், முகர்ந்தாலும் உனவு
உண்டாலும், நடந்து சென்றாலும், உறங்கினாலும், மூச்சு
விட்டாலும், பேசினாலும், கழித்தாலும், பற்றினாலும்,
கண்களைத் திறந்தாலும், மூடினாலும் கூட எல்லாப்
புலன்களும் தத்தம் புலன்களுக்குரிய பொருட்களில்
செயல்படுகின்றன என்று உணர்ந்து கொண்டு
ஸந்தேகமின்றி எதையும் நான் செய்வதேயில்லை என்று
நினைக்க வேண்டும்.

பார்ப்பதும்; கேட்பதும்;
தொடுவதும்; முகர்வதும்;
உண்டலும்; நடத்தலும்;
உறங்கலும்; சுவாசமும்;
பேச்சும்; கழிதலும்;
பற்றலும்; கண் திறந்தலும்;
கண்மூடலும்; புண்களைல்லாம்
அவைக்குரிய பொருட்களில்
அவை செயற்படு மென்பதையே
அறிவான் ஸாங்கிய யோகியே!

சனாமி வந்தபோது கடல் நீராலும், காற்றினாலும்
கடற்கரையில் உள்ள விடுகள் எல்லாம் அழிந்தன.

மக்கள் கூட்டம், கூட்டமாக செத்துக் கிடந்தார்கள். பாகிஸ்தானில் நிலநடுக்கம் வந்தபோது மண்சரிவு ஏற்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் புதையுண்டனர். அமெரிக்காவில் புயல் காற்று வீசிய போது நூற்றுக்கணக்கானோர் இறந்தனர். இந்த இயற்கையின் சீற்றத்தில் இருந்து தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் எவ்வளவு காலம் வாழ்கின்றனர்? இவ்வுலகில் எத்தனையோ விதமான நோய்கள் இருக்கின்றன. இதில் ஏதாவது ஒரு நோய் தாக்கி மனிதன் இறந்து விடுகின்றான். இவ்வுலகில் பிறக்கும் உயிர்கள் எல்லாமே அழிந்து விடுகின்றன. பிரளையம் வந்தால் இவ்வுலகமே அழிந்து விடும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகவே எல்லாமே பொய். எதுவுமே உண்மையில்லை. இவ்வுலகமே மாயை. இது ஒரு பொய்த் தோற்றம் என்று ஸாங்கிய யோகி கூறுகின்றான்.

மனிதன் எப்போதும் தனக்கு ஒரு சுவாசப்பை இருக்கிறதென்றும், அது மூச்சை இழுத்து வெளியே விடுகிறதென்றும், இதனால்தான் நாம் உயிர் வாழ்கிறோம் என்பதையும் மறந்து விடுகின்றான். சுவாசம் சம்பந்தமாக நோய் வந்தால் அல்லது ஜலதோஷம் பிடித்து முக்கு அடைப்பு வந்தால் மட்டுமே சுவாசத்தைப் பற்றி சிந்திக்கின்றான். இல்லையென்றால் சுவாசப்பை தானாகவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இப்படி ஒரு முக்கிய சம்பவம் உடலில் நடப்பதையே மறந்து விடுவான். ஸாங்கிய யோகியோ இதைப்பற்றி வேறு விதமாக சிந்திக்கின்றான். சுவாசத்தை மட்டுமல்லாமல் உடலின் ஜம்புலன்களின் இயக்கத்தையும் பற்றி சிந்தித்து இவையெல்லாம் தங்கள் வேலைகளை தாங்களே செய்கின்றன என்று முடிவு செய்கின்றான். அதாவது கண்களின் வேலை பார்த்தல், காதுகளின் வேலை

கேட்டல், மூக்கினுடைய வேலை முகர்தல், நாக்கினுடைய வேலை சுவைத்தல், சர்மத்தின் வேலை தொடுதல் என்று அதன் அதனுடைய வேலைகளை அவையே செய்கின்றன. இவற்றின் மூலம் மனமும் சேர்ந்து இந்த உடலை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே புலன்கள் உடலை இயக்கிக் கொண்டிருப்பதால் உடல் இயக்கத்திற்கும் எனக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை என்று ஸாங்கிய யோகி கூறுகின்றான்.

ஆகவே உலகம் அழியக் கூடியது, பொய்யானது, உலக இயக்கமெல்லாம் பிரகிருதியினால் இயக்கப் படுகிறது, நித்தியமற்றது என்றும், இவ்வுடல் இயக்கம் தானாகவே இயங்குகிறது என்று முடிவு செய்யும் ஸாங்கிய யோகி ஆத்மாவுக்கும் இவற்றுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை என்றும் முடிவு செய்கின்றான். நாம் கனவு கண்டு விழிக்கும் போது கனவு பொய்யென்றும் வாழ்க்கை உண்மையென்றும் நினைப்பதைப் போல், ஸாங்கிய யோகி உலகத்தைப் பற்றியும் உலக வாழ்க்கையைப் பற்றியும் அறிவு பூர்வமாக தெளிவடையும் போது வாழ்க்கையும், உலகமும் பொய்யானது, நித்தியமில்லாதது என்பதையும் ஸத், சித், ஆனந்தமயமான ப்ரமம்மம் மட்டுமே ஸத்தியமானது என்றும் உணர்ந்து அதனுடன் இரண்டறக் கலந்து விடுகிறான் என்று கூறப்படுகிறது.

ஓம்

இஹைவ னதர்ஜித ஸர்கோ யேஷாம் ஸம்யே ஸ்தி தம் மந:
நிர்தோஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி

தே ஸ்திதா: 5/19

இவர்களுடைய மனம் ஸமபாவனையில் நிலைத்
துள்ளதோ அவர்களால் உயிர் வாழும் போதே
(சரீரத்தோடு உள்ள நிலையிலேயே) அகில உலகமும்
வெற்றி கொள்ளப்பட்டது. ஏனெனில் ஸத், சித்,
ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவான ப்ரப்ரம்மம் மாசற்றது,
ஸமமானது. ஆகவே அவர்கள் ஸத், சித் ஆனந்தமயமான
ப்ரம்மத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஸத், சித், ஆனந்த பிரமத்தில்
வீற்றிருப்பர் உலகைவென்று!
ஸமபாவனையில் வெற்றிபெற்ற
மனமுடையோர் வாழும்போதே!
ஸத், சித், ஆனந்த பிரமமும்,
மாசற்ற சமமானதாலே!

ஸத்வ குணம் தூய்மையானது, ஒளி கொடுக்கக்
கூடியது. விகாரமற்றது.

ரஜோ குணம் ஆசை, பற்று இவற்றில் உண்டாவது.

தமோ குணம் அஞ்ஞானத்தில் இருந்து உண்டாவது.

தீய என்னங்கள் இல்லாத, தடுமாற்றம் இல்லாத,
துக்கம் இல்லாத, தீய நடவடிக்கைகள் அழிக்கின்ற
குணம்தான் ஸத்வகுணம். இங்கே விகாரம் கிடையாது,
தூய்மையும், ஞானாளியும் இருக்கும். இக்குணத்தை

உடையவர்கள் பரமாத்ம தத்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வமாக இருப்பார்கள். ரஜோ குணத்தினால்தான் ஆசையும், ஆசையில் இருந்து குரோதமும் உண்டாகிறது. ஆசையினால் மேலும், மேலும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற பேராசை உருவெடுக்கின்றது. ஆகவே மனிதன் எல்லா குறுக்கு வழிகளையும் கையாண்டு உலகில் பலவழிகளில் முன்னேற முயல்கிறான். எல்லா தீமைகளுக்கும் இந்த ஆசையே காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது.

ஒருவனை வீணான செயல்களில் ஈடுபடுத்துவது தமோ குணம். இந்தக் குணம் உடையவர்கள் வாழ்க்கையில் தமது கடமைகளையே செய்வதில்லை. பெற்றோருக்குப் பணிவிடை செய்வதில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களைத் துன்புறுத்துவது, மனைவி குழந்தைகளை வேதனைப்படுத்துவது, தன்னைச் சார்ந்தவர்களை மட்டுமல்லாது அயலவரையும் பிரச்சினைகளுக்குட்படுத்துவது, கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்புகளில் ஈடுபடுவது என்று பல சமூகத் துரோகங்களையும் செய்வது. எல்லாமே இந்த தமோ குணம் தான். தமோ குணம் பகுத்தறிவை மறைக்கும் போது கவனமின்மை உண்டாகிறதென்றும் உள்ளத்திலும், புலன்களிலும் உள்ள உணர்வெனும் ஞானசக்தி குறைந்து மழுங்கச் செய்து மறைக்கும்போது சோம்பலும் தூக்கமும் உண்டாகின்றனவென்றும் கூறப்படுகின்றது.

இப்படிப்பட்ட இந்த ஸத்வ, ரஜோ, தமோ குணங்கள்தான் இவ்வுலகத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏற்றத் தாழ்வுகள், விருப்பு-வெறுப்புகள், மோஹம் முதலிய எல்லா விகாரங்களும் உண்டாகின்றன. இந்த மூன்று

குணங்களையும் ஆராய்ந்து அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்தவன், உலகம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்கின்றான். இப்படிப்பட்ட அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டதும் ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்ப்பதுபோல உலகத்தில் இருந்துகொண்டே உலக இயக்கத்தைப் பார்க்கின்றான். இவன் முக்குணங்களிலும் சம்பந்தப்படாமல் பாலில் வெண்ணெய் மிதப்பதைப் போல் உலகத்தில் வேறுபட்டு நிற்கின்றான். ஸத் ஸித் ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவான பரப்ரம்மம் மாசற்றது ஸமமானது என்று கூறப்படுகின்றது. உலகத்தின் முக்குணங்களை அறிவுபூர்வமாக அறிந்து ஞானம் பெற்று தன்னை விடுவித்துக் கொண்டவனுடைய மனம் உலக இயக்கத்தை ஸமமாக ஏற்றுக் கொள்ளும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஞானியும் இவ்வுலகில் வாழும்போதே ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பிரமத்திலேயே நிலை பெற்றிருக்கின்றான்.

ஓம்

யஸ்ய நாஹங்க்ரு தோ பாவோ புத்தீர்யஸ்ய ந விய்யதே
ஹத்வாபி ஸ குமாந் லோகாந்த ஹந்தி ந நிபத்யதே 18/17

எந்த மனிதனுடைய உள்ளத்தில் நான் செய்கின்றேன் என்னும் என்னம் இல்லையோ, அவ்வாறே எவனுடைய புத்தி உலகியல் பொருட்களிலும், செயல்களிலும், ஒட்டுவதில்லையோ, அவன் இந்த உலகங்கள் அனைத்தையும் (மக்கள் அனைவரையும்) கொன்றாலும் உண்மையில் கொல்வதில்லை. மேலும் பாவத்தினால் தளைப்படுவதும் இல்லை.

அனைவரையும் கொன்றாலும்
 கொல்லுவதில்லை உண்மையில்!
 உலகியல் பொருட்களில் ஒட்டாமல்;
 உலகியல் செயல்களிலும் ஒட்டாமல்;
 எண்ணாமல்; நான் செய்கிறேனென்று;
 உள்ளம் உடையவனே!
 தனைப்படுவ தில்லையாம்
 பாவத்தினாலே!

ஆற்றில் வெள்ளம் பெருக்கொடுத்து ஓடியது. கரையில் முனிவர் ஒருவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். அங்கே வந்த ஏழூத் தொழிலாளர்கள் ஆற்றைக் கடக்க உதவி செய்யுமாறு முனிவரை வேண்டினர். உண்பதற்கு ஏதாவது உணவு இருக்கின்றதா? என்று முனிவர் கேட்டார். அவர்கள் உண்பதற்காக வைத்திருந்த உணவில் சிறியதை முனிவருக்குக் கொடுத்தார்கள். அதை உண்ட முனிவர் இறைவனை வணங்கி “இன்று நான் எந்த உணவையும் உண்ணவில்லை என்பது உண்மையாயின் இந்த ஆறு அக்கரைக்குச் செல்ல வழி விட வேண்டும்” என்று வேண்டினார். உடனே ஆறு இரண்டாகப் பிரிந்து ஆற்றைக் கடக்க வழிவிட்டது.

ப்ரக்கிருதியில் உண்டான ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ் ஆகிய மூன்று குணங்கள்தான் மனம், புத்தி, அஹங்காரம், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், காது முதலான பத்து புலன்கள் ஒலி முதலான ஐந்து புலன் நுகர்பொருட்கள் ஆக இருபத்திமூன்று தத்துவங்களாக மாறுகின்றன. இவையெல்லாம் ப்ரக்கிருதியின் குணங்கள். இது மட்டுமன்று மனதில் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ எண்ணங்கள் உள்ளன. அவற்றின் தொடர்பினால் மனிதன் செயற்படுகிறான். இவையெல்லாம் ப்ரக்கிருதியின் விளைவுகளே!

இப்படிப்பட்ட மனித இயக்கத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கும் சிறிது கூட தொடர்பில்லை. இந்த ப்ரகிருதியின் இயக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது ஆத்மா. ஆத்மா குணமற்றவன், உருவமற்றவன், விகாரமற்றவன், நித்தியமானவன், சுத்தமானவன், விடுபட்டிருப்பவன், அறிவே உருவானவன், என்ற தத்துவத்தை நன்கு அறிந்தவர்தான் இந்த முனிவர். மனம், உடல், புலன்களால் செய்யப்படும் எல்லாச் செயல்களிலும் இந்தக் கர்மத்தை நான் செய்தேன். இது நான் செய்ய வேண்டியது என்பது போன்ற எண்ணம் சிறிதுகூட இருக்காது. நான் என்ற அபிமானம் முனிவர்கள் கொள்ளமாட்டார்கள். இவர்கள் இவ்வுலகில் எதைச் செய்தாலும் அவற்றில் பற்றும், ஆசையும், பயனும் இவர்களுடன் சேர்வதில்லை. இந்த முனிவர்கள் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்றாக அறிந்த ஞானிகள். இந்த ஞானிகளிடம் மனம், புத்தி, உடல், புலன்களின் அகங்காரம், மகாரங்கள் அறவே அழிந்து போயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட தெளிவான ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் மற்றவர்களைக் கொன்றாலும் உண்மையில் அவர்கள் கொல்வதில்லை என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

நாத த்தே கயசித் பாபம் ந சைவ ஸாக்ருதம் விடு:
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஜ்ஞாநம் தேந முஹ்யந்தி ஜந்தவ:

5/15

எங்கும் நிறைந்த பகவான் யாருடைய பாவச் செயலையும் ஏற்பது இல்லை. நற்செயல்களையும்

ஏற்பது இல்லை. ஆனால் அஞ்ஞானத்தினால் ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் அஞ்ஞானிகளான எல்லா மனிதர்களும் மோஹம் அடைகிறார்கள்.

பாவமும் நலமும்
எவர்செய்தாலும் ஏற்பதில்லை!
எங்கும் நிறைந்த
இறைவன்!
அஞ்ஞானம் மூடியது
ஞானத்தை!
மோஹம் அடைவது மனிதன்
இதனாலேயே!

பாடசாலையில் மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் பரீட்சை முடிந்து பாடசாலையை விட்டு விலகிப் போகக் கூடிய இறுதி நாட்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தன. மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி விழா கொண்டாட வேண்டுமென்று முடிவு செய்து, மேல் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரும் பணமும், பொருட்களும் வசூல் செய்து தலைமை ஆசிரியரிடம் கொடுத்து விழாவைச் சிறப்பாக வழி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடியே தலைமை ஆசிரியர் விழாவை சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்து கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி அவர்கள் கொடுத்த பணத்தில் பரிசுப் பொருட்களையும் வாங்கி, அவர்கள் கொடுத்த பொருட்களையும் கொண்டு மாணவர்களின் தகுதி அடிப்படையில் பரிசுகளை வழங்கி விழாவை சிறப்பாக நடத்தி முடித்தார். பரிசுகளைப் பெற்ற மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், பரிசு கிடைக்காத மாணவர்கள் சோகமாகவும் இருந்தார்கள்.

முடிவில் மாணவர்கள் கொடுத்த பொருளோ பணமோ எதுவுமே ஆசிரியரிடம் இருக்கவில்லை.

எல்லாமே மாணவர்களையே சென்றடைந்தன. இந்த விழாவில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியும் துயரமும் மாணவர்களையே சென்றடைந்தன. ஆசிரியர் எப்போதும் போலவே இருந்தார்.

இதே போல்தான் மனிதர்கள் இறைவனுடைய சக்தியினாலேயே எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் சக்தி, புத்தி, புலன்கள் முதலியவற்றை அவர்களுடைய கர்மத்திற்கு ஏற்றபடி அவரே அளிக்கிறார். இருப்பினும் அவர் மனிதர்கள் செய்கின்ற கர்மங்களை ஏற்பதில்லை. இதைத்தான் யாருடைய பாவச் செயலையும், நற் செயலையும் பகவான் ஏற்பதில்லையென்று கூறப்படுகிறது.

ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்கள் விருப்பு-வெறுப்பு முதலிய மன விகாரங்கள், முன்செய்த நல்லதும், தீயதுமான கர்மங்கள் அவற்றின் மனப்பதிவுகளான ஸம்ஸ்காரங்கள் இவையெல்லாம் சேர்ந்த உருவமான ப்ரகிருதியே எல்லாவற்றையும் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட இயக்கம் ஜீவாத்மாவுடன் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதால் ஜீவாத்மாவே எல்லாவற்றையும் செய்வதாக மனிதர்கள் என்னுகின்றனர். ஆகவேதான் நான் இதைச் செய்கிறேன், இது என்னுடைய வேலை, இது எனக்கு சொந்தமானது, இதனுடைய பயன் எனக்குக் கிடைக்கும். என்றெல்லாம் மனிதர்கள் கூறுகின்றனர். இதைத்தான் அஞ்ஞானத்தினால் எல்லா ஜீவன்களுக்கும் உண்மை ஞானம் மறைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகின்றது. ப்ரகிருதியின் இயக்கம் வேறு ஜீவாத்மா வேறு என்று அறிந்து கொள்ளாமல் இரண்டையும் தொடர்புபடுத்தி இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று நினைத்து செயல்பட்டுக்

கொண்டிருப்பதாலேயே அஞ்ஞானிகள் மோஹம் அடைகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

ஓம்

ஜ்ஞாநேந து தத ஜ்ஞாநம் யேஷாம் நாசிதமாத்மநः
தேஷாமாதி த்யவஜ்ஜ்ஞாநம் ஸ்ரகாசயதி தத்பரம் 5/16

ஆனால் எவர்களுடைய அந்த அஞ்ஞானம் பரமாத்மாவினுடைய தத்துவ ஞானத்தினால் அழிக்கப்பட்டதோ அவர்களுடைய அந்த ஞானம் ஆதவன் போல ஸத், சித் ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை கண்கூடாகக் காட்டித் தருகிறது.

அழிக்கப்பட்டால் அஞ்ஞானம்
பரமாத்மாவினுடைய தத்துவஞானத்தால்!
பிரகாசிக்கச் செய்யுமே
ஆதவன்போல்;
ஸத், சித், ஆனந்தமயமான
பரமாத்மாவையே
அவர்கள் பெற்ற
அந்த ஞானமே!
கண்கூடாக காட்டித் தரும்
பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையே!

ஆட்டு மந்தையுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்த புலிக்குட்டி ஒன்று தானும் ஆட்டுக் குட்டி என்றே நினைத்துக் கொண்டு இலை தழைகளை உண்டு வாழ்ந்து வந்தது.

ஒருநாள் ஆட்டு மந்தையில் உள்ள ஒரு ஆட்டுக் குட்டியை வேட்டையாடிய காட்டுப் புலி ஒன்று இந்த புலிக்குட்டியைப் பார்த்து விட்டது. மற்றொரு நாள் இந்தப் புலிக் குட்டியை அந்தக் காட்டுப்புலி அழைத்துக் கொண்டுபோய், நீ ஆட்டுக் குட்டியில்லை நீ புலிக்குட்டி என்று விளங்கப்படுத்தியது. ஒரு நீர் நிலைக்கு அழைத்துச் சென்று இந்த நீரில் உன் முகத்தைப் பார். எனது முகம் போலவே உனது முகமும் இருக்கிறது. நீ எனது இனம். நீ ஆடு இல்லை என்று கூறியது. புலிக்குட்டி உண்மையை புரிந்து கொண்டது. இதேபோல் உலக இயக்கத்தில் (ப்ரகிருதியில்) சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதன் பரமாத்மாவினுடைய தத்வ ஞானத்தை அறிந்து கொள்ளும்போது தன்னை புரிந்து கொள்கிறான். முக்குணங்களில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்கின்றான். அப்போது அவனுக்குக் கிடைக்கும் ஞானம் ஸத், சித் ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கிறது.

பகவானுடைய நிர்குண, நிராகார தத்வத்தின் ப்ரபாவம், மாஹாத்ம்யம் (பெருமை) ரஹஸ்யம் இவற்றைத் தெள்ளென அறிவதே 'ஞானம்' எனப்படும். இவ்விதமே அவருடைய குணமுள்ள ஆனால் உருவமற்ற மற்றும் குணமுள்ள தெய்வீக உருவமுள்ள தத்துவத்தின் லீலை, ரஹஸ்யம், குணம், பெருமை, ப்ரபாவம் இவற்றினுடைய உண்மை அறிவுதான் விஞ்ஞானம் எனப்படும். இந்த ஞான விஞ்ஞானத்தை அறிந்து கொண்டால் மனிதனுடைய அஞ்ஞானம் அழிந்து ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவை பிரகாசிக்கச் செய்கிறது என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓம்

தத்புத்த யஸ்ததாத்மா நஸ்தந்நிஷ்டா ஸ்தத்பராயணா:
கச்ச ந்த்ய புநராவ்ருத்திம் ஜ்ஞாநநிர்தூ தகஸ்மஷா: 5/17

எவர்களுடைய மனம், புத்தி பரமாத்மாவில் ஒன்றியிருக்கிறதோ, ஸத், சித் ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவிடம் எவருக்கு இடையறாத ஐக்கியநிலை இருக்கிறதோ, பகவானை மட்டுமே சார்ந்திருக்கின்ற அத்தகைய மனிதர்கள் ஞானத்தினால் பாவமற்றவர்களாக ஆகி மீண்டும் திரும்பி வருதலில்லாத நிலையை அதாவது பிறவாப் பெருநிலையான பரமகதியை அடைகிறார்கள்.

மனமும் புத்தியும்
பரமத்தில் ஒன்றியோ;
சத், சித் ஆனந்த பரமத்தில்
இடையறா ஐக்கியம் பெற்றோ;
பகவனையே சார்ந்திருந்தால்!
ஞானத்தால் பாவமற்றவனாகி;
பிறவாப்பெரு நிலையாம்
பரமகதியை அடைவான்

ஒரு வேடன் ஒரு மானுக்குக் குறி வைத்தான். மான் தப்பி விட்டது. அவன் எய்த அம்பு மரத்தடியில் இருந்த ஒரு புற்றின் மேல் பாய்ந்தது. புற்றின் ஒரு பகுதி உடைந்து வீழ்ந்தது. வேடன் புற்றின் அருகில் சென்று பார்த்தபோது புற்றுக்குள் ஒரு முனிவர் தியானத்தில் வீற்றிருந்ததைக் கண்டு பயந்து விட்டான். அவன் அவனுடைய கிராமத்திற்கு வந்து அங்கிருந்த ஒரு துறவியிடம் நடந்தவற்றைக் கூறினான். அந்தத் துறவி

அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினார். அந்த முனிவரால் உனக்கோ வேறு எந்த உயிருக்குமோ பாதிப்பு எதுவுமே ஏற்படாது. இவர் உலக மாயையில் இருந்து விடுபட்டு ஸத், சித், ஆனந்த மயமான பரமாத்மாவிடம் சிதறாத சிந்தையுடன் ஒன்றி, மனம் அசைவற்று தியானத்தில் இருப்பவர் என்று கூறினார். இப்படிப்பட்ட நிலையில்தான் தியானிப்பவன், தியானம், தியானிக்கும் பொருள் என்ற மூன்று ('திரிபுடி') நிலைகளும் அற்றுப்போய் ஸத், சித், ஆனந்தமான பரமாத்மாவாகிய ஒரு பொருள் மட்டுமே தனித்து விளங்கும் நிலையென்று கூறப்படுகிறது. இதை அதுவாகவே ஆகுதல், அதாவது பரமாத்மாவுடன் ஒன்றி இருக்கும் நிலையென்று கூறப்படுகின்றது.

சுவாமி விவேகானந்தர், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரை குருவாக ஏற்று ஆன்மீக அறிவைப் பெற்றும், சாஸ்திரங்களைப் படித்து அறிவைப் பெற்றும் ஆன்மீக அறிவை விரிவடையச் செய்தது போல் ஞானயோகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள் ஆச்சார்யர்களிடமும் (ஆன்மீக குரு) சாஸ்திரங்களில் இருந்தும் இவ்வுலகம் பொய்யானது, மாயத்தோற்றம் என்று அறிந்து பாவமற்றவர்களாகி ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவே ஸத்யம் என்பதை அறிந்து கொள்கின்றனர். அதன்பிறகு மனதையும், புத்தியையும் பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியமாக்கி தியானத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். இந்நிலையில் ஆத்மா, பரமாத்மா என்ற வேற்றுமை மயக்கம் அழிகிறது என்றும் அப்போது தியானிப்பவர், தியானம், தியானப் பொருள் என்ற 'த்ரிபுடி' அற்றுப் போய்விடுகிறதென்றும் ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவாகிய ஒரு பொருள்மட்டுமே தனித்து விளங்குவதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவர்கள்

பிறவாப் பெருநிலையான பரமகதியை அடைகிறார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

வித்யாவிந்யஸம் பந்தே ப்ராஹ்மனே கவி ஹஸ்திநி
சநி சைவ ச்வாகே ச பண்டதா: ஸமத ர்சிந: 5/18

தத்துவ ஞானிகள் கல்வியோடும், பணிவோடும் கூடிய பிராமணனிடமும், பசுவிடமும், யானையிடமும், நாயிடமும், சண்டாளனிடமும் கூட ஸமநோக்குடைய வர்களே. (ஆத்மாவான பகவான் எல்லோரிடமும் ஸமமாக விளங்குகிறார் எனும் நோக்குடையவர்களே.)

ஸமநோக்குடையவனே
தத்துவஞானி!
கல்வியும் பணியும் கொண்ட
பிரமணனிடமும், பசுவிடமும்,
யானையும் நாயுமாய்;
சண்டாளனிடமும் கூட!

ஓருவன் வேகமாக வாகனத்தை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தான். வாகனத்தில் நாய் ஒன்று அடிபட்டு இறந்து விட்டது. நாய்தானே என்று சாதாரணமாக நினைத்துக் கொண்டு அதை ஒரு பொருட்டாகக் கருதாமல் வந்து விட்டான். வீட்டிற்கு வந்ததும் தன் தாய் இறந்ததை அறிந்தான். அழுது புலம்பினான். உறவினர்களுக்குத் தகவல் அனுப்பினான். இரண்டு நாட்கள் பூதவுடலை வீட்டில் வைத்து அதை அலங்கரித்து அடுத்த நாள் தான் ஈமக்கிரியையை செய்தான். அந்த நாய் வாகனத்தில்

அடிபட்டபோது அதைத் துச்சமாக நினைத்தான். அது எப்படித் துடிதுடித்து மரண வேதனைப்பட்டு இறந்திருக்கும் என்பதெல்லாம் அவன் மனதில் ஏற்படவில்லை.

ஓருவன் தன் பிள்ளை நன்றாக படிக்கவேண்டும் என்று விரும்பினான். ஆனால் பக்கத்து வீட்டுப் பிள்ளை பாடசாலைக்குச் செல்வதையே அவன் விரும்பவில்லை!

நான் எல்லா வசதிகளுடனும் வாழவேண்டும் என்று விரும்புகிறான். மற்றொருவன் தன்னைவிட வசதியாக வாழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதில் குறியாக இருக்கின்றான்.

பிராமணர்களைக் கண்டால் அவர்களை மனிதர்கள் வணங்குகிறார்கள் இவர்கள் வேத சாஸ்த்திரங்களைப் படித்தவர்கள் என்பதால்!

சண்டாளனைக் கண்டால் வெறுத்து ஒதுக்குகிறார்கள் இவனிடம் ஆபத்து இருக்கிறது என்று எண்ணுவதால்!

பசுவை விரும்புகிறான் அது பால் கொடுப்பதால்!

அடுத்த வீட்டு நாயைக் கண்டால் வெறுக்கின்றான் அது கடிக்கும் என்ற பயத்தால்!

தன்வீட்டு நாயை விரும்புகின்றான் அது காவல் காப்பதால்!

காட்டு யானையைக் கண்டால் பயப்படுகின்றான் தாக்கிவிடும் என்பதால்!

வீட்டு யானையை விரும்புகின்றான் அது தனக்கு உதவுவதால்!

இப்படி ஒவ்வொன்றிடமும் மனிதனுக்கு ஏற்றத் தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கின்றது.

ஆனால் தத்துவஞானியோ எல்லாவற்றிலுமே ஸமமான நோக்கு உடையவனாகவே விளங்குகிறான். எப்பொழுதும் எக்காரணத்திற்காகவும் அவர்களிடம் ஏற்றத்தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்காது என்று கூறப்படுகிறது. எல்லா உயிர்களுமே பரமாத்மா தான் என்ற எண்ணத்தில் ஒரே விதமாக எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்துபவனாக இருப்பான். தத்வஞானி நடைமுறையில் எந்த ஒரு ஜீவனுக்கோ ஜீவ சமுதாயத்திற்கோ துன்பம் நேரிடினும், எவ்விதமான வேற்றுமையுமின்றி அத்துன்பத்தைப் போக்க முயற்சி செய்வான் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

ந ப்ரஹ்மருஷியேத்ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத் விஜேத்ப்ராப்ய
சாப்ரியம்
ஸ்திரபத்தி ரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தித:

5/20

விருப்பமான பொருளை அடையும்போது மகிழ்ச்சி அடையாமலும் விரும்பாததை அடையும் போது கலக்கம் அடையாமலும் இருக்கும் நிலைத்த மதியடைய ஜையம் நீங்கிய பிரம்ம ஞானி ஸத், சித், ஆனந்தமய பரப்ரம்ம பரமாத்மாவில் எப்பொழுதும் ஒன்றி நிலைத்து நிற்கிறான்.

மகிழ்ச்சியும் அடையான்
 விருப்பத்தை அடையும்போது!
 கலக்கமும் அடையான்
 விரும்பாததை அடையும்போது!
 நிலைத்த மதியிடை ஜைம் நீங்கிய
 பிரம்ம ஞானி!
 நிலைத்து நிற்பான்
 ஸத், சித் ஆனந்த பரப்ரம்மத்திலே!

ஓரு கிராமத்தில் ஒரு இளம் துறவி இருந்தார். அவரை அந்த கிராம மக்கள் மிகவும் உயர்வாக மதித்து அவரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்று வந்தனர். அவரை நடமாடும் கடவுள் என்று அவர்கள் கூறி வந்தனர். அதே கிராமத்தில் ஒரு இளம் விதவைப் பெண் இருந்தாள். இவள் தனது மன அமைதிக்காக அந்தத் துறவிக்கு பணிவிடை செய்து வந்தாள். ஒரு சிலர் துறவிக்கும் இந்தப் பெண்ணுக்கும் கள்ளத் தொடர்பு இருப்பதாக கதை கட்டி விட்டார்கள். பெண்ணின் உறவினர்கள் கோபம் கொண்டு அந்தத் துறவியை அடித்து கிராமத்தை விட்டு விரட்டி விட்டார்கள். அந்தத் துறவி கிராமத்தின் பக்கத்தில் உள்ள காட்டிற்கு வந்து தியானத்தில் அமர்ந்து விட்டார்.

சில மாதங்களில் அதிக வெயில் காரணமாக அந்தக் கிராமத்தில் பஞ்சமும் பட்டினியும் தலைவிரித்தாடியது. கிராம மக்கள் கூடிப் பேசினார்கள். துறவியை கிராமத்தை விட்டு விரட்டியதால் தான் நமக்கெல்லாம் இந்த நிலையென்ற முடிவுக்கு வந்து அவர்களில் சிலர் உண்மையில் துறவி தப்பு செய்தாரா என்று அந்தப் பெண்ணிடம் விசாரித்தனர். இப்பொழுதான் முதல் முறையாக அவளிடம் முறையாக விசாரிக்கப்பட்டது.

சுவாமி இறைவனுக்குச் சமமானவர். அவர் எப்படி தப்பு செய்வார். எனக்கும் அவருக்கும் கதை கட்டியவர்கள் என்னை அவர்கள் ஆசைக்கு இனங்கும்படி நிர்ப்பந்தித்தனர். நான் மறுத்ததால் என்னைப் பழிவாங்கும் நோக்குடன் ஒரு கதையைக் கட்டி விட்டனர். நான் எனது மன அமைதிக்காக அவருக்கு பணிவிடை செய்தேன். அவர் என் மனதில் இறைவனாகத்தான் இருக்கின்றார். அவர் புனிதமானவர் என்று அவள் கூறினாள்.

மக்கள் வேதனைப்பட்டனர். முறையாக முதலே விசாரிக்காமல் விட்டு விட்டோமே என்று ஊர் பெரியவர்கள் வேதனை அடைந்தனர். எல்லோருமாகக் கூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். காட்டில் இருக்கும் துறவியை மீண்டும் கிராமத்திற்கு அழைத்துவர வேண்டும். அவருக்கு உரிய மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து கிராமத்தில் உள்ள சில பெரிய மனிதர்களை காட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

காட்டில் தியானத்தில் இருந்த அந்தத் துறவியிடம் சென்று மன்னிப்புக் கேட்டனர். மீண்டும் கிராமத்திற்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். அவர் மீண்டும் கிராமத்திற்கு வந்தார். மக்கள் எல்லோரும் கூடி அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டனர்.

அவர் மக்களை நோக்கிக் கூறினார்: எனக்கு நடந்தவையெல்லாம் பிராப்தத்தின் பயனே தவிர உங்கள் மேல் எந்தத் தப்பும் கிடையாது. முதலில் என்மேல் மதிப்பும் மரியாதையும் வைத்து என்னிடம் வந்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுச் சென்றீர்கள். அப்படிப்பட்ட நீங்களே விரட்டனீர்கள், மீண்டும் என்னை இப்போது

அழைத்து வந்துள்ளீர்கள். எல்லாமே ப்ராப்தத்தின் பயன்தான். உங்கள் மேல் எனக்கு எந்தவித மனக்கசப்பும் கிடையாது. நீங்கள் செய்தது எல்லாமே பிரகருதியின் விளைவுகளே! உங்கள் ஜீவாத்மாவும் எனது ஆத்மாவும் ஒன்றுதான் என்ற கருத்து உடையவன் நான்! நாம் எல்லோருமே ஒரே ஆத்மாதான். அப்படி இருக்கும்போது பிரகிருதியின் இயக்கத்தால் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்காக நான் ஏன் வேதனைப்பட வேண்டும், கோபப்பட வேண்டும் என்றார் துறவி. மக்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியில் பூரித்துப் போனார்கள்.

மக்கள் இந்தத் துறவியை உயர்வாக மதித்த போதும், அடித்துத் துன்பறுத்தி இகழ்ச்சியாகப் பேசி கிராமத்தை விட்டு விரட்டியபோதும், மீண்டும் கிராமத்திற்கு வந்தபோதும் எல்லா நிலைகளிலுமே அமைதியான மனநிலையிலேயே இருந்தார்.

ஸத்,சித் ஆனந்தமயமான பிரம்மதத்வத்தை நன்கு உணர்ந்தவன் பிரம்மம் என்றால் என்ன? பிரபஞ்சம் என்றால் என்ன? பிரமத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் என்ன தொடர்பு, ஆத்மா, பரமாத்மா என்றால் என்ன? ஜீவனுக்கும் ஈசுவனுக்கும் என்ன வேறுபாடு? ஆகிய பிரமத்தைப் பற்றிய உண்மைகள் அனைத்தையும் அறிந்தவன். பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை நேரிடையாக உணர்ந்தவன் என்று இப்படிப்பட்ட ஞானிகளைப் பற்றி கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

பாஹ்ய ஸ்பர்சேஷாவஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மநி
யத்ஶாகம்
ஸ ப்ரஹ்மயோக யுக்தாத்மா ஶகமஷயமச்நுதே 5/21

வெளியிலுள்ள புலன் நுகர் பொருட்களில் பற்றற்ற
மனமுடைய ஸாதகன் உள்ளத்தில் தியானத்தினால்
ஏற்படுகின்ற ஸாத்விகமான எந்த சுகம் உள்ளதோ
அதைப் பெறுகிறான். அதன்பிறகு ஸத், சித், ஆனந்த
மயமான பரப்ரம்ம பரமாத்மாவிடம் தியான
யோகத்தினால் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட அவன் அழியாத
ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

தியானத்தால் பெற்றிடுவான்!
சாத்விக சுகத்தை;
புலன் நுகர்பொருட்களில்
பற்றில்லா சாதகனே!
இரண்டறக் கலந்தே இவன்
அழியா ஆனந்தம் பெறுவான்
ஸத், சித் ஆனந்தமயமான
பரப்ரம்ம பரமாத்மாவிடமே!

இனிமையான இசையில் பற்று, இளம் பெண்கள்
உரசும்போது அந்த மென்மையில் பற்று, அழுகிய
பொருட்களைக் கண்டால் அவற்றில் பற்று, அறுசுவை
உணவில் பற்று, உயர்வான நறுமணத்தில் பற்று,
இப்படி உலகில் எல்லாவற்றிலும் பற்று ஏற்படுகிறது.
இதனால் சுகம் கிடைக்கின்றது. இந்தச் சுகம் அழிந்து
விடும் என்பதை தனது விவேக புத்தியால் அறிய
வேண்டும். அப்படி அதில் தெளிவு ஏற்படும்போது

அவற்றில் உள்ள பற்றைத் துறந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்படும். அப்பொழுது அவற்றின் பற்றை வைராக்கியத்தோடு துறந்து மனம் ஓய்வு பெற வேண்டும். அதன் பிறகு உள்ளத்தில் நிறைந்துள்ள சத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவை தியானம் செய்ய வேண்டும். இதனால் சாத்வீக ஆனந்தம் கிடைக்கும். இப்படிக் கிடைக்கின்ற சுகம் உலக புலன் நுகர் பொருட்களில் கிடைப்பதில்லை! இதன் பிறகு பரமாத்ம தியானத்தில் அசையாமல் அமர்ந்து விடுவதால் ஏற்படும் சுகம் எல்லாவற்றையும்விட சிறந்தது என்றும் இதனால் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட அவன் அழியாத ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஒம்

சக்ஞோதீஸ்ரைவ ய: ஸோடும் ப்ராக்சரீ விமோசஷணாத் காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்த: ஸ ஸாகி நர: 5/23

எந்தச் சாதகன் இம்மனிதப் பிறவியிலேயே உடல் அழிவதற்கு முன்பே காமத்தினாலும் கோபத்தினாலும் உண்டாகின்ற எழுச்சியைப் பொறுத்துக் கொள்வதற்குத் திறன் பெற்று விட்டானே அந்த மனிதனே யோகி. அவனே ஸகம் பெற்றவன்.

மனித உடல் அழியுமுன்பே
காமத்திலும் கோபத்திலும்;
உண்டாகும் எழுச்சியை;
திறன்பெற்றால் பொறுத்துக்கொள்ள;
அந்த சாதக மனிதனே!
சுகம்பெற்ற யோகியாவான்!

சுவாமிநாதன் சொத்து சுகத்தோடு வாழ்ந்தார். அவருக்கு மாளிகை போன்ற வீடு இருந்தது. தனது இரண்டு ஆண் பிள்ளைகளுக்கும் திருமணம் செய்து தனது வீட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டார். பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளென்று வீடு எப்பொழுதுமே கலகலப்பாக இருந்தது. ஒருநாள் திடீரென்று சுவாமிநாதன் இறந்து விட்டார். அவர் இறந்து சில மாதங்களிலேயே சொத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று முத்த மகன் கேட்டான். அவன் விருப்பப்படியே ஊர் பெரியவர்களை அழைத்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அப்போது தனக்கு மூன்று குழந்தைகள் இருப்பதாகவும், தம்பிக்கு ஒரு குழந்தை மட்டுமே இருப்பதாகவும் ஆகவே நிலத்தில் தனக்கு அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டான். ஆனால் தம்பி அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. வாக்குவாதம் நடந்தது. முடிவில் தம்பி கூறியபடி ஊர் பெரியவர்கள் சரிசமமாகவே சொத்தையும், நிலத்தையும் பிரித்துக் கொடுத்தனர். இதனால் இரண்டு குடும்பங்களும் ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொள்வதில்லை. தம்பியின் நிலத்தில் வாழையும், தென்னையும், செழித்து வளர்ந்தன. அதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அண்ணன் மனதில் வேதனை. அதே நேரத்தில் தம்பியும் தென்னந்தோட்டத்தில் நிற்பதைப் பார்த்தால் அவனை வெட்டி அந்தத் தென்னை மரத்திற்கே உரமாகப் போட வேண்டும் என்று மனம் துடிக்கும். அவனை வெட்டிப் போட்டுவிட்டால் அந்த நிலத்தைத் தான் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் தோன்றும்.

அண்ணன் தம்பிக்கு கிடைத்த நிலத்தின் மேல் ஆசைகொண்டு அதைத் தான் அடைய வேண்டுமென்று எண்ணியது காமம். அது கிடைக்காத போது தம்பிமேல் ஏற்பட்ட வெறுப்பு, அதனால் தம்பியையே வெட்டி

தென்னெங்கு உரமாகப் போடவேண்டுமென்று என்னும் அளவுக்கு ஏற்பட்ட கொதிப்பு குரோதம்.

இப்படிப்பட்ட மன எழுச்சிகளை அமைதியாக அதாவது உந்தப்பட்டுச் செயலில் இறங்காமல் தடுப்பதற்குரிய சக்தியைப் பெறுவது தான் இவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் திறமையாகும். போகங்கள்தான் சுகம் என்று நினைத்து அவற்றைப் பெறுவதற்காக முயற்சி செய்யும் போது காமகுரோதங்கள் ஏற்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் சுகம் பெற முடியாது. போகங்கள் துன்பத்திற்குக் காரணம் என்றும், நொடியில் அழிபவை என்றும் அறிந்து காம குரோதங்களை பகைவர்கள் என்றும் அறிந்து முற்றிலும் வென்று அவற்றின் பிடியிலிருந்து முழுமையாக விடுபட வேண்டும். இப்படி விடுபட்டால் சுகமாக வாழலாம் என்று கூறப்படுகிறது. மனிதப் பிறவி வாய்ப்பது மிகவும் அரிது. ஆகவே இப்பிறவியிலேயே காமத்தினாலும் கோபத்தினாலும் உண்டாகும் எழுச்சியைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் திறமை பெற வேண்டுமென்றும், அப்படித் திறமையைப் பெற்றுக்கொண்டால் அவன் யோகியாவான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதைப் பற்றி ஒரு புராணக்கதையுண்டு:

வளிஷ்டரின் ஆசிரமத்தை காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம் முதலிய சத்துருக்கள் நெருங்க முடியாது என்று கூறுவர். தம்முடைய நூறு புத்திரர்களை கொன்றுவிட்ட விசவாமித்தரரிடம் தம்மிடம் தவ வலிமை இருந்தும்கூட கோபம் கொள்ளாமல் அவருக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாது இருந்தார். இதைக் கண்டு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவரை அந்தணர்களுக்குத் தலைவர் ஆக்கினார்.

ஒம்

ஸ்வந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருஷயः சீணகல்மஷா:
சிந்நத்வைதா யதாத்மாநः ஸர்வபூதஹிதே ரதா: 5/25

எவர்களுடைய எல்லாப் பாவங்களும் அழிந்து
விட்டனவோ, எவர்களுடைய எல்லா ஜயங்களும்
ஞானத்தினால் தெளிவாக்கப்பட்டு விட்டனவோ, எவர்
அனைத்து உயிரினங்களின் நலனிலும் ஈடுபாடு
கொண்டவர்களோ, மேலும் எவர்களுடைய மனம்
சஞ்சலமின்றிப் பரமாத்மாவிடமே நிலைத்துள்ளதோ அந்த
ப்ரமத்தை அறிந்தவர்கள் ஸத், சித் ஆனந்தமயமான
நிர்குண, நிராகார, பரப்ரம்ம பரமாத்மாவை
அடைகிறார்கள்.

அழிந்தே பாவமெல்லாம்
தெளிவுபட்டே ஞானத்தால் ஜயங்கள்!
�டுபாடு கொண்டே
உயிர்களின் நலன்களில்!
நிலைத்து நின்றே மனம்
பரமாத்மாவிடமே சஞ்சலமின்றி!
அறிந்தவர் அந்த ப்ரமத்தை!
அடைந்திடுவர்
ஸத், சித் ஆனந்தமயமான
நிர்குண நிராகார பரப்ரம்ம பரமாத்மாவையே!

கோயில் கணக்காளர் ஒருவர் அவர் அவுவலகத்தில்
வேலை செய்துகொண்டிருந்த போது உள்ளே சென்ற
சிலர் அவரைக் கொலை செய்துவிட்டு அங்கிருந்த
பணத்தையும், பொருட்களையும், கொள்ளையடித்துச்
சென்றனர். ஊரே அழுதது. ஒரு பூச்சி புழுவுக்குக் கூட

தீங்கு செய்யாத மனிதனுக்கு இப்படி ஒரு சாவா! என்று வேதனைப்பட்டனர்.

நாம் அறிந்த புகழ்பெற்ற பாடகர் ஒருவர் இருக்கின்றார். இவர் முறையாக சங்கீதம் கற்காதவர் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் இவரின் சங்கீத ஞானத்தால் பல சங்கீத வித்துவான்களையும் மிஞ்சி விட்டார். இவையெல்லாம் எப்படி சாத்தியம்! இதுதான் முற்பிறவிகளில் செய்த கர்மங்களின் விளைவுகள். இதேபோல் முற்பிறவிகளில் செய்த கர்மங்களின் ஸம்ஸ்காரங்கள் இப்பிறவியில் செய்த கர்மங்களின் மனப்பதிவுகள் விருப்பு-வெறுப்பு முதலிய விகாரங்கள் அவற்றின் மெய்ப்பாடுகள் (மகிழ்ச்சி - சோகம் போன்ற உணர்ச்சிகள்) உள்ளத்தில் குவிந்து பந்தக்கிற்குக் காரணம் ஆகின்றன. இவையெல்லாம் இறைவனைப் பற்றிய தெளிவான ஞானம் கிடைக்கும்போது அழிந்துவிடும். அதன்பிறகு உள்ளம் தெளிவாக இருக்கும். ஞானத்தால் பரமாத்மாவை நேரிடையாக அடைந்ததும் அக்கணமே பாவங்கள் அழிவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

பரமாத்மாவை நேரிடையாக அடைந்ததும் அஞ்ஞானத்தால் ஏற்படும் ஐயம் (சந்தேகம்) அனைத்தும் அழிந்துவிடும். இவர்கள் அனைத்து உயிர்களிலும் நானே என்கிற ஆத்ம புத்தியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இதனால் எல்லோருக்காகவும் பாடுபடுவார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. எல்லோருக்காகப் பாடுபட்டாலும் அவற்றின் நலனில் ஈடுபாடு உள்ளவன் என்ற எண்ணமும் இவர்களிடம் இருப்பதில்லை.

இவர்கள் ஸத், சித் ஆனந்த மயமான, நிர்குண, நிராகார, பரப்ரம்ம பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள் என்று

கூறப்படுகிறது. இவர்கள் பாவம் அழிந்தவர்கள். சந்தேகமற்றவர்கள், வசப்பட்ட மனமுடையவர்கள். ஆகவே பிரம்மத்தை அறிந்தவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது.

ஓம்

காமக்ரோத வியுக்தாநாம் யதீநாம் யதேசேதஸாம்!

அபிதோ ப்ரஹ்மநீர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மநாம் 5/26

காம குரோதங்கள் விலகி, மனதை வசப்படுத்தி வெற்றி கொண்ட, பரப்ரம்ம பரமாத்மாவை நேரிடையாக அனுபவித்த ஞானியினுடைய நாற்புறங்களிலும் அமைதியின் இருப்பிடமாகிய பரப்ரம்ம பரமாத்மாவே நிறைந்து இருக்கிறார்.

காமக்ரோதம் விலகி
வசப்படுத்தி வெற்றிகொண்டு மனதை!
நேரிடையாக அனுபவித்தால்;
பரப்ரம்ம பரமாத்மாவை;
ஞானியின் நாற்புறமும்
அமைதியின் இருப்பிடமே!
பரப்ரம்ம பரமாத்மாகவே
நிறைந்து!

(1) காமக்ரோதம் - மலதோஷம் நீங்கியவர்

மனதுக்கும் புலன்களுக்கும் உரிய போகங்களில் ருசி பிறப்பதால் அவற்றை அடையவேண்டும் என்ற அவாவுக்கு காமம் என்று பெயர்.

காமத்தின் காரணமாக உள்ளத்தில் ஏற்படும் பலவிதமான எழுச்சிதான் வேகம். அதேபோல மனம் புத்தி புலன்களுக்கு இடையூறாகத் தோன்றும் பொருட்கள் வந்து சேரும் போதும் விரும்பியது கிடைப்பதில் இடையூறு நேரும்போதும் அவற்றிற்குக் காரணமாவதால் ஏற்படும் வெறுப்பு, அதனால் மனதில் ஏற்படும் கொந்தளிப்பு இவையே குரோதம். (தனக்குத் தீங்கு விளைவித்தவர் மீதும், நீதிக்கு விரோதமாகவுமோ தன் மனப்பாங்குக்கு விரோதமாகவோ நடப்பவர் மீதும் ஆத்திரம் கொள்வது.)

(2) மனவடக்கம் - விசேஷப் தோழம் :

விவேகமும், வைராக்கியமும் கனிந்துவிட்டால் இயல்பாகவே மனம் அடங்கி சலனமற்று அமைதி பெறுவது. (தடுமாற்றம் இல்லாமல் இருப்பது.)

I. விவேகம்

ஸத் (உள்ளது) அஸத் (இல்லாதது) நித்தியம் (என்றும் உள்ளது) அநித்தியம் (அழிவது) என்று பொருட்களை பகுத்தறிவதே விவேகம். அதாவது மெய்ப்பொருளான பரம்பொருளை உள்ளபடியே அறிந்து அனுபவம் பெறுவதே விவேகம் எனப்படும். எல்லா நிலைகளிலும் ஒவ்வொரு பொருளிலும், ஒவ்வொரு கணமும் ஆத்மா எது, ஆத்மா அல்லாதது எது என்று பிரித்து ஆராய்ந்து கொண்டேயிருந்தால் இந்த விவேகம் கைகூடும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

II. வைராக்கியம்

விவேகத்தினால் ஸத்-அஸத், நித்யம்-அநித்யம் இவற்றின் பாகுபாட்டை அறிந்து கொண்ட பின்னர்

அஸ்த், அநித்யம் இவற்றின் ஈடுபாடு தானாகவே நீங்கிவிடும். இதற்குத்தான் வெராக்கியம் என்று பெயர். எதிலும் ஆசை அறவே இருக்கக் கூடாது. உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் கூடப் பற்றற்ற தன்மை இருக்க வேண்டும். பிரம்மலோகம் வரையிலான போகங்கள் அனைத்திலும் ஆசையோ, பற்றோ சிறிதுகூட இருக்கக் கூடாது.

(3) ஆத்மாவை உள்ளவாறு அறிந்தவர்கள் - ஆவரணதோழம் நீங்கியவர்

பாவம் அழிந்தவர்கள், சந்தேகமற்றவர்கள், வசப்பட்ட மனமுடையவர்கள்.

இந்த மலம், விஷேபம், ஆவரணம் என்ற மனதின் மும்மலங்களும் ஞானத்திற்கு இடையூறுகள். இம்மூன்றும் ஞானிகளிடம் அறவே இருப்பதில்லை இவர்களுக்கு பரமாத்மாவைப் பற்றி பூரண ஞானம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஞானிகளைச் சுற்றி எல்லாப் புறங்களிலும் நித்தியமான, நிரந்தரமான விஞ்ஞான ஆனந்தமயமான பரப்ரம்ம பரமாத்மாவே நிறைந்திருக்கிறார் என்று கூறப்படுகிறது.

(பகவானுடைய குணமுள்ள ஆனால் உருவமற்ற மற்றும் குணமுள்ள தெய்வீக உருவமுள்ள தத்துவத்தின் லீலை, ரஹஸ்யம், குணம், பெருமை பிரபாவம் இவற்றினுடைய உண்மை அறிவு-விஞ்ஞானம்.)

ஓம்

ஸ்பர்சாந்க்ருத்வா பஹிர்ப ரஹ்யாம்ச்சகஷாச்

சைவாந்தரே ப்ருவோ:

ப்ராணாபாநள் ஸமெள க்ருத்வா நாஸாப்

யந்தரசாரினைள 5/27

யநேந்த்ரியமநோபுத்தீர்முநிர்மோகஷ பராயண:

விக தேச்சாபயக்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ: 5/28

வெளி விஷய போகங்களைச் சந்தியாமல் அவற்றை வெளியிலேயே தள்ளிக் கண்களின் பார்வையை இருப்ருவங்களின் நடுவிலும் நாசியின் உள்ளே ஸஞ்சரிக்கின்ற ப்ராண, அபான வாயுக்களை ஸமமாக்கி இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு மோகஷத்தில் குறியுள்ள பரமாத்மாவையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்ற முனிவனான அவன் எப்பொழுதும் விடுதலை பெற்றவனே.

இரு புருவங்கள் நடுவே

பார்வையை நிறுத்தி;

பிராண அபான வாயுவை

ஸமமாக்கி நாசியில்;

அடக்கியே

புலன், மனம், புத்தியை!

விடுபட்டே

ஆசை, பயம், கோபத்தில்;

சிந்தித்தால் பரமாத்மாவையே

மோகஷத்தில் குறியாய்;

விடுதலை பெற்றவனாவான்

எப்பொழுதும் இவனே!

நமது மனம் இவ்வுலகில் உள்ள போக விஷயங்களையும் அவற்றைப் பற்றிய கவர்ச்சிகளையும் நிறைத்து கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் முன்வினை மனப்பதிவுகளும் இருக்கின்றன. இவை மனதில் பற்றுதலையும் ஆசையையும் உண்டாக்கி விடுகின்றன. ஆகவே மனிதனால் அமைதியாக இருக்க முடிவதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மனிதனால் தியானம் செய்யவே முடியாது. மனதில் உள்ள போகம் பற்றிய கவர்ச்சியான சிந்தனைகள் குரங்கு மரத்துக்கு மரம் தாவுவதுபோல் தாவிக் கொண்டேயிருக்கும். இந்த போகம் தான் மனிதனுக்கு சுகத்தைத் தரும் என்ற எண்ணம் இருக்கும்வரை மனம் ஓய்வில்லாமல் அலைந்து கொண்டுதான் இருக்கும். போகமும் போகத்தில் உள்ள கவர்ச்சியும் பொய்யானவை, அழியக் கூடியவை என்பதை விவேகம், வெராக்கியம் இவற்றின் மூலம் அறிந்து மனதில் இருந்து அகற்றிவிட வேண்டும். அப்பொழுது மனம் ஓய்வு பெறும். அமைதி ஏற்படும். இந்நிலையில் நம்மால் நம் விருப்பப்படி ஒரு குறியில் மனதை நிறுத்த முடியும். புத்தியும் பேதலிக்காமல் இருக்கும். புலன்களை தன் வசப்படுத்துவதனால் பிரத்யாஹாரமும், மனதை தன் வசப்படுத்துவதால் தாரணையும், புத்தியை தன் வசப்படுத்துவதால், அதாவது புத்தியை அசையாது ஓரிடத்தில் நிலைகொள்ளச் செய்வதால் தியானமும் எளிதாகின்றன. ஆகவே ‘தியானம் செய்தல்’ என்னும் யோகத்தில் இம்முன்றும் தன்வசப்படுத்துவது மிகவும் அவசியம்.

தியானம் செய்யும் போது கண்பார்வையை புருவ மத்தியில் திருத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கூறப்படுகின்றது. புருவ மத்தியில் இரண்டு இலைகள் கொண்ட ஆக்ஞாசக்கரம் இருப்பதாகவும் இதன் அருகில்

ஏழு உறைகள் (கோசங்கள்) உள்ளனவென்றும், அவற்றில் கடைசி கோசத்தின் பெயர் “உந்மநி” என்றும், அதை எட்டிவிட்டால் ஜீவன் மறுபிறவி எடுக்கமாட்டான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே யோகிகள் ஆக்ஞா சக்கரத்தில் பார்வையை நிலைக்க வைக்கின்றனர்.

தியானம் செய்யும் போது ப்ராணனும், அபானனும் சீராக (ஸமமாக) இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. முதலில் இடது நாசி மூலம் அபான வாயுவை உள்ளே இழுத்து வலது நாசி மூலம் பிராணவாயுவை வெளியே தள்ள வேண்டும். பிறகு அபான வாயுவை வலது நாசி மூலம் உள்ளே இழுத்து பிராணவாயுவை இடது நாசி மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் ப்ராண, அபான வாயுக்களைச் சீராக்கும் பயிற்சி செய்யும் போது பகவத் நாமத்தை ஜபம் பண்ண வேண்டும். வாயுவை வெளிப்படுத்தும் போதும், உள்ளிழுக்கும் போதும் சரியான சீரான ஒரே வினாடிக் கணக்கில் செய்வதுடன் அந்தப் போக்குவரத்தை ஸமமாகவும் கொஞ்ச கொஞ்சமாக நுட்பமாகவும் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் தொடர்ந்து பயிற்சி செய்து மூச்சு விடுவதும், உள்ளிழுப்பதும், ஸமமாகவும், அமைதியாகவும், நுட்பமாகவும் ஆகிவிடும் போது மூச்சு வெளியே செல்வதோ, உள்ளே கண்டத்திலே வருவதோ கூடத் தெரியாது இதுதான் பிராணனும் அபானனும் ஸமமாகவும் நுட்பமாகவும் செல்கின்றன என்பதற்கு அடையாளம் என்று கூறப்படுகிறது.

இப்படி கண்பார்வையை புருவத்தின் மத்தியில் நிறுத்தி பிராண, அபான வாயுக்களை சீராக்கிக் கொண்டு புலன்கள், மனம், புத்தி, இவற்றை அடக்கி போக

விஷயங்களில் இருந்து விடுபட்டு பரமாத்மாவையே சிந்தித்து தியானம் செய்பவன் இரண்டற்ற பரம மங்களமயமான, பரம ஆனந்த நிலையை அடைகின்ற மோகஷத்தில் குறியுள்ளவன் என்றும் இவன் விடுதலை பெற்றவன் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஓம்

ஜ்ஞாநிவஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த் ரிய:
யுத்த குத்யுச்யதே யோகீ ஸம யோஷ்டாச்மகாஞ்சந: 6/8

எவரது உள்ளம் ஞானத்தாலும் விஞ்ஞானத்தாலும் நிறைந்து திருப்தியாக இருக்கிறதோ, எவர் தம் நிலையிலிருந்து எந்தச் சூழ்நிலையிலும் விகாரமின்றி இருக்கிறாரோ, எவர் தம் புலன்களை நன்கு அடக்கி வசப்படுத்தியுள்ளாரோ, மேலும் எவர் மண், கல், பொன் ஆகியவற்றில் சமபாவனை கொண்டு உள்ளாரோ அந்த யோகி பகவானை அடைந்தவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ஞானமும் விஞ்ஞானமும்
உள்ளம் நிறைந்து;
விகார மற்றே
எந்தச் சூழ்நிலையிலும்
அடக்கியே புலன்களை
தன்வசப்படுத்தி;
ஸம பாவனை கொண்டோர்
மண், கல், பொன்னில்;
அழைக்கப்படுவர் ஜிவரே
ஜிறவனை அடைந்தவரென்றே!

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் ஆகிய எட்டு வகையான பிரக்ருதி இறைவனின் ஜடாப்ரக்ருதி (அபரா).

இவ்வுலகம் தாங்கப்படுவது இறைவனின் ஜீவரூபமான சேதன் பிரக்ருதி (பரா). இறைவனே எல்லா உலகிற்கும் உற்பத்தியாகும் இடம். அவ்வாறே ஒடுங்கும் இடம்.

உலகனைத்தும் நூலினால் மணிகளைப் போல் என்னிடம் கோக்கப்பட்டுள்ளன. சராசரங்கள் அனைத்திற்கும் நிலையான விதை என்று என்னை அறிந்து கொள். முக்குணத்தில் இருந்து தோன்றிய உணர்வுகள் எல்லாம் என்னிடமிருந்தே தோன்றியவை. ஆனால் உண்மையில் அவற்றில் நானும், அவை என்னிடமும் இல்லை.

என்னையே எப்பொழுதும் புகலாகக் கொண்டவர்கள் முக்குணமாகிய என்னுடைய மாயையைக் கடந்து விடுவார்கள்.

என்னை தத்துவர்தியாக அறிகின்ற ஞானிக்கு நான் மிகவும் இனியவன். ஞானி என்னுடைய ஸ்வரூபமே என்பது என்னுடைய கருத்து.

பல பிறவிகளுக்குப் பிறகு கடைசிப் பிறவியில் தத்துவஞானம் அடைந்த மனிதன் அனைத்தும் வாஸ்தேவனே என்று என்னைப் புகலாகக் கொள்கிறான்.

என்னுடைய பக்தர்கள் எவ்விதம் வழிபட்டாலும் முடிவில் என்னையே அடைகின்றனர்.

என்னுடைய யோக மாயையால் மறைக்கப்பட்டுள்ள நான் எல்லோருக்கும் புலப்படுவதில்லை.

முன்பே உயிர் வாழ்ந்து இறந்தவர்களையும், இப்போது இருக்கிறவர்களையும் அவ்வாறே இனித் தோன்றப் போகிறவர்களையும் ஆன எல்லா உயிர்களையும் நான் அறிவேன்.

எவர் என்ன சரணமடைந்து மூப்பு, மரணம் இவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்காக முயல்கிறார்களோ அவர்கள் அந்த பிரமத்தையும், ஜீவ சமுதாயத்தையும் அவ்வாறே சம்பூர்ண கர்மத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றனர்.

எவர்கள் உயிர் பிரியும் நேரத்தில் கூட பிரம்மம், அத்யாத்மம், கர்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியக்ஞம் எல்லாம் வாஸூதேவனே என்னும் உண்மையை அறிகிறார்களோ அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். (எழாவது அத்தியாயம்.)

இதுதான் ‘ஞான விஞ்ஞான யோகம்.’ இதை விளக்கமாக அறிந்துகொண்டால் அறிய வேண்டியது மேலும் ஒன்றும் இல்லை என்று பகவான் கூறுகின்றார். இதைத் தெளிவாக அறிந்து உள்ளம் நிறைய வேண்டும்.

மனிதனை துயரங்கள் வந்தடையும் போது எந்த நிலையிலும் தடுமாறாமலும் மாற்றங்கள் அடையாமலும் மனதில் விகாரம் உண்டாகாமல் மனம் உறுதியுடன் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்து நிற்க வேண்டும். பரமாத்மாவைப் பற்றிய தெளிவு நம்மிடம் இருந்தால் துயரங்கள் வந்தடையும் போது அதை துச்சமாக மதிக்கும் சக்தி நம்மிடம் வந்துவிடும். அதன்பிறகு துயரம் ஒரு துரும்பாகி விடும். பொறுமையில் பூமாதேவியாகி விடுவோம்.

உலகே மாயை என்று கூறுவதுபோல் இந்த உலகில் உள்ள பொருட்கள் எல்லாமே தோன்றி அழியக் கூடியவை. நீர்க்குமிழி தோன்றும் ஒரு நொடியில் அழிந்துவிடும். சமையலுக்கு வாங்கி வரும் பண்டங்கள் சமையல் அறையில் நிறைந்திருக்கும். சிறிது நேரத்தில் எல்லாம் அழிந்து குழம்பாக சட்டிக்குள் இருக்கும். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உணவாக மாறி வயிற்றுக்குள் சென்றுவிடும். இன்னும் சில மணி தியாலத்தில் கழிவுப் பொருளாகவிடும். இவ்வுலகில் இப்படி எல்லாமே பல மாற்றங்களைப் பெற்று முடிவில் அழிந்துவிடும். மாடமாளிகைகள் கூட கோபுரங்கள் எல்லாமே அழிந்துவிடும். இந்த உண்மையை அறிந்துகொண்டால் நாம் உலக மாயையில் சிக்கிக் கொள்ள மாட்டோம். நம் புலன்கள் நமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிடும். நம் புலன்கள் நாம் சொல்கிறப்படியெல்லாம் கேட்கும். அவை அதன் பிறகு நமக்கு எந்தக் கலக்கத்தையும் உண்டு பண்ணுவதில்லை.

இறைவன் எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி இருக்கின்றார் என்ற உண்மையை அறிய வேண்டும். முழு உலகமும் அவரின் சக்தி “உலகனைத்தும் நூலில் மணிகள் போல் என்னிடம் கோர்க்கப்பட்டுள்ளன” என்று கூறினாரே! அவரின் சக்தியில்லாமல் எதுவுமே இல்லை! கல், மண், தங்கம் முதலிய எல்லாப் பொருட்களிலுமே அவரின் சக்தி இருக்கின்றது. இதை அறிந்த ஞானி முழு உலகப் பொருட்களையும் சமமாகவே பார்க்கிறான். இவர்கள் முன் தங்கத்தை குவியலாகக் கொட்டி வைத்தாலும் இரண்டுமே ஒரே சிந்தனையுடனேயே நோக்கப்படும். எந்தவொரு உயர்வு, தாழ்வும் அவர் பார்வையில் இருக்காது.

இரண்டுமே இறைவனின் சக்தியைக் கொண்டதுதான் என்பதால் அவர் பார்வையில் இரண்டும் ஒன்றே!

இப்படி ஞானவிஞ்ஞானத்தால் உள்ளம் நிறைந்து திருப்தி பெற்று, விகாரமின்றி. புலன்களை அடக்கி, பிரபஞ்சத்தை சமநோக்கு கொண்டுள்ள யோகிகள் பகவானை அடைந்தவர்கள் என்று பகவன் கூறுகின்றார்.

ஓம்

யோகீ யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மாநம் ரஹஸி ஸதீத:
ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராசீர பரிக்ரஹ: 6/10

மனம் புலன்களுடன் கூடிய உடலை அடக்கி எதிலும் ஆசையில்லாமல், தனக்கென்று எதையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாத யோகி தனி ஒருவனாகத் தனியான இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு ஆத்மாவை இடைவிடாது பரமாத்மாவில் இணைக்க வேண்டும்

மனம் புலன் உடலையும்

அடக்கிய;

எதையுமே தனக்கென்று

சேர்த்துக்கொள்ளா;

எதிலுமே ஆசையில்லா

யோகி!

தனியே ஒருவனாய்

தனியிடம் அமர்ந்து;

இணைக்க வேண்டும் ஆத்மாவை

இடைவிடாது பரமாத்மாவில்!

அரசன் தன் ஆசை நாயகியிடம் மயங்கி இருக்கும்போது அவள் அதிகாரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு மந்திரிமார்களை தனக்கு வேண்டியபடி ஆட்டிப் படைக்கின்றாள். அதனால் நிர்வாகம் சீர்கெட்டு விடுகிறது. அதேபோல் தான் மனிதன் காமத்திற்கு இடம் கொடுப்பதால் அது மனம், புத்தி, புலன்கள் மீது ஆட்சி செலுத்துகிறது. இதனால் ஞானத்தை காமம் மறைத்து விடுகிறது. மனிதன் பிறந்த பயனை அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறது. முதலில் மனம், புலன்கள், உடலையும் அடக்கி தம்வசப்படுத்த வேண்டும். அதற்குக் காமத்தை ஒழித்துவிட வேண்டும். காமம் ஒரு மாயை என்று அறிந்து, வைராக்கியத்தோடு அதை ஒழிக்கவேண்டும். இறைவனைப் பற்றிய விஷயங்களில் புலன்களை ஈடுபடுத்தி இறைவழிபாட்டில் கவனத்தை திருப்பிவிட வேண்டும். இந்த இரண்டு வழிமுறைகளையும் நாம் பின்பற்றலாம். அதாவது உலகம் ஒரு மாயை என்பதற்கு விளக்கம் தேடிக்கொள்வது. மற்றது இறைவழிபாட்டில் மனம், புத்தி, புலன்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது. இப்படிச் செய்வதால் மனம், புலன்களுடன் கூடிய உடலை அடக்கிவிட முடியும். இதனால் ஆசை அழிந்து விடும்.

ஆசையைத் துறந்தவுடன் உலகியல் பொருட்கள் எதுவுமே தனக்குத் தேவையற்றதாகி விடும். இவன் சுகத்திற்காக எந்தச் செயலையும் செய்ய மாட்டான். எந்த மனிதனையும் நாட மாட்டான். எல்லாவிதமான இச்சை, பற்றுதல், வாசனை முதலியவற்றை அறவே துறந்து விட்டவனாக இருப்பான். இவன் தனக்கென எதையும் சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டான். தனது என்ற மனப்பான்மையே இல்லாதிருப்பான்.

ஒருமுறை பட்டினத்தார் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் எப்பொழுதும் சாப்பிடும்போது கற்றரையைத் துடைத்து விட்டு அதில்தான் சாப்பிடுவது என்று வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அவர் சாப்பிடும் போது ஒரு பிச்சைக்காரன் அவரிடம் போய் பிச்சை கேட்டான். அதற்கு பட்டினத்தார் “நான் ஒரு ஆண்டி. அதோ உட்காந்திருக்கிறான் ஒரு பணக்காரன். அவனைக் கேள்” என்று, அங்கிருந்த பத்திரிகியாரைக் காட்டினார். பத்திரிகியாரும் ஒரு துறவிதான். ஆகவே பத்திரிகியார் ஓடிவந்து சுவாமி என்னைப் பணக்காரன் என்கிறீர்களே? என்றார். அதற்கு பட்டினத்தார் பின் என்னப்பா என்னிடம் என்ன இருக்கின்றது? உனக்குச் சொந்தமாக ஒரு ஓடும், நாயும் இருக்கின்றனவே! என்றார்.

ஓடுகூட தனக்கென்று இருக்கக்கூடாது துறவிகளிடம் என்பதை பட்டினத்தார் கூட்டிக் காட்டுகின்றார். இப்படி எல்லாவற்றையும் துறந்து ஆசையில்லா துறவி மனம், புத்தி, இவற்றின் மூலம் இடைவிடாது பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை சிந்தித்து அச்சிந்தனையில் உறுதியாக இருந்து தன்மயமாகிவிட வேண்டும். அதாவது தியானத்தில் இருந்து ஆத்மாவை பரமாத்மாவில் இணைக்க வேண்டும்.

தியானம் செய்யும்போது காடு, மலை, குகை முதலிய ஏகாந்தமான இடங்கள் தியானத்திற்கு உகந்தவை என்றும் பலபேர்களுடைய நடமாட்டம் இருக்கும் இடம் தியானத்திற்கு ஆகாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

தியானத்தைப் பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் கூறும்போது அமைதியான சுத்தமான அறையில் தியானம் செய்யலாம் என்று கூறுகின்றார். தியானம் ஒரு குருவின் ஆலோசனையுடன் செய்வது சிறந்தது.

ஓம்

யதாதீபோ நிவாதஸ் தோ நேங்கதே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா
யோகினோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக மாத்மந: 6/19

காற்று வீசாத இடத்தில் இருக்கும் விளக்கின் சுடர்
எப்படி அசையாமல் இருக்குமோ, அதே உவமை
பரமாத்மாவின் தியானத்தில் ஈடுபடுகின்ற யோகியினுடைய
வெற்றிகொள்ளப்பட்ட மனதிற்கும் உவமையாகச்
சொல்லப்பட்டது.

அசையாது காற்றிருந்தால்
அசையாது சுடர் அங்கே!
அசையாது யோகியின்
மனதும் இதுபோல்!
வெற்றிகொண்டதால் மனதை
பரமாத்ம தியானத்தின் போதும்!

ஞான விஞ்ஞானத்தின் மூலம் நிறைவுபெற்ற,
வசப்பட்ட உள்ளம் மேகமில்லா வானம் போல்
தெளிவாக இருக்கும். உலகியலில் உள்ள எந்த ஒரு
சக்தியும் இந்த உள்ளத்தில் சஞ்சலத்தை உண்டு
பண்ணிவிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட சித்தம் தான்
பரமாத்மாவில் அசையாமல் நிலை பெற முடியும்.
இப்படிப்பட்ட உள்ளத்துடன் யோகி பரமாத்மாவை
தியானம் செய்யும் போது அசையாத தீபச் சுடர்போல்
அந்த உள்ளம் இருக்கும். அதன் பிரகாசம் தெய்வீகமான
ஞானச் சுடராக இருக்கும்.

இந்த உள்ளத்தில் வீணான சிந்தனை, சோம்பல்,
பிரமை, விஷேபம் எல்லாமே விலகிவிடும். இவற்றில்
இருந்து இந்த உள்ளம் வெற்றிகொள்ளப் பட்டதால்

பரிசுத்தமானதாக (தூய்மை) இருக்கும். இந்த தூய்மையான உள்ளத்தில் பரமாத்ம தியானம் செய்யும் போது பளப்பளப்பான வெள்ளித்தட்டில் சூரிய ஒளி பட்டதுபோல் தெய்வீகம் பிரகாசிக்கும் என்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

ஓம்

யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி
தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ மே ந ப்ரணச்யதி 6/30

எவன் எல்லா சராசரங்களிலும் எல்லோருக்கும் ஆத்மாவான வாஸூதேவனான நானே வ்யாபித்திருப்பதாகப் பார்க்கிறானோ, எல்லா சராசரங்களும் வாசுதேவனான என்னிடம் அடங்கி இருப்பதாகப் பார்க்கிறானோ அவனுக்கு நான் காணப்படாமல் போவதில்லை. அவனும் எனக்குக் காணப்படாமல் போவதில்லை.

எல்லோருக்கும் ஆத்மா
வாஸூதேவனே!
எல்லா சராசரங்களும்
வாஸூதேவனே!
எல்லா சராசரங்களின் அடக்கமும்
வாஸூதேவனிடமே!
என்று என்னை
எவன் பார்த்தாலும்
எனக்கு அவன்
போவதில்லை காணப்படாமல்!
அவனுக்கு நானும்
போவதில்லை காணப்படாமல்!

வீட்டில் பூஜை அறையில் இறைவனை வணங்குகிறான். காட்டிலும் கல்லை வைத்து வணங்குகிறான். கோயிலில் தங்கத்தால் சிலை வைத்தும் வணங்குகிறான். சூரியனையும் வணங்குகிறான். வர்ன பகவானையும், வாயு பகவானையும், அக்கினி தேவதையையும், வணங்குகிறான். துறவியைக் கண்டால் வணங்குகிறான். பெற்றோர், பிராமணர் என்று எல்லோரையும் வணங்குகிறான். இப்படி ஒரு இந்து வணங்காதது உலகில் எதுவுமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு அவன் எல்லா இடத்திலும் எல்லாவற்றையுமே வணங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றான். எல்லா சராசரங்களிலும் வாஸ்தேவனைப் பார்க்கவேண்டும் என்று பகவான் கூறுகிறாரே அந்த வழிமுறையில் வந்தவைதான் இந்த வணக்க முறைகளாக இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

தெய்வீக இசை, தெய்வீகக் குழந்தை, தெய்வீகப் பார்வை, தெய்வீகக் காதல், இப்படியெல்லாம் கூறுகிறார்களே இவையெல்லாம் என்ன? ஆம்! இங்கெல்லாம் தெய்வீக சக்தி வெளிப்படுகிறது. தெய்வ சக்தி எல்லா இடங்களிலும் இருந்தாலும் இப்படி சில இடங்களில் வெளிப்படையாகவே பிரதிபலிக்கின்றது.

பனிபடார்ந்த மலை முகடுகளில், அழகான இயற்கைக் காட்சிகளில், ஒடும் நதிகளில், கடல் அலைகளில், நீர்வீழ்ச்சிகளில், குழந்தைகளின் சிரிப்பில், மங்கையரின் கண் அசைவில், தாயின் பாசத்தில், ஆனந்தக் கண்ணீரில் இப்படிப்பட்ட பலவற்றில் இறைவனின் சக்தி வெளிப்படுவதை கவிஞர்கள் பார்க்கின்றார்கள். இவற்றில் தன்னையே மறந்து போய்விடுகிறார்கள்.

குரிய ஒளியிலும், சந்திர ஒளியிலும், காற்றிலும், இடி முழக்கத்திலும், மின்னல் ஒளி வீச்சிலும், மழைத் துளியிலும் வேத சாஸ்திரங்களிலும் எல்லா உயிர்களிலும், எல்லா விதைகளிலும் என்று இறைவன் இல்லாத இடமே இல்லை. இப்படி இறைவன் எல்லா சராசரங்களிலும் மின்சாரம் மின் கம்பியில் இருப்பதுபோல் இருக்கின்றார். நாம் தூய்மையான உள்ளத்தோடும் ஞானத்தோடும் பார்த்தால் எல்லா இடங்களிலுமே இறைவனைப் பார்க்க முடியும்.

ஒரு நடிகர் ஒரு படத்தில் ஒன்பது வேடங்களில் நடித்தார். அது ஒன்பது மனிதர்களின் வித்தியாசமான ஒன்பது வாழ்க்கை முறைகள். படத்தைப் பார்க்கும் போது ஒன்பது நடிகர்கள் நடிப்பதுபோல் இருந்ததே தவிர ஒரு நடிகர்தான் ஒன்பது வேடத்தையும் ஏற்று நடிப்பதாகக் கூற முடியவில்லை, அப்படிப்பட்ட வித்தியாசமான நடிப்பு. வித்தியாசமான உணர்ச்சிகள் வெளிப்பாடு. படம் பார்த்தவர்களிடம் படத்தைப்பற்றிக் கேட்டால், அந்த நடிகர் எவ்வளவு சிறப்பாக ஒன்பது வேடத்திலும் நடிக்கின்றார் என்று கூறினார்களே தவிர, ஒன்பது பேரும் எவ்வளவு சிறப்பாக நடிக்கின்றார்கள் என்று கூறவில்லை. காரணம் ஒரு நடிகரிடம் இருந்துதான் ஒன்பது பேரும் வந்தார்கள் என்பது ரசிகர்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஒன்பது பேரும் அந்த ஒரு நடிகரிடம்தான் அடக்கம். இதேபோல் தான் எல்லா சராசரங்களும் வாஸ்தேவனான பகவானிடம் அடங்கி இருப்பதாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று பகவான் கூறுகின்றார்.

கண்ணன் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது ஒரு நாள் மன்னைத் தின்றான். அன்னை யசோதை அதட்டினாள்.

“வாயைக் காட்டு. நீ மறைத்து ஏன் மண்ணைத் தின்றாய்” என்று கேட்டாள். “அம்மா! என்மேல் உனக்கு நம்பிக்கை இல்லையானால் இங்கே என் வாயைப் பார்” என்று கண்ணன் தன் வாயைத் திறந்து காண்பித்தான். பார்த்துவிட்டு யசோதை திடுக்கிட்டுப் போனாள். கண்ணனுடைய சிறுவாயில் அண்டசராசரங்கள் எல்லாம் - ஜீவன்கள், ஆகாயம், பத்து திக்குகள், மலைகள், தீவுகள், கடல்கள், பூமி, காற்று, நெருப்பு, சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், புலன்களின் அதிபதியான தேவதைகள், புலன்கள், மனம், ஒலி முதலிய விஷயங்கள், மாயையின் முக்குணங்கள். எல்லா பிராணிகள் - அவற்றின் பலவித உடல்கள் வரஜ மண்டலம் முழுவதையுமே கண்டாள் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கே எல்லா சராசரங்களும் வாஸுதேவனிடம் அடங்கி இருப்பதைத்தான் கூறப்படுகிறது.

எல்லோருக்கும் ஆத்மாவாக விளங்கும் வாஸுதேவன் எல்லா சராசரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்றார் என்பதை அறியும் அதே நேரம், எல்லா சராசரங்களும் வாஸுதேவனிடம் அடங்கி இருப்பதாகவும் பார்க்க வேண்டும். தனது ஞானத்தால் இதை அறிந்து கொள்கிறவன் இறைவனைக் காணமுடியும் என்று பகவான் கூறுகின்றார். அதேபோல் இறைவனும் இவனை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று பகவான் கூறுகின்றார்.

ஓம்

கேஷத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வஷேத்ரேஷ பாரத
கேஷத்ர கேஷரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜஜ்ஞாநம்

மதம் மம 13/2

அர்ஜீன! நீ எல்லா கேஷத்ரங்களிலும் உள்ள கேஷத்ரக்ஞன் அதாவது ஜீவாத்மாவும் நானே என்று தெரிந்து கொள். மேலும் கேஷத்ரத்தைப் பற்றியும், கேஷத்ரக்ஞனைப் பற்றியும் அதாவது விகாரத்தோடு கூடிய ப்ரக்ருதியும் புருஷனையும் பற்றி எது தத்துவர்தியாக அறியக்கூடிய ஞானமோ அதுதான் ஞானம் என்பது என்னுடைய கருத்து.

நானே என்று நீ;
அறிந்துகொள்;
கேஷத்ரங்கள் அனைத்திலும்
உள்ள கேஷத்ரக்ஞனையே!
தத்வர்தியாக அறிவதே;
ஞானமாம்;
கேஷத்ரத்தைப் பற்றியும்;
கேஷத்ரக்ஞனைப் பற்றியுமே!

வீட்டில் பொதுவான மின்சாரம் உள்ள பொது இணைப்பு ஒன்று இருக்கும். அதில் இருந்துதான் எல்லா அறைகளுக்கும் மின் தொடர்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கும். எப்பொழுதும் பொது இணைப்புக்கும் அறையில் உள்ள விளக்குகளுக்கும் தொடர்பு இருந்து கொண்டே இருக்கும். மின் சக்தி என்பது பொது இணைப்பிற்கும் அறையில் உள்ள விளக்கிற்கும் உள்ள சக்தி ஒன்றேதான். இந்தச் சக்திதான் அது. அந்தச் சக்திதான் இது. எத்தனை

விதமான வண்ண விளக்குகள் பொருத்தினாலும் அதற்குள் செலுத்தப்பட்டிருக்கும் மின்சாரம் ஒன்றுதான். மின்சக்தியில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. இதேபோல் தான் எல்லா உடல்களிலும் உள்ள ஆத்மாவும், பகவானான பரமாத்மாவும் ஒன்றே! பலவிதமான உருவமைப்பும். பலவண்ணங்கள் கொண்ட மின் விளக்குகளும் இருப்பதால் பல வேற்றுமைகள் தெரிகின்றன. ஆனால் உள்ளே இருக்கும் மின் சக்தி எல்லா விளக்குகளுக்கும் ஒன்றே!

மின் விளக்குகள் உடைந்துவிடக் கூடியது. சில நேரம் இவை உடைந்துவிடும், அல்லது பழுதாகிவிடும். அப்போது ஒளி கிடைப்பதில்லை. ஆனால் மின்சாரம் இருக்கும். இதேபோல் தான் உடல் அழிந்தாலும் ஆத்மா அழிவதில்லை. ஆத்மாவை நித்யன், சேதனன், அறிபவன், விகாரமற்றவன், சுத்தன், எப்பொழுதும் ஒரே விதமாக இருப்பவன் என்று கூறப்படுகிறது. மின்சாரமும் மின் விளக்கும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை. ஆனால் குழந்தைக்கு இரண்டும் ஒன்றுபோல் தான் தோன்றும். இதேபோல் தான் அஞ்ஞானிக்கு ஆத்மாவும் உடலும் ஒன்று போல் தோன்றும். தத்துவர்தியாக இதை உணர்வதுதான் உண்மை ஞானம். இதில் சிறிதுகூட சந்தேகமோ குழப்பமோ இல்லையென்று பகவான் கூறுகின்றார்.

ஓம்

அத்யாத் மஜ்ஞாநநித்யத்வம் தத்தவஜ்ஞாநார்த தர்சநம்
ஏதஜ்ஜாநமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞாநம் யததோந்யதா 13/11

ஆத்யாத்ம ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைத்து
நிற்றல்; தத்வஞானத்தின் பொருளான பரமாத்மாவையே
தர்சனம் செய்தல் - இவையெல்லாம் ஞானம் என்றும்
எது அதனிலும் மாறுபட்டதோ, அது அஞ்ஞானம்
என்றும் சொல்லப்பட்டது.

நிலைத்து நிற்பதும்
அத்யாத்ம ஞானத்தில்!
தத்துவஞானப் பொருளாம்
தர்சணம் செய்தலும் பரமாத்மாவையே!
ஞானமாம் இவையெல்லாம்
மாறுபட்டதே அஞ்ஞானம் அதனிலும்!

ஆத்மா என்றுமுள்ளவன் (நித்யன்) அறிவு
மயமானவன் (சேனன்), விகாரமற்றவன், அழியாதவன்
என்பதை தெளிவாக அறிந்து ஆத்ம தத்துவத்தை
எப்பொழுதும் இடைவிடாது சிந்திக்க வேண்டும்.

தற்பெருமையின்மை, தன்னிடம் இல்லாத
நற்குணங்களை இருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளாமை,
எந்த உயிரினத்தையும் எந்த வகையிலும் துன்புறுத்தாமல்
இருத்தல், பொறுத்துக் கொள்ளுதல், மனம் வாக்கு
முதலியவற்றில் நேர்மை, சிரத்தையுடனும், பக்தியுடனும்
பெரியோருக்குப் பணிவிடை செய்தல், உள்ளும் புறமும்
தூய்மையாக இருத்தல், உள்ளத்தின் உறுதி, மனம்,
புலன்களோடு கூடிய உடலை கட்டுப்படுத்துதல்,

இவ்வுலக பரலோக போகங்கள் அனைத்திலும் பற்றற்ற தன்மை, மேலும் அஹங்காரம் இல்லாமை, பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு நோய் இவற்றில் உள்ள துக்கத்தையும் குறைபாடுகளையும், திரும்பத்திரும்ப சிந்தித்துப் பார்த்தால், மனைவி மக்கள், வீடு, செல்வம் இவற்றில் பற்றின்மை, தன்னுடையது என்ற எண்ணமின்மை, மமகாரமின்மை, வேண்டியன - வேண்டாதவற்றை அடையும் எப்போதுமே உள்ளம் ஒரே மாதிரியாக இருத்தல், பரமேசுவரனிடத்தில் வேறு எதையும் எண்ணாத யோகத்தின் மூலம் பிறழாத பக்தி, தனிமையில் தூய்மையான இடத்தில் வாழும் இயல்பு, உலகியலில் ஈடுபாடு கொண்ட மனிதர்களுடைய கூட்டத்தில் விருப்பம் கொள்ளாதிருத்தல், அத்யாத்ம ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைத்து நிற்றல், தத்வஞானத்தின் பொருளான பரமாத்மாவையே தர்சனம் செய்தல், இவையெல்லாம் ஞானம் பெறுவதற்கான சாதனங்கள். இதன்மூலம் கேஷ்டர்-கேஷ்டர்களுன் பற்றிய உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறிந்து பரமாத்மாவையே தரிசனம் செய்வது ஞானம் என்று கூறப்படும்.

தற்பெருமையில் ஆசை, ஹிம்சை, கோபம், கபடம், ஏமாற்றும் புத்தி, துரோகம், தூய்மையின்மை, நிலையற்ற புத்தி, சபலம், பற்று, அஹங்காரம், மமகாரம், பக்ஷபாதகம் சிரத்தையின்மை தீய சேர்க்கை முதலியவை அஞ்ஞானமாகும்.

ஓம்

ஜ்ஞேயம் பத்தத்ப்ரவச்சியாமி யஜ்ஜ்ஞாத்வாம்ருதமச்நுதே
அநாதி மத்பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தந்நாஸது ச்யதே 13/12

எது அறியப்பட வேண்டியதோ, எதை அறிந்து
மனிதன் பரமானந்தத்தை அடைகிறானோ அதை
விளக்கிக் கூறுவேன். அந்த ஆதியில்லாத பரப்ரம்மம்
'ஸத்' என்றும் கூறப்படுவதில்லை. அஸத் என்றும்
கூறப்படுவதில்லை.

ஸத் என்றும் கூறாத;
அஸத் என்றும் கூறாத;
ஆதியில்லா பரப்ரம்மத்தை
விளக்கிடுவேன் நான்!
அறியப்படவேண்டிய
பரமானந்தமே அது!

தாய்ப்பாசம், தெய்வீகக் காதல் என்றெல்லாம்
கூறுகின்றோம். இப்படி ஒன்று இருக்கின்றதென்பதை
எல்லோரும் அறிவோம். அதை அனுபவிக்கின்றோம்.
கிடைக்கவில்லையே என்றும் வேதனைப் படுகின்றோம்.
யாராவது பாசம் எங்கே என்றோ, காதல் எங்கே என்றோ
கேட்டால் இதோ இருக்கிறது என்று ஒரு பொருளைக்
காட்டுவதுபோல் காட்ட முடியுமா? முடியாது. காரணம்
அதற்கு உருவம் இல்லை. பாசத்தையும், காதலையும்
கூட அவர்களின் கண்களும், முகமும் காட்டிவிடும்.
ஆனால் பரப்ரம்மம் என்பது இதைவிட எத்தனையோ
மடங்கு நுண்ணிய ஒரு சத்தி. இந்த பரப்ரம்மம்
இருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் சான்றுகளின்
மூலம் நிருபிக்கக்கூடிய பொருட்களிலிருந்து பரமாத்ம

தத்துவம் முற்றிலும் மாறுபட்டது. ஆகவே அதை ஸத் (இருப்பது) என்று சொல்ல முடியாது என்று கூறப்படுகின்றது. அது என்றும் உள்ளது. அழிவற்றது. அந்த பரமாத்மா இருப்பதால்தான் மற்றவை இருக்கின்றன. அது நிச்சயம் இருக்கின்றது. எனவே அஸத் (இல்லாதது) என்றும் கூற முடியாது. ஆகவே ஸத்துக்கும், அஸத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி பரப்ரம்மம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓம்

ஐயோதிஷாமி தஜ்ஜயோதிஸ்தமஸ பரமுச்யதே
ஐஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநகம்யம் ஹருதி ஸர்வஸ்ய
விஷ்ணுதம் 13/17

அந்த பரப்ரம்மம் ஓளிகளுக்கெல்லாம் ஓளியானது; மாயைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஞான வடிவானது. அறியப்பட வேண்டியது. தத்துவ ஞானத்தால் அடையத்தக்கது. எல்லோருடைய இதயத்திலும் சிறப்பாக விளங்குவது என்று கூறப்படுகிறது.

ஓளிகளுக்கெல்லாம்
ஓளியானதே பரப்ரம்மம்!
மாயைக்கு அப்பாற்பட்டதே
பரப்ரம்மம்!
ஞான வடிவானதே
பரப்ரம்மம்!
அறியப்பட வேண்டியதே
பரப்ரம்மம்!

தத்துவஞானத்தால்
 அடையதக்கதே பரப்ரம்மம்!
 எல்லோர் இதயத்திலும்
 சிறப்பாக வீற்றிருப்பதே பரப்ரம்மம்!

சந்திரன், சூரியன், மின்னல், நக்ஷத்ரங்கள் எல்லா வற்றிற்குமே ஒளி உண்டு. இந்த ஒளிகளின் சக்தியாக இருப்பது பரப்ரம்மம். புத்தி, மனம், புலன்கள் முதலியவற்றின் உள்ளூளி சக்தியாக இருப்பதும் பரப்ரம்மம் தான். வெவ்வேறு உலகங்களிலும், பொருட்களிலும் உறைகின்ற தேவதைகளின் தெய்வீக ஒளிகள் எவ்வளவு உண்டோ, அவையனைத்தையும் பிரகாசம் அடையச் செய்பவர் பரமாத்மாதான். இவை அனைத்திலும் உள்ள ஒளிச்சக்தி முழுவதும் பரப்ரம்மான பரமாத்மாவின் ஒளியின் ஒரு நிலைதான் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே தான் அவர் ஒளிகளுக்கெல்லாம் ஒளியென்று கூறப்படுகிறது.

பரமாத்மா ஞானமே பிரகாசமாகக் கொண்டவர் ஆகவே அஞ்ஞானமென்ற இருள் அவர் அன்மையிலும் இருக்க முடியாது. உலக மாயைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவர். பரமாத்மா அறிவுமயமானவர். உணர்வு மயமானவர் என்று கூறப்படுகின்றது.

நாம் இப்பிறவி எடுத்ததே பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்து அவரை அடைய வேண்டுமென்பதற்காகவே. உலக மாயையில் சிக்கி இதை மறந்துவிடக் கூடாது. நாம் பரமாத்ம தத்துவத்தை அறிவதற்காக முழுமையாக முயற்சி செய்யாமல் விட்டால் நாம் வாழ்வில் வீணே உலகியல் போகங்களில் மூழ்கி நாசமாக்கிக் கொண்டதாகத்தான்

இருப்போம். மானிடப் பிறவி கிடைப்பது அரிது. இப்போது கிடைத்திருக்கின்றது. ஆகவே பரமாத்மாவை அறிவதில் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவர் தத்துவஞானத்தால் அறியப்படக் கூடியவர் என்பதால் தத்துவஞானத்தை அறிந்து அதன் வழியில் பரமாத்மாவை அறிய வேண்டும்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்கள். மனிதர்களின் மனதில் உள்ள வேதனையும், மகிழ்ச்சியும், சோகமும் என்று எல்லா உணர்ச்சிகளும் முகத்தில் பிரதிபலிக்கும். இதே போல் ஞானிகளின் முகத்தில் ஞான ஒளி வீசுவதைப் பார்க்க முடியும். ஞானியானவன் தியானத்தின் மூலம் பரமாத்மாவை உள்ளத்தில் உணர்கிறான். அதன் ஒளி அவன் முகத்தில் பிரகாசிக்கின்றது. சுவாமி விவேகானந்தர் மேடையில் பேசும்போது அங்கே அவர் பேச்சைக் கேட்க வந்தவர்கள் அவர் முகத்தைத் தவிர வேறு எங்கேயும் பார்க்க மாட்டார்களாம். காரணம் அவர் பேச்சிலும் முகத்திலும் வெளியாகும் தெய்வீக சக்திதான் காரணம். இதற்கு மூலகாரணம் தத்துவஞானத் தெளிவினால் அவர் மனதில் இருந்து பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த பரமாத்மாதான்.

ஞானிகளின் மனதில் மட்டுமல்ல எல்லா மனிதர்களின் மனதிலும் பரமாத்மா இருக்கின்றார். ஞானிகள் தத்துவஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தை அழித்து விடுவதால் அங்கே பரமாத்மாவின் சக்தி பிரகாசிக்கின்றது. மற்றவர்கள் உலகியல் வாழ்க்கையில் சிக்கி அஞ்ஞானியாக இருப்பதால் அவர்களிடம் பரமாத்மாவின் ஒளியைப் பார்க்க முடிவதில்லை. குளத்து நீர் கலங்கலாக இருக்கும்போது அதில் சூரியனைப் பார்க்க முடியாது. அது தெளிவாக இருந்தால் சூரியனை

அங்கே பார்க்க முடியும். அதே போல்தான் அஞ்ஞானத்தில் கலங்கிய மனதில் பரமாத்மாவைப் பார்க்க முடியாது. ஞானத்தால் மனம் தெளிவடைந்து விட்டால் பரமாத்மாவைப் பார்க்க முடியும்.

ஓம்

த்யா நே நாத்மநி பச்யந்தி கேசிதாத்மா நமாத்மநா
அந்யே ஸாங்யேந யோகேந கர்மயோகே ந சாபரே 13/24

அந்தப் பரமாத்மாவை சில மனிதர்கள் தூய்மை அடைந்த நுண்ணிய புத்தியினால் தியானத்தின் மூலம் இதயத்தில் பார்க்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் ஞான யோகத்தின் மூலமாகவும், வேறு சிலர் கர்மயோகத்தின் மூலமாகவும் பார்க்கிறார்கள்.

ஞானத்தின் மூலம்

சிலர் பார்க்கிறார்கள்!

கர்மயோகத்தின் மூலமும்

சிலர் பார்க்கிறார்கள்!

தூய்மையடைந்த நுண்ணிய புத்தியால்

சிலர் பார்க்கிறார்கள் பரமாத்மாவையே!

போகப் பொருட்களில் இருந்து ஞானத்தால் மனதை விடுதலை செய்து மனதில் அமைதியை ஏற்படுத்தி, தூய்மையான இடத்தில் தனிமையாக ஆசனத்தில் அசையாமல் அமர்ந்து மனதை ஒருமுகப்படுத்தி பரமாத்மாவைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் மறந்து இடைவிடாது பகவானைச் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி

தியானம் செய்தால் பரப்ரம்மான பரமாத்மாவையே நேரில் அனுபவிக்க முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. இதைத்தான் ஆத்மாவில் ஆத்மாவைப் பார்ப்பது என்று கூறப்படும். தூய்மையடைந்த நுண்ணிய புத்தியினால் தியானத்தின் மூலம் இதயத்தில் பரமாத்மாவைப் பார்ப்பது என்பது இதுதான். (தியானம் 6/11,12,13, கீதை.)

உலகில் உள்ள பொருட்கள் எல்லாமே தோன்றி அழிபவை. உலகே மாயை தான். பிரகிருதியில் உண்டான குணங்களான ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் யாவும் குணங்களிலேயே இயங்குகின்றன என்பதைப் புரிந்து கொண்டு மனம், உடல், புலன்கள் மூலம் நடைபெறும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் தான் கர்த்தா இல்லை என்றும் எங்கும் நிறைந்த ஸத், சித் ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவிடம் ஒன்றிய நிலையில் என்றும் நிலைத்திருப்பதும் அந்த ஒன்றான ஸத், சித், ஆனந்தமயமான பரமாத்மாவைத் தவிர வேறொன்றிற்கும் தனிப்பட்ட இருப்பு இல்லை என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். இதனால் ஆத்மா, பரமாத்மா இரண்டும் ஒன்றே என்ற நேர் அனுபவம் பெற்று ஸத், சித் ஆனந்தமயமான பரப்ரம்மாகவே ஆகிவிடுவது தான் ஞானயோகத்தின் மூலம் பரமாத்மாவைப் பார்ப்பதாகும் (2/11 முதல் 30 வரை, கீதை.)

அஹங்காரம், மமகாரம், ஆசை இல்லாமல் கர்மத்தின் பயனை அறவே துறந்து, வெற்றி-தோல்வியில் ஸம பாவனையுடன் தனது தகுதிக்கு ஏற்றவாறு கடமைகளை ஆற்றுவது கர்மயோகம். இதன் மூலம் ஸத், சித், ஆனந்தமயமான, பரப்ரம்மான பரமாத்மாவிடம் வேறுபாடின்றி ஒன்றிவிடுவது தான் கர்மயோகம் மூலம் ஆத்மாவில் ஆத்மாவை

தரிசிப்பதாகும். இதைத்தான் கர்மயோகத்தின் மூலம் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள் என்பது. (2/40 முதல் 72 வரை, கிடை.)

ஓம்

கர்மத்தை யோகமாய்ச் செய்துவிட்டு!
கர்ம பயன்யே துறந்து விட்டு!
கலந்திடு என்னுடன் பிரமத்திலே!
என்றென்னை ஸமமாய் ஏற்றவனே!

மோஹத்தை உள்ளத்தில் அகற்றிவிட்டு;
தூய்மையை உள்ளத்தில் தெளிய வைத்து;
தியானத்தில் இருந்தால் தணிமையிலே
தோன்றுவேன் நேரிலே என்றவனே!

முக்குண மாயையே உலகமெல்லாம்
என்பதைத் தெளிவாய் புரியவைத்து
உலகெலாம் ஊடுருவி இருந்துக் கொண்டு;
ஒன்றே நானும் நீயுமென்றவனே!

ஞானத்தின் சக்தியே! கண்டுகொண்டேன்!
நானும் அதனுள்ளே என்றுணர்ந்தேன்!
பிரம்மமே என்றும் நான் போற்றுகின்றேன்!
பரப்ரம்மமே உன்னுள்ளே இருந்துகொண்டே!

- வே. குமாரவேல்

கறிப்புகள் :

விற்பனையாகும் தூர நால்கள்!

